

2024/1781

28.6.2024

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2024/1781

ze dne 13. června 2024

o vytvoření rámce pro stanovení požadavků na ekodesign udržitelných výrobků, o změně směrnice (EU) 2020/1828 a nařízení (EU) 2023/1542 a o zrušení směrnice 2009/125/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Zelená dohoda pro Evropu, stanovená ve sdělení Komise ze dne 11. prosince 2019, je evropská strategie udržitelného růstu a jejím cílem je transformovat Unii na spravedlivou a prosperující společnost s moderním, konkurenceschopným, klimaticky neutrálním a oběhovým hospodářstvím a se životním prostředím bez toxických látek. Stanoví ambiciózní cíl, kterým je zajistit, aby se Unie stala do roku 2050 prvním klimaticky neutrálním kontinentem. Uznává výhody investic do konkurenceschopné udržitelnosti Unie budováním spravedlivější, ekologičtější a digitálnější Evropy. V této ekologické transformaci hrají klíčovou úlohu výrobky. S poukazem na skutečnost, že stávající výrobní procesy a spotřební návyky jsou dosud příliš lineární a závislé na spotřebě nových materiálů, které se těží, prodávají a zpracovávají na zboží, jež nakonec končí jako odpad či emise, se v Zelené dohodě pro Evropu zdůrazňuje naléhavá nutnost přechodu na model oběhového hospodářství a upozorňuje se na to, že ještě zbývá dosáhnout značného pokroku. Za prioritu pro dekarbonizaci odvětví energetiky a pro dosažení cílů v oblasti klimatu v letech 2030 a 2050 je v ní rovněž určena energetická účinnost.
- (2) Za účelem urychlení přechodu na model oběhového hospodářství navrhla Komise ve svém sdělení ze dne 11. března 2020 o novém akčním plánu EU pro oběhové hospodářství pro čistou a konkurenceschopnou Evropu program zaměřený na budoucnost s cílem zajistit vhodnost regulačního rámce pro udržitelnou budoucnost. V tomto plánu se zdůrazňuje, že „občanům bude oběhové hospodářství poskytovat kvalitní, funkční a bezpečné výrobky, které budou efektivní a cenově dostupné, déle vydrží a budou navrženy způsobem, jenž umožňuje jejich opětovné použití, opravu a vysoce kvalitní recyklaci“. Jak je uvedeno v tomto plánu, v současné době neexistuje žádný komplexní soubor požadavků, který by zajišťoval stále zvyšování úrovně udržitelnosti všech výrobků uváděných na trh Unie a dodržování podmínky oběhovosti. Zejména design výrobků nepodporuje dostatečně udržitelnost během celého životního cyklu. V důsledku toho jsou výrobky často nahrazovány novými, což je spojeno se značnou spotřebou energie a zdrojů za účelem výroby a distribuce nových výrobků a likvidace starých. Pro hospodářské subjekty i občany je stále příliš obtížné rozhodovat se v souvislosti s výrobky udržitelně, neboť k tomu nemají dostatek informací a cenově dostupných možností. To vede k promarnění příležitostí v oblasti udržitelnosti a v oblasti činností zaměřených na zachování hodnoty, k omezení poptávky po druhotných materiálech a k překážkám při přijímání modelů oběhového hospodářství.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 443, 22.11.2022, s. 123.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 23. dubna 2024 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 27. května 2024.

- (3) Předpokladem pro zavedení oběhového hospodářství v Unii je plně fungující vnitřní trh s udržitelnými výrobky. Společné požadavky na ekodesign na úrovni Unie by umožnily vypracování, zavádění a rozšiřování nových obchodních modelů oběhového hospodářství na celém vnitřním trhu. Tato opatření by rovněž snížila zátěž pro společnosti a poskytla průmyslu a spotřebitelům přístup ke spolehlivým a jasným informacím, což by jim umožnilo činit udržitelnější rozhodnutí.
- (4) Ve sdělení Komise ze dne 10. března 2020 o nové průmyslové strategii pro Evropu je stanoven zastřešující cíl Unie, kterým je podpora souběžné ekologické a digitální transformace ke klimatické neutralitě a vedoucí postavení v digitální oblasti. Podobně jako v Zelené dohodě pro Evropu se v něm poukazuje na vedoucí úlohu, kterou v tomto ohledu musí hrát evropský průmysl snížením své uhlíkové a materiálové stopy a začleněním oběhivosti do celého hospodářství, zdůrazňuje se v něm nutnost odklonit se od tradičních modelů a převratně změnit způsob, jakým navrhujeme, vyrábíme, používáme a likvidujeme výrobky, jakož i potřeba zabezpečit dodávky surovin. Recyklace a využívání druhotných surovin pomohou snížit závislost Unie. Ve sdělení Komise ze dne 5. května 2021 nazvaném „Aktualizace nové průmyslové strategie 2020: budování silnějšího jednotného trhu pro oživení Evropy“ jsou zdůrazněny hlavní myšlenky strategie z roku 2020 a klade se v něm důraz na ponaučení z krize způsobené onemocněním COVID-19, včetně nutnosti podpořit odolnost.
- (5) Vzhledem k neexistenci práva Unie se již objevily rozdílné vnitrostátní přístupy ke zlepšení environmentální udržitelnosti výrobků, od požadavků na informace o době trvání kompatibility softwaru elektronických zařízení až po povinnost podávat zprávy o nakládání s neprodanými výrobky dlouhodobé spotřeby. Z toho lze vyvodit, že další úsilí jednotlivých členských států o dosažení cílů tohoto nařízení by pravděpodobně vedlo k další roztržitosti vnitřního trhu. S cílem přispět k fungování vnitřního trhu a zároveň zajistit vysokou úroveň ochrany životního prostředí je tedy zapotřebí vytvořit ambiciózní regulační rámec pro postupné zavádění požadavků na ekodesign výrobků. Toto nařízení vytváří takový rámec tím, že zajistí, aby se přístup založený na ekodesignu původně stanovený ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES⁽³⁾ uplatnil na co nejširší škálu výrobků.
- (6) Toto nařízení podpoří výrobní a spotřební vzorce, které budou v souladu s celkovými cíli Unie v oblasti udržitelnosti, mimo jiné v oblasti klimatu, životního prostředí, energetiky, využívání zdrojů a biologické rozmanitosti, a zároveň se drží v mezích možností naší planety, a to vytvořením legislativního rámce, který přispěje k tomu, aby byly výrobky vhodné pro klimaticky neutrální oběhové hospodářství účinně využívající zdroje, ke snížení množství odpadu a zajištění toho, aby se výsledky průkopníků v oblasti udržitelnosti postupně staly pravidlem. Mělo by zajistit stanovení nových požadavků na ekodesign s cílem zlepšit trvanlivost výrobků, jejich spolehlivost, opravitelnost, modernizovatelnost, opětovnou použitelnost a recyklovatelnost, zlepšit možnosti renovace a údržby výrobků, řešit přítomnost nebezpečných chemických látek ve výrobcích, zvýšit energetickou účinnost výrobků a účinné využívání zdrojů těmito výrobky, včetně možnosti využít strategické a kritické suroviny, snížit předpokládané množství vyprodukovaného odpadu a zvýšit obsah recyklovaných materiálů ve výrobcích a zároveň zajistit jejich výkonnost a bezpečnost, umožnit repasování a kvalitní recyklaci a snížit uhlíkovou a environmentální stopu.
- (7) Požadavky na ekodesign by se měly rovněž zabývat praktikami spojenými s předčasným zastaráváním výrobků. Tyto praktiky mají celkově negativní dopad na životní prostředí, neboť zvyšují množství odpadu a spotřebu energie a materiálů, které lze prostřednictvím požadavků na ekodesign snížit, a zároveň tak přispět k udržitelné spotřebě.
- (8) Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 25. listopadu 2020 „Směrem k udržitelnějšímu jednotnému trhu pro podniky a spotřebitele“⁽⁴⁾ uvítal podporu trvanlivých výrobků, které lze snadněji opravovat, opětovně používat a recyklovat. Ve svém usnesení ze dne 10. února 2021 o novém akčním plánu pro oběhové hospodářství⁽⁵⁾ Evropský parlament zdůraznil, že udržitelné, oběhové, bezpečné a netoxické výrobky a materiály by se měly stát normou na trhu Unie, a nikoli výjimkou, a měly by být považovány za standardní volbu, která je atraktivní, cenově dostupná a přístupná všem spotřebitelům. Evropský parlament rovněž vyzval k tomu, aby byly stanoveny závazné cíle Unie pro výrazné snížení materiálové a spotřební stopy Unie. Vyjádřil názor, že přechod na oběhové hospodářství může poskytnout řešení současných problémů v oblasti životního prostředí a hospodářské krize vyvolané pandemií onemocnění COVID-19. Rada ve svých závěrech o „zajištění oběhového a ekologického oživení“ přijatých dne 11. prosince 2020 rovněž uvítala záměr Komise předložit legislativní návrhy jako součást

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ze dne 21. října 2009 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie (Úř. věst. L 285, 31.10.2009, s. 10).

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 425, 20.10.2021, s. 10.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 465, 17.11.2021, s. 11.

komplexního a integrovaného rámce udržitelné výrobní politiky, který podporuje klimatickou neutralitu, energetickou účinnost a účinné využívání zdrojů a netoxické oběhové hospodářství, chrání veřejné zdraví a biologickou rozmanitost a posiluje postavení spotřebitelů a zadavatelů veřejných zakázek a chrání je.

- (9) Toto nařízení přispěje k dosažení cílů Unie v oblasti klimatu a energetiky. V souladu s cíli stanovenými v Pařížské dohodě, kterou Unie přijala dne 12. prosince 2015 v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu⁽⁶⁾ („Pařížská dohoda“) a schválila ji dne 5. října 2016⁽⁷⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119⁽⁸⁾ stanoví závazek Unie snížit do roku 2030 domácí čisté emise skleníkových plynů alespoň o 55 % a právně zakotvuje cíl klimatické neutrality celého hospodářství do roku 2050. V roce 2021 přijala Komise balíček „Fit for 55“ s cílem zajistit, aby byla politika Unie v oblasti klimatu a energetiky připravena k dosažení těchto cílů. Za tímto účelem je třeba výrazně zintenzivnit zvyšování energetické účinnosti v souladu se zásadou „energetická účinnost v první řadě“ zakotvenou ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2002⁽⁹⁾, aby se konečná spotřeba energie do roku 2030 dostala na přibližně 36 %. Při dosahování tohoto cíle budou hrát významnou roli požadavky na výrobky stanovené tímto nařízením, a to podstatným snížením energetické stopy výrobků. Požadavky na energetickou účinnost rovněž sníží zranitelnost spotřebitelů vůči zvyšování cen energie. Jak uznává Pařížská dohoda, zlepšení udržitelnosti spotřeby a výroby bude hrát důležitou roli i při řešení otázek spojených se změnou klimatu.
- (10) Toto nařízení rovněž přispěje k dosažení širších cílů Unie v oblasti životního prostředí. 8. akční program pro životní prostředí, stanovený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/591⁽¹⁰⁾, zakotvuje v právním rámci cíl Unie zůstat v mezích možností naší planety a stanoví podmínky umožňující dosažení prioritních cílů, mezi něž patří přechod k netoxickému oběhovému hospodářství. Zelená dohoda pro Evropu rovněž vyzývá Unii, aby lépe monitorovala znečištění ovzduší, vod, půdy a spotřebních výrobků, podávala o něm zprávy, předcházela jeho vzniku a napravovala stávající situaci. To znamená, že chemické látky, materiály a výrobky musí být bezpečné a udržitelné, a to svou konstrukcí i během svého životního cyklu, aby bylo dosaženo koloběhu netoxických materiálů, jak je stanoveno ve sdělení Komise ze dne 12. května 2021 o akčním plánu EU: „Vstřícnému znečištění ovzduší, vod a půdy“ a ve sdělení Komise ze dne 14. října 2020 nazvaném „Strategie pro udržitelnost v oblasti chemických látek – K životnímu prostředí bez toxických látek“, v němž se vyzývá k přijetí cílů nulového znečištění při výrobě a v rámci spotřeby. Kromě toho Zelená dohoda pro Evropu i akční plán EU pro oběhové hospodářství pro čistou a konkurenceschopnou Evropu uznávají, že vnitřní trh Unie je obrovský, a může proto ovlivnit celosvětové normy týkající se udržitelnosti a designu výrobků. Toto nařízení proto bude hrát významnou roli při dosahování několika cílů stanovených v rámci cílů udržitelného rozvoje OSN na základě Agendy OSN pro udržitelný rozvoj 2030, a to v Unii i mimo ni, zejména pak cílů v rámci cíle udržitelného rozvoje č. 12 („Odpovědná spotřeba a výroba“).
- (11) Směrnice 2009/125/ES vytvořila rámec pro stanovení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie. Spolu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369⁽¹¹⁾ výrazně snížila poptávku po primární energii u výrobků v Unii a odhaduje se, že tyto úspory se budou nadále zvyšovat. Prováděcí opatření přijatá podle směrnice 2009/125/ES rovněž zahrnovala požadavky týkající se aspektů oběhivosti, jako je trvanlivost, opravitelnost a recyklovatelnost. Další nástroje, jako je ekoznačka EU zavedená nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010⁽¹²⁾ nebo kritéria Unie pro zelené veřejné zakázky stanovená ve sdělení Komise ze dne 16. července 2008 o zadávání veřejných zakázek v zájmu lepšího životního prostředí, mají širší oblast působnosti, ale v důsledku limitů dobrovolných přístupů mají omezený dopad.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 282, 19.10.2016, s. 4.

⁽⁷⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2016/1841 ze dne 5. října 2016 o uzavření Pařížské dohody přijaté v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu jménem Evropské unie (Úř. věst. L 282, 19.10.2016, s. 1).

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).

⁽⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2002 ze dne 11. prosince 2018, kterou se mění směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 210).

⁽¹⁰⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/591 ze dne 6. dubna 2022 o všeobecném akčním programu Unie pro životní prostředí na období do roku 2030 (Úř. věst. L 114, 12.4.2022, s. 22).

⁽¹¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369 ze dne 4. července 2017, kterým se stanoví rámec pro označování energetickými štítky a zrušuje směrnice 2010/30/EU (Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 1).

⁽¹²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 ze dne 25. listopadu 2009 o ekoznačce EU (Úř. věst. L 27, 30.1.2010, s. 1).

- (12) Směrnice 2009/125/ES byla obecně úspěšná při podpoře energetické účinnosti a některých aspektů oběhovosti výrobků spojených se spotřebou energie a její koncepce založená na ekodesignu má potenciál postupně řešit otázky udržitelnosti všech výrobků. Aby bylo možné plnit závazky Zelené dohody pro Evropu, měla by být tato koncepce rozšířena i na další skupiny výrobků a měla by se systematicky zabývat aspekty, které jsou klíčové pro zvýšení environmentální udržitelnosti výrobků, a to prostřednictvím závazných požadavků. Zajištěním toho, aby byly na trh Unie uváděny pouze výrobky, které tyto požadavky splňují, toto nařízení nejenže zlepší volný pohyb těchto výrobků odstraněním rozdílů mezi jednotlivými státy, ale rovněž sníží negativní dopady na životní prostředí během životního cyklu výrobků, pro něž jsou tyto požadavky stanoveny.
- (13) Za účelem vytvoření účinného harmonizovaného regulačního rámce, který ob stojí i v budoucnu, je nezbytné umožnit stanovení požadavků na ekodesign pro veškeré fyzické výrobky uváděné na trh nebo do provozu, včetně součástí, jako jsou pneumatiky, a meziproduktů. Do oblasti jeho působnosti by měl být zahrnut i digitální obsah, který je nedílnou součástí fyzického výrobku. To by mělo Komisi umožnit, aby při stanovování priorit pro vytváření požadavků na ekodesign zohlednila co možná nejširší škálu výrobků, a tím maximalizovala účinnost takových požadavků. V případě potřeby by měly být při stanovování požadavků na ekodesign umožněny zvláštní výjimky, zejména pokud požadavky na ekodesign nejsou nezbytné k tomu, aby přispívaly k environmentální udržitelnosti konkrétních výrobků, nebo například u výrobků se zvláštním použitím, výrobků se zvláštním účelem, který by při dodržení požadavků na ekodesign nemohl být splněn, u výrobků vyrobených ve velmi malém množství nebo s přihlédnutím ke specifčnosti a velikosti trhu výrobku. Kromě toho by se toto nařízení nemělo vztahovat na výrobky, u nichž je již zřejmé, že požadavky na ekodesign by nebyly vhodné, nebo v jejichž případě je stanovení těchto požadavků upraveno jinými rámci. Mělo by tomu tak být v případě potravin a krmiv definovaných v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002⁽¹³⁾, léčivých přípravků definovaných ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES⁽¹⁴⁾, veterinárních léčivých přípravků definovaných v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/6⁽¹⁵⁾, živých rostlin, živočichů a mikroorganismů, produktů lidského původu, rostlinných a živočišných produktů, které přímo souvisejí s jejich budoucí reprodukcí, a vozidel uvedených v čl. 2 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 167/2013⁽¹⁶⁾, čl. 2 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 168/2013⁽¹⁷⁾ a čl. 2 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/858⁽¹⁸⁾, pokud jde o ty aspekty výrobků, pro něž jsou požadavky stanoveny odvětvovými legislativními akty Unie, které se na tato vozidla uplatňují. Na tato vozidla se vztahuje několik požadavků týkajících se konkrétních výrobků a různé harmonizované systémy schvalování typu podle právních aktů Unie, jako je směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/53/ES⁽¹⁹⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/64/ES⁽²⁰⁾ a nařízení (EU) 2018/858. Dodatečné harmonizované požadavky na vozidla by měly být omezeny na aspekty, které nejsou v současné době upraveny žádnými předpisy, například environmentální požadavky na pneumatiky. Z oblasti působnosti tohoto nařízení by však měly být vyloučeny elektrokola a elektrické koloběžky.
- (14) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1275⁽²¹⁾ vyžaduje, aby členské státy stanovily minimální požadavky na energetickou náročnost prvků budov, jež jsou součástí obvodového pláště budovy, a systémové požadavky na celkovou energetickou náročnost, řádnou instalaci a odpovídající dimenzování, úpravu a kontrolu technických systémů budov v nových nebo stávajících budovách. Je v souladu s cíli tohoto nařízení, že tyto minimální požadavky na energetickou náročnost mohou za určitých okolností omezovat instalování výrobků

⁽¹³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67).

⁽¹⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/6 ze dne 11. prosince 2018 o veterinárních léčivých přípravcích a o zrušení směrnice 2001/82/ES (Úř. věst. L 4, 7.1.2019, s. 43).

⁽¹⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 167/2013 ze dne 5. února 2013 o schvalování zemědělských a lesnických vozidel a dozoru nad trhem s těmito vozidly (Úř. věst. L 60, 2.3.2013, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 168/2013 ze dne 15. ledna 2013 o schvalování dvoukolových nebo tříkolových vozidel a čtyřkolek a dozoru nad trhem s těmito vozidly (Úř. věst. L 60, 2.3.2013, s. 52).

⁽¹⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/858 ze dne 30. května 2018 o schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla a o dozoru nad trhem s nimi, o změně nařízení (ES) č. 715/2007 a (ES) č. 595/2009 a o zrušení směrnice 2007/46/ES (Úř. věst. L 151, 14.6.2018, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/53/ES ze dne 18. září 2000 o vozidlech s ukončenou životností (Úř. věst. L 269, 21.10.2000, s. 34).

⁽²⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/64/ES ze dne 26. října 2005 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska jejich opětne použitelnosti, recyklovatelnosti a využitelnosti a o změně směrnice Rady 70/156/EHS (Úř. věst. L 310, 25.11.2005, s. 10).

⁽²¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1275 ze dne 24. dubna 2024 o energetické náročnosti budov (Úř. věst. L, 2024/1275, 8.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1275/oj>).

spojených se spotřebou energie, které vyhovují tomuto nařízení a jeho aktům v přenesené pravomoci, za předpokladu, že takové požadavky nepředstavují neodůvodněnou překážku na trhu.

- (15) Za účelem zlepšení environmentální udržitelnosti výrobků a zajištění volného pohybu výrobků na vnitřním trhu by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) akty, kterými doplní toto nařízení stanovením požadavků na ekodesign. Tyto požadavky na ekodesign by se měly zpravidla vztahovat na určité skupiny výrobků, jako jsou pračky pro domácnost nebo kombinované pračky se sušičkou pro domácnost. Aby se maximalizovala účinnost požadavků na ekodesign a účinně zlepšila environmentální udržitelnost výrobků, mělo by rovněž být možné stanovit jeden nebo více horizontálních požadavků na ekodesign pro širší škálu skupin výrobků, jako jsou elektronická zařízení nebo textil. Horizontální požadavky na ekodesign by měly být stanoveny v případech, kdy technická podobnost skupin výrobků umožňuje zlepšení jejich environmentální udržitelnosti na základě stejných požadavků. Je důležité, aby byly horizontální požadavky vypracovány zejména s ohledem na trvanlivost a opravitelnost.
- (16) Požadavky na ekodesign by měly, je-li to vhodné, zahrnovat požadavky na výkonnost, požadavky na informace nebo obojí. Tyto požadavky by měly sloužit ke zlepšení aspektů výrobku důležitých pro environmentální udržitelnost, jako je trvanlivost, opětovná použitelnost, opravitelnost, energetická účinnost, recyklovatelnost a uhlíková a environmentální stopa. Požadavky na ekodesign by měly být transparentní, objektivní, přiměřené a v souladu s pravidly mezinárodního obchodu.
- (17) Odvětví prodeje použitého zboží plní důležitou úlohu při podpoře udržitelné výroby a spotřeby, a to i pokud jde o rozvoj nových oběhových obchodních modelů, přispívá k prodloužení životního cyklu výrobků a zabraňuje tomu, aby se z nich stal odpad. Použité výrobky, zejména ty, které projdou renovací nebo opravou a pocházejí z Unie, nejsou považovány za nové výrobky a mohou se pohybovat na vnitřním trhu, aniž by musely splňovat akty v přenesené pravomoci stanovící požadavky na ekodesign, které vstoupily v platnost po jejich uvedení na trh. Repasované výrobky se však za nové výrobky považují a požadavky na ekodesign se na ně budou vztahovat, pokud spadají do oblasti působnosti aktu v přenesené pravomoci.
- (18) Jakmile Komise přijme akt v přenesené pravomoci, kterým se stanoví požadavky na ekodesign pro danou skupinu výrobků, nemělo by již být členským státům za účelem zajištění fungování vnitřního trhu povoleno, aby stanovovaly vnitrostátní požadavky na výkonnost na základě parametrů výrobku, na které se vztahují požadavky na výkonnost stanovené v uvedeném aktu v přenesené pravomoci, a nemělo by jim být již povoleno stanovovat vnitrostátní požadavky na informace na základě parametrů výrobku, na které se vztahují požadavky na informace stanovené v uvedeném aktu v přenesené pravomoci. Za účelem zlepšení environmentální udržitelnosti výrobků a zajištění jejich volného pohybu v rámci vnitřního trhu by měla být Komise zmocněna stanovit, že ve vztahu ke konkrétnímu parametru výrobku nejsou nutné žádné požadavky na ekodesign ve formě požadavků na výkonnost nebo ve formě požadavků na informace, pokud by požadavek týkající se tohoto konkrétního parametru výrobku měl negativní dopad na požadavky na ekodesign z hlediska dané skupiny výrobků.
- (19) Při stanovování požadavků na ekodesign by Komise měla zohlednit povahu a účel dotčených výrobků, jakož i charakteristiky příslušných trhů. Například u obranného vybavení je třeba, aby bylo schopno fungovat ve zvláštních a někdy drsných podmínkách, což je nutné při stanovování požadavků na ekodesign vzít v úvahu. Některé informace o obranném vybavení se nesmějí zveřejňovat a musí být chráněny. Požadavky na ekodesign by tedy neměly být stanoveny pro výrobky, které jsou určeny výhradně pro účely obrany nebo národní bezpečnosti. Je důležité, aby požadavky na ekodesign jiného vojenského nebo citlivého vybavení zohledňovaly bezpečnostní potřeby a charakteristiky trhu s obranným vybavením definované ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES⁽²²⁾. Stejně tak strategický je pro Evropu a pro její technologickou nezávislost kosmický průmysl. Vzhledem k tomu, že kosmické technologie pracují v extrémních podmínkách, měly by všechny požadavky na ekodesign kosmických výrobků zajišťovat vyváženost hledisek udržitelnosti s odolností a očekávanou výkonností. Dále u zdravotnických prostředků definovaných v čl. 2 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/745⁽²³⁾ a u diagnostických zdravotnických prostředků in vitro definovaných v čl. 2 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/746⁽²⁴⁾ by Komise měla vzít v úvahu, že je nutné, aby nedošlo k negativnímu vlivu na zdraví a bezpečnost pacientů a uživatelů. Komise by měla navíc při posuzování vlastností

⁽²²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci postupů při zadávání některých zakázek na stavební práce, dodávky a služby zadavateli v oblasti obrany a bezpečnosti a o změně směrnic 2004/17/ES a 2004/18/ES (Úř. věst. L 216, 20.8.2009, s. 76).

⁽²³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/745 ze dne 5. dubna 2017 o zdravotnických prostředcích, změně směrnice 2001/83/ES, nařízení (ES) č. 178/2002 a nařízení (ES) č. 1223/2009 a o zrušení směrnic Rady 90/385/EHS a 93/42/EHS (Úř. věst. L 117, 5.5.2017, s. 1).

⁽²⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/746 ze dne 5. dubna 2017 o diagnostických zdravotnických prostředcích in vitro a o zrušení směrnice 98/79/ES a rozhodnutí Komise 2010/227/EU (Úř. věst. L 117, 5.5.2017, s. 176).

trhu a přípravě požadavků na ekodesign usilovat o zohlednění zvláštností každého členského státu, jako jsou rozdílné klimatické podmínky a postupy a technologie, které se v členských státech používají a mají prokázané příznivé účinky na životní prostředí.

- (20) S cílem zamezit regulační zátěži by měl být zajištěn soulad mezi tímto nařízením a požadavky stanovenými v jiných právních předpisech Unie nebo v souladu s nimi, zejména týkajících se výrobků, chemických látek, obalů a odpadů. Existence zmocnění podle jiných právních předpisů Unie ke stanovení požadavků se stejnými nebo podobnými účinky, jako jsou požadavky podle tohoto nařízení, by však neměla omezovat zmocnění uvedená v tomto nařízení, pokud to není v tomto nařízení výslovně stanoveno.
- (21) Při přípravě požadavků na ekodesign by Komise měla zohlednit řadu prvků, zejména priority Unie, příslušné unijní a vnitrostátní právo, příslušné mezinárodní dohody a samoregulační opatření a příslušné normy. Komise by měla rovněž zohlednit priority v oblasti klimatu, životního prostředí, energetické účinnosti, účinného využívání zdrojů a jejich zajištění, včetně netoxického oběhového hospodářství, a další související priority a cíle Unie. Je důležité věnovat pozornost cílům 8. akčního programu pro životní prostředí stanoveného v rozhodnutí (EU) 2022/591, mezi něž patří to, aby nejpozději do roku 2050 obyvatelé žili spokojeně v mezích možností naší planety v ekonomice blahobytu, aby byla dodržována zásada „neškodit“ a hierarchie způsobů nakládání s odpady vymezená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ⁽²⁵⁾ a aby Unie plnila své závazky chránit a obnovovat biologickou rozmanitost, jak je uvedeno mimo jiné ve sdělení Komise ze dne 20. května 2020 nazvaném „Strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030 – Navrácení přírody do našeho života“ a v celosvětovém rámci pro biologickou rozmanitost z Kchun-mingu a Montrealu přijatém na 15. zasedání konference smluvních stran Úmluvy OSN o biologické rozmanitosti (COP15).
- (22) Akty v přenesené pravomoci, kterými se stanoví požadavky na ekodesign, by podobně jako v případě prováděcích opatření podle směrnice 2009/125/ES měly být podrobeny zvláštnímu posouzení dopadů a konzultaci se zúčastněnými stranami a měly by být vypracovány v souladu s pokyny Komise pro zlepšování právní úpravy a zahrnovat posouzení mezinárodního rozměru a dopadů na třetí země. Komise by měla založit své posouzení dopadů na nejlepších dostupných důkazech a náležitě zohlednit všechny aspekty životního cyklu výrobku. Při přípravě požadavků na ekodesign by Komise měla uplatnit vědecký přístup a zohlednit rovněž příslušné technické informace, využitě jako základ pro zejména nařízení (ES) č. 66/2010 a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ⁽²⁶⁾ a vycházející z uvedeného nařízení a uvedené směrnice, technická screeningová kritéria přijatá podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 ⁽²⁷⁾ a kritéria Unie pro zelené veřejné zakázky.
- (23) Za účelem zohlednění rozmanitosti výrobků by Komise měla vybrat metody pro posouzení stanovení požadavků na ekodesign a případně je dále rozvíjet. Tyto metody by měly vycházet z povahy výrobku, jeho nejdůležitějších aspektů a jeho dopadů během jeho životního cyklu. Komise by při tom měla vzít v úvahu své zkušenosti s posuzováním stanovení požadavků podle směrnice 2009/125/ES a pokračující úsilí o vývoj a zlepšování nástrojů pro posuzování na základě vědeckých poznatků, včetně aktualizace metodiky pro ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie a metody stanovení environmentální stopy produktu stanovené v doporučení Komise (EU) 2021/2279 ⁽²⁸⁾, a to i pokud jde o dočasné ukládání uhlíku, jakož i vypracování norem mezinárodními a evropskými normalizačními organizacemi, včetně norem týkajících se materiálové účinnosti výrobků spojených se spotřebou energie. V návaznosti na tyto nástroje a v případě potřeby s použitím specializovaných studií by Komise měla při posuzování výrobků, jež je prováděno v souladu se zohledňováním životního cyklu a za účelem přípravy požadavků na ekodesign, dále posílit aspekty oběhovosti, jako je trvanlivost, opravitelnost včetně hodnocení opravitelnosti, recyklovatelnost, opakovaná použitelnost a identifikace chemických látek, které brání opětovnému použití a recyklaci, a v případě potřeby vyvíjet nové metody nebo nástroje. Informace týkající se environmentálních ukazatelů životního cyklu, jako je uhlíková stopa, by měly být vypočteny za pomoci mezinárodně zavedených metod, které se již uplatňují v právu Unie. Je rovněž důležité zohlednit vědecké metody doporučené mezinárodními a evropskými normalizačními organizacemi. Zejména pokud jde o modelování energie používané ve výrobních

⁽²⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽²⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17).

⁽²⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 ze dne 18. června 2020 o zřízení rámce pro usnadnění udržitelných investic a o změně nařízení (EU) 2019/2088 (Úř. věst. L 198, 22.6.2020, s. 13).

⁽²⁸⁾ Doporučení Komise (EU) 2021/2279 ze dne 15. prosince 2021 o používání metod stanovení environmentální stopy pro měření a sdělování environmentálního profilu životního cyklu produktů a organizací (Úř. věst. L 471, 30.12.2021, s. 1).

procesech, je třeba věnovat zvláštní pozornost modelování skladby zdrojů energie, které by rovněž zohlednilo aspekty, jako jsou smlouvy o nákupu elektřiny, záruky původu a vlastní výroba elektřiny. Nové přístupy by mohly být potřebné rovněž pro přípravu povinných kritérií pro zadávání veřejných zakázek a pro zákaz ničení neprodaných spotřebních výrobků.

- (24) Požadavky na výkonnost by se měly týkat vybraného parametru výrobku, který je relevantní pro cílový aspekt výrobku, u něž byl zjištěn potenciál pro zlepšení environmentální udržitelnosti. Mezi tyto požadavky by mohly patřit minimální nebo maximální úrovně výkonnosti ve vztahu k parametru výrobku, nekvantitativní požadavky, jejichž cílem je zlepšit výkonnost ve vztahu k parametru výrobku, nebo požadavky související s funkční výkonností výrobku za účelem zajištění toho, aby vybrané požadavky na výkonnost neměly negativní dopad na schopnost výrobku vykonávat funkci, pro kterou byl navržen a uveden na trh. Pokud jde o minimální nebo maximální úrovně, mohly by mít podobu například omezení spotřeby energie ve fázi používání nebo omezení množství určitého materiálu zabudovaného do výrobku, požadavku na minimální množství recyklovaného obsahu nebo omezení konkrétní kategorie dopadu na životní prostředí nebo souhrnu všech příslušných dopadů na životní prostředí. Příkladem nekvantitativního požadavku je zákaz určitého technického řešení, které by mělo negativní dopad na opravitelnost výrobku. Požadavky na výkonnost budou využity k tomu, aby byly z trhu odstraněny výrobky s nejhorší výkonností a aby došlo k postupnému přechodu na výrobky s nejlepší výkonností, bude-li to nezbytné v rámci dosažení cílů environmentální udržitelnosti stanovených v tomto nařízení. Požadavky na výkonnost by se rovněž mohly týkat využívání zdrojů, včetně požadavků týkajících se využívání obnovitelných zdrojů nebo materiálů s biologickým obsahem ve výrobku, a mohly by řešit uvolňování nanoplastů a mikroplastů. Pokud Komise plánuje požadavky kombinovat, měla by je posoudit jako celek a stanovit takovou kombinaci požadavků, která bude mít největší přínos pro environmentální udržitelnost.
- (25) Za účelem zajištění souladu by měly požadavky na výkonnost doplňovat provádění práva Unie v oblasti odpadů. Zatímco požadavky na obaly, které jsou na trh uváděny jako konečný výrobek, jsou stanoveny směrnicí Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES⁽²⁹⁾, toto nařízení by mohlo uvedenou směrnicí doplnit stanovením požadavků na výrobky, které se zaměří na balení určitých výrobků při jejich uvádění na trh. Tyto vzájemně se doplňující požadavky by měly v příslušných případech přispívat zejména k minimalizaci množství použitých obalů, což by následně přispělo k předcházení vzniku odpadu v Unii.
- (26) Uznávaným prvkem udržitelnosti výrobku je chemická bezpečnost. Vychází z vnitřních rizik chemických látek pro zdraví nebo životní prostředí v kombinaci se specifickou nebo celkovou expozicí a je upravena právem Unie v oblasti chemických látek, jako jsou nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1935/2004⁽³⁰⁾, (ES) č. 1907/2006⁽³¹⁾, (ES) č. 1272/2008⁽³²⁾, (ES) č. 1223/2009⁽³³⁾, (EU) 2017/745 a (EU) 2019/1021⁽³⁴⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/48/ES⁽³⁵⁾. Toto nařízení by nemělo umožňovat omezení látek primárně na základě chemické bezpečnosti, jako je tomu v jiných oblastech práva Unie. Právní předpisy Unie o chemických látkách již v případě potřeby stanoví omezení látek nebo směsí týkající se jejich bezpečnosti nebo rizik, která se s nimi pojí. Stanovení požadavků na výkonnost by však rovněž případně mělo snížit významná rizika pro lidské zdraví nebo životní prostředí. Požadavky na informace o přítomnosti látek vzbuzujících obavy rovněž přispějí ke snížení expozice chemickým látkám a doplní opatření k řízení rizik stanovená jinými právními předpisy Unie. Podobně by toto nařízení nemělo umožňovat omezení látek z důvodů souvisejících s bezpečností potravin. Právo Unie o chemických látkách a potravinách však neumožňuje řešit prostřednictvím omezení vztahujících se na určité

⁽²⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES ze dne 20. prosince 1994 o obalech a obalových odpadech (Úř. věst. L 365, 31.12.1994, s. 10).

⁽³⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1935/2004 ze dne 27. října 2004 o materiálech a předmětech určených pro styk s potravinami a o zrušení směrnic 80/590/EHS a 89/109/EHS (Úř. věst. L 338, 13.11.2004, s. 4).

⁽³¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

⁽³²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006 (Úř. věst. L 353, 31.12.2008, s. 1).

⁽³³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o kosmetických přípravcích (Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 59).

⁽³⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1021 ze dne 20. června 2019 o perzistentních organických znečišťujících látkách (Úř. věst. L 169, 25.6.2019, s. 45).

⁽³⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/48/ES ze dne 18. června 2009 o bezpečnosti hraček (Úř. věst. L 170, 30.6.2009, s. 1).

látky dopady na udržitelnost, které nesouvisí s chemickou bezpečností nebo bezpečností potravin. Aby bylo možné tento nedostatek překonat, mělo by toto nařízení za určitých podmínek umožňovat omezení látek přítomných ve výrobcích nebo používaných v jejich výrobních procesech, které mají negativní vliv na udržitelnost výrobků. Toto nařízení by mělo v nezbytných případech doplňovat omezení látek, na něž se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/65/EU⁽³⁶⁾, jejímž cílem je ochrana lidského zdraví a životního prostředí včetně environmentálně šetrného využití a zneškodnění odpadních elektrických a elektronických zařízení, ale nemělo by tato omezení látek zdvojit nebo nahrazovat

- (27) Komise by při stanovování požadavků na výkonnost měla mít možnost zavést požadavky, které by zabránily tomu, aby byly ve výrobku obsaženy určité látky. Identifikace těchto látek by měla být součástí posouzení Komise před stanovením požadavků na ekodesign pro konkrétní skupinu výrobků a Komise by při tomto posouzení měla například zohlednit, zda látka neztěžuje opětovné použití nebo recyklaci výrobku nebo zda negativně neovlivňuje vlastnosti recyklovaného materiálu, například svou barvou nebo vůní. Pokud již bylo zjištěno, že určitá látka brání oběhovosti některé skupiny výrobků, může to naznačovat, že brání oběhovosti i dalších skupin výrobků. Identifikace a případné omezení používání takové látky by mělo vést rovněž k zavedení požadavku na informace.
- (28) Za účelem zlepšení environmentální udržitelnosti výrobků by se měly požadavky na informace vztahovat k vybranému parametru výrobku, který je relevantní pro daný aspekt výrobku, jako je environmentální a uhlíková stopa výrobku a jeho trvanlivost. Tyto požadavky by měly vyžadovat, aby výrobce poskytl informace o výkonnosti výrobku ve vztahu k vybranému parametru výrobku nebo jiné informace, které mohou ovlivnit způsob, jakým je s výrobkem nakládáno jinými stranami než výrobcem za účelem zlepšení výkonnosti ve vztahu k tomuto parametru. Tyto požadavky na informace by měly být stanoveny buď jako doplnění, nebo jako nahrazení požadavků na výkonnost týkajících se stejného parametru výrobku, podle toho, co je vhodné. Pokud se Komise rozhodne, že namísto požadavků na výkonnost stanoví pouze požadavky na informace, je důležité, aby své rozhodnutí řádně odůvodnila. Pokud akt v přenesené pravomoci obsahuje požadavky na informace, měl by uvádět způsob zpřístupnění požadovaných informací, a jak má být dosaženo toho, aby byly snadno přístupné, například prostřednictvím jejich zveřejnění na volně přístupných internetových stránkách, v digitálním pasu výrobku nebo na štítku výrobku. Základní informace týkající se zdraví, bezpečnosti a práv koncových uživatelů by spotřebitelům měly být vždy poskytovány fyzicky a měly by být přístupné prostřednictvím nosiče údajů přiloženého k výrobku. Požadavky na informace jsou nezbytné k tomu, aby došlo ke změně chování, která je nutná k dosažení cílů environmentální udržitelnosti stanovených v tomto nařízení. Informace důležité pro učinění informovaného rozhodnutí o koupi by měly být spotřebitelům poskytnuty před nákupem výrobku. Předpokládá se, že pokud budou mít kupující a orgány veřejné správy díky požadavkům na informace k dispozici vhodné prostředky k porovnání výrobků na základě jejich environmentální udržitelnosti, povede je to k tomu, aby činili udržitelnější rozhodnutí. Požadavky na informace by rovněž měly přispět k tomu, aby členské státy zvýšily míru sběru u příslušných skupin výrobků, zejména u těch, které mají významný potenciál opětovného použití a renovace, jako jsou mobilní telefony, u nichž míra sběru v členských státech nepřesahuje 5 %, například tím, že usnadní poskytování informací o systémech zpětného odběru prostřednictvím finančních pobídek a zálohového systému, záruk týkajících se ochrany údajů, databází sběrných míst a personalizovaných informací o hodnotě výrobku na konci jeho životnosti prostřednictvím digitálního pasu výrobku a o osvědčených postupech při jeho řádné likvidaci.
- (29) Pokud akty v přenesené pravomoci obsahují požadavky na informace, mohly by navíc stanovit výkonnostní třídy ve vztahu k jednomu nebo více příslušným parametrům výrobku, a usnadnit tak porovnání výrobků. Výkonnostní třídy by měly umožňovat rozlišování výrobků na základě jejich relativní udržitelnosti a mohli by je používat spotřebitelé i orgány veřejné správy. Jsou tedy určeny k tomu, aby posouvaly trh směrem k udržitelnějším výrobkům.
- (30) Požadavky na informace o opravitelnosti a trvanlivosti mají zásadní význam pro to, aby se spotřebitelé mohli zapojit do udržitelné spotřeby. Toto nařízení by mělo umožnit vytvoření hodnocení opravitelnosti nebo trvanlivosti výrobků, u nichž by zavedení takového hodnocení mohlo přispět k lepšímu stavu životního prostředí a zajistilo by jasnější informace pro spotřebitele. Aby spotřebitelé mohli výrobky účinně posuzovat a porovnávat, je důležité, aby byl formát takového hodnocení opravitelnosti a trvanlivosti srozumitelný, aby byl jeho obsah týkajících se srozumitelným jazykem a hodnocení bylo znázorněno jasnými piktogramy a zároveň aby bylo založeno na harmonizované metodice, která by byla stanovena přímo pro daný výrobek nebo skupinu výrobků, a aby každé hodnocení zahrnovalo souhrn různých parametrů, jako je dostupnost a cena náhradních dílů, snadná demontáž a dostupnost nástrojů.

⁽³⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/65/EU ze dne 8. června 2011 o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 88).

- (31) Klíčovým prvkem pro identifikaci a propagaci udržitelných výrobků jsou informace o tom, zda jsou ve výrobcích přítomny látky, které vzbuzují obavy. Chemické složení výrobků do značné míry určuje jejich funkce a dopady, jakož i možnost jejich opětovného použití nebo využití, jakmile se stanou odpadem. Ve sdělení Komise ze dne 14. října 2020 „Strategie pro udržitelnost v oblasti chemických látek K životnímu prostředí bez toxických látek“ se vyzývá k tomu, aby byla minimalizována přítomnost látek vzbuzujících obavy ve výrobcích a aby byla zajištěna dostupnost informací o obsahu chemických látek a bezpečném používání, konkrétně zavedením požadavků na informace a sledování přítomnosti látek vzbuzujících obavy během celého životního cyklu materiálů a výrobků. Nařízení (ES) č. 1272/2008 a další stávající právo v oblasti chemických látek, jako je nařízení (ES) č. 1223/2009, již zajišťují oznamování nebezpečí pro zdraví nebo životní prostředí, které představují určité látky vzbuzující obavy samy o sobě nebo ve směsi. Uživatelům látek a směsí by měly být rovněž poskytnuty relevantní informace. Kromě toho by relevantní informace, včetně informací, které se primárně týkají nebezpečí chemických látek pro zdraví nebo životní prostředí, měli obdržet i uživatelé jiných výrobků než látek nebo směsí a správci odpadu z těchto výrobků. Toto nařízení by proto mělo umožnit stanovení požadavků týkajících se sledování a sdělování informací o udržitelnosti, mimo jiné o přítomnosti látek vzbuzujících obavy ve výrobcích po celou dobu jejich životního cyklu, a to i s ohledem na dekontaminaci těchto výrobků a jejich využití, jakmile se stanou odpadem. Cílem celého rámce by mělo být postupně pokrytí látky, které vzbuzují obavy, ve všech výrobcích, které jsou uvedeny v pracovních plánech, jež má přijmout Komise. Tyto požadavky týkající se sledování látek vzbuzujících obavy by se měly standardně uplatňovat, pokud má být podle tohoto nařízení stanoven požadavek na informace, s výjimkou případů, kdy je tento požadavek na informace součástí horizontálních požadavků na ekodesign. Aby se zohlednila kritéria, která mají požadavky na ekodesign splňovat, a zejména aby se zabránilo nepřiměřené administrativní zátěži pro hospodářské subjekty, měla by mít Komise možnost případně pro dotčenou skupinu výrobků stanovit prahové hodnoty pro koncentraci látek obsažených ve výrobku nebo příslušných součástech, po jejímž překročení se uplatní požadavek na sledování, stanovit diferencované lhůty pro použití a v řádně odůvodněných případech stanovit výjimky z požadavku na sledování. Při stanovování přesných požadovaných informací a prahových hodnot by Komise měla zohlednit stávající požadavky na informace a prahové hodnoty podle práva Unie, zejména podle nařízení (ES) č. 1907/2006 a (ES) č. 1272/2008 a dalších odvětvových právních předpisů týkajících se výrobků. V případech, kdy přítomnost látek ve výrobku nelze ověřit pomocí aktuálně dostupných technologií, mohla by se na základě technické neproveditelnosti uplatnit výjimka.
- (32) Požadavky na informace stanovené tímto nařízením by měly zahrnovat požadavek na zpřístupnění digitálního pasu výrobku. Digitální pas výrobku je důležitým digitálním nástrojem pro zpřístupnění informací subjektům v celém hodnotovém řetězci a očekává se, že dostupnost digitálního pasu výrobku významně zvýší úplnou sledovatelnost výrobku v rámci celého hodnotového řetězce. Rovněž se očekává, že digitální pas výrobku bude pomáhat zákazníkům činit informovaná rozhodnutí zlepšením jejich přístupu k relevantním informacím, umožní hospodářským subjektům, totiž výrobcům, zplnomocněným zástupcům, dovozcům, distributorům, obchodníkům a poskytovatelům služeb kompletního vyřízení objednávek, a jiným aktérům hodnotového řetězce, jako jsou zákazníci, odborní opraváři, nezávislé hospodářské subjekty, subjekty provádějící renovace a repasování, recyklační subjekty, orgány dozoru nad trhem a celní orgány, organizace občanské společnosti, výzkumní pracovníci a odborové svazy, a Komisi nebo jiným organizacím jednajícím jejich jménem, aby měli přístup k relevantním údajům, tyto údaje poskytovali nebo aktualizovali, a umožní příslušným vnitrostátním orgánům plnit své povinnosti, aniž by byla ohrožena ochrana důvěrných obchodních informací. Za tímto účelem je důležité, aby byl digitální pas výrobku uživatelsky vstřícný a aby údaje v něm obsažené byly přesné, úplné a aktuální. Digitální pas výrobku by měl být v nezbytných případech doplněn nedigitálními formami předávání informací, jako jsou informace v návodu k výrobku nebo na štítku. Kromě toho by digitální pas výrobku mělo být možné použít pro poskytnutí informací o příslušné skupině výrobků podle jiných právních předpisů Unie.
- (33) Pro zohlednění povahy výrobku a jeho trhu by mělo být při přípravě pravidel pro jednotlivé výrobky pečlivě a individuálně posouzeno, které informace bude nutné v digitálním pasu výrobku uvádět. Za účelem optimalizace přístupu k výsledným údajům a současně ochrany práv duševního a průmyslového vlastnictví je třeba digitální pas výrobku navrhnout a zavést tak, aby byl umožněn diferencovaný přístup k údajům uvedeným v digitálním pasu výrobku v závislosti na typu údajů a typologii zúčastněných stran. Podobně aby se zabránilo tomu, že by náklady pro podniky i veřejnost byly nepřiměřené širším přínosům, měl by být digitální pas výrobku specifický pro konkrétní výrobek, sérii nebo model výrobku, například v závislosti na složitosti hodnotového řetězce a na velikosti, povaze nebo dopadu zvažovaných výrobků. V posouzeních dopadů provedených při přípravě aktů v přenesené pravomoci, které stanoví požadavky na ekodesign, by rovněž měly být analyzovány náklady a přínosy stanovení požadavků na informace prostřednictvím digitálních pasů výrobků na úrovni modelu, série či konkrétního výrobku. „Modelem“ se obvykle rozumí verze výrobku, jejíž všechny kusy mají stejné technické vlastnosti relevantní z hlediska požadavků na ekodesign a stejný identifikátor modelu, „sérií“ se obvykle rozumí podskupina konkrétního modelu složená ze všech výrobků vyrobených v konkrétním výrobním závodě v určitém okamžiku a „konkrétním

výrobkem“ se obvykle rozumí jeden kus daného modelu. V rámci posouzení dopadů by se mělo rovněž zvážit, zda je uvedená závislost vhodná a jak se lze vyhnout nepřiměřeným nákladům pro mikropodniky a malé a střední podniky.

- (34) Vzhledem k tomu, že v jiných právních předpisech Unie jsou stanoveny požadavky na informace o výrobcích a vytvořeny systémy, které informace zpřístupňují hospodářským subjektům a zákazníkům, měla by Komise zvážit možnost provázání požadavků na informace podle tohoto nařízení s těmito jinými požadavky, jako je povinnost poskytovat bezpečnostní listy k látkám a směsím podle nařízení (ES) č. 1907/2006. Komise by měla podle možnosti propojit rovněž digitální pas výrobku se stávajícími databázemi a nástroji Unie, jako je Evropský registr výrobků s energetickým označením (EPREL) nebo databáze informací o látkách vzbuzujících obavy v předmětech jako takových nebo ve složených věcech (výrobcích) (SCIP).
- (35) Aby nebylo zbytečně oddalováno stanovení jiných požadavků na ekodesign, než jsou požadavky týkající se digitálního pasu výrobku, nebo aby bylo zajištěno účinné zavádění digitálních pasů výrobků, měla by mít Komise v případě, že nejsou k dispozici technické specifikace týkající se základních požadavků na technický návrh a fungování digitálního pasu výrobku, možnost vyjmout některé skupiny výrobků z požadavků na digitální pas výrobku. Aby se obdobně zabránilo zbytečné administrativní zátěži pro hospodářské subjekty, měla by mít Komise možnost vyjmout některé skupiny výrobků z požadavků na digitální pas výrobku v případě, že systém pro digitální poskytování informací o výrobku, který subjektům v hodnotovém řetězci umožňuje přístup k příslušným informacím o výrobku a vnitrostátním orgánům usnadňuje ověřování souladu výrobku s předpisy, již obsahují jiné právní předpisy Unie. Tyto výjimky by měly být pravidelně přezkoumávány s ohledem na další dostupnost technických specifikací.
- (36) Jedinečná identifikace výrobků je základním prvkem, který umožňuje sledovatelnost podél celého dodavatelského řetězce. Proto by měl být digitální pas výrobku spojen s jedinečným identifikátorem výrobku. Kromě toho by měl být digitální pas výrobku v příslušných případech propojen s jedinečným identifikátorem subjektu a jedinečným identifikátorem zařízení, což by umožnilo vysledovat subjekty a výrobní zařízení související s tímto výrobkem. Za účelem zajištění interoperability by měl být v souladu s mezinárodně uznávanými normami vydávány nosiči údajů, jedinečný identifikátor subjektu a jedinečný identifikátor zařízení, které by umožňovaly sledovatelnost. Na Komisi by měla být přenesena pravomoc přijímat v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU akty za účelem změny tohoto nařízení nahrazením nebo doplněním norem, podle nichž mohou být vydávány nosiči údajů, jedinečný identifikátor subjektu a jedinečný identifikátor zařízení, a to s ohledem na technický nebo vědecký pokrok. Tím by mělo být zajištěno, aby údaje uvedené v digitálním pasu výrobku mohly být zaznamenávány a předávány všemi hospodářskými subjekty, a měla by být zaručena kompatibilita jedinečných identifikátorů s externími složkami, jako jsou skenovací zařízení. Údaje by navíc měly být přenositelné prostřednictvím otevřené interoperabilní sítě pro výměnu údajů bez proprietárního uzamčení.
- (37) Digitalizované informace o výrobku a jeho životním cyklu nebo případně jeho pas by měly být snadno dostupné naskenováním nosiče údajů, jako je vodoznak nebo kód rychlé odezvy (QR). Je-li to možné, měl by být nosič údajů na samotném výrobku, aby bylo zajištěno, že příslušné údaje budou dostupné po celou dobu jeho životního cyklu. V závislosti na povaze, velikosti nebo použití dotčených výrobků by však měly být možné výjimky.
- (38) Aby byl zajištěn přístup k digitálnímu pasu výrobku po dobu stanovenou v aktech v přenesené pravomoci, a to i v případě, že se hospodářský subjekt, který uvádí výrobek na trh, ocitl v platební neschopnosti, prošel likvidací nebo ukončil v Unii svou činnost, měl by poskytnout záložní kopii digitálního pasu výrobku prostřednictvím poskytovatele služeb souvisejících s digitálním pasem výrobku, který je nezávislou třetí stranou.
- (39) Za účelem účinného zavedení digitálního pasu výrobku by se měl jeho technický návrh, požadavky na údaje a fungování pasu výrobku řídit souborem základních technických požadavků, které jsou základem jednotného zavádění digitálního pasu výrobků napříč odvětvími. Měly by být stanoveny technické specifikace, které by zajistily účinné uplatňování těchto základních požadavků, a to buď ve formě harmonizovaného norem, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo alternativně ve formě společných specifikací přijatých Komisí prostřednictvím prováděcích aktů. Technický návrh by měl zajistit, aby byly údaje v digitálním pase výrobku zabezpečeny s ohledem na zásady ochrany údajů. Je nutné, aby byl digitální pas výrobku vyvinut v otevřeném dialogu s mezinárodními partnery s cílem zohlednit jejich názory při vytváření technických specifikací a zajistit jejich příspěvek k odstranění obchodních překážek pro ekologičtější výrobky s delší životností a oběhovostí, ke snížení nákladů na udržitelné investice, marketing a dodržování předpisů a k podpoře inovací. Technické specifikace a požadavky týkající se sledovatelnosti v celém hodnotovém řetězci by za účelem svého účinného

uplatňování měly být v maximální možné míře vypracovány na základě konsensuálního přístupu a zapojení, podpory a účinné spolupráce rozmanitého souboru subjektů, mimo jiné normalizačních subjektů, průmyslových sdružení, začínajících podniků, spotřebitelských organizací, odborníků, nevládních organizací a mezinárodních partnerů, včetně rozvojových ekonomik.

- (40) Na Komisi by měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU za účelem doplnění tohoto nařízení tím, že jasně vymezí úlohu a povinnosti různých aktérů, jako jsou vydávající agentury a poskytovatelé služeb, kteří se budou podílet na vytváření, ověřování, zpracování, uchovávání údajů a na případném odstraňování důležitých prvků digitálního pasu výrobku, jako jsou jedinečné identifikátory a nosiče dat. Komise by za tímto účelem mohla provést posouzení dopadů s cílem zjistit, zda by bylo vhodné vytvořit systém certifikace pro poskytovatele služeb souvisejících s digitálním pasem výrobku.
- (41) Aby se zajistilo, že digitální pas výrobku je flexibilní, rychle použitelný a tržně orientovaný a vyvíjí se v souladu s obchodními modely, trhy a inovacemi, měl by vycházet z decentralizovaného datového systému a měly by jej zřídit a spravovat hospodářské subjekty. Pro účely vymáhání a monitorování však je nezbytné, aby příslušné vnitrostátní orgány a Komise měly přímý přístup k záznamům o všech jedinečných identifikátorech spojených s výrobky uváděnými na trh nebo do provozu. Komise by proto měla zřídit a spravovat digitální registr pasů výrobků, v němž by byly tyto údaje uchovávány (dále jen „registr“). Bude-li to třeba za účelem dalšího usnadnění vymáhání, měla by Komise specifikovat další údaje uvedené v digitálním pasu výrobku, které je třeba do registru uložit.
- (42) Komise by měla zřídit a udržovat uživatelsky vstřícný, veřejně přístupný internetový portál, na němž by měly mít zúčastněné strany, jako jsou zákazníci, hospodářské subjekty a další relevantní subjekty, přístup k údajům obsaženým v digitálních pasech výrobků a možnost vyhledávat a porovnávat údaje obsažené v těchto pasech v souladu se svými přístupovými právy uvedenými v aktech v přenesené pravomoci, v nichž jsou stanoveny požadavky na ekodesign. Tento internetový portál by měl obsahovat odkazy na údaje, které už hospodářský subjekt uchovává ve svém decentralizovaném digitálním pasu výrobku.
- (43) Veškeré zpracovávání osobních údajů podle tohoto nařízení má být v souladu s příslušnými pravidly na ochranu osobních údajů. Osobní údaje mají být zpracovávány příslušnými vnitrostátními orgány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679⁽³⁷⁾ se zvláštním důrazem na zásady záměrné a standardní ochrany údajů. Komise má osobní údaje, zejména údaje uchovávané v registru, zpracovávat v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725⁽³⁸⁾. V digitálním pasu výrobku by neměly být uchovávány osobní údaje zákazníků.
- (44) K dosažení cílů tohoto nařízení je nezbytné zajistit účinné vymáhání tohoto nařízení ve vztahu k výrobkům uváděným na trh Unie, ať již vyráběným na domácím trhu nebo dováženým. Proto jakmile Komise zřídí registr, měly by k němu mít přímý přístup celní orgány prostřednictvím jednotného portálu EU pro oblast celnictví zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2399⁽³⁹⁾. Úlohou celních orgánů by mělo být přinejmenším ověřit, zda jedinečný registrační identifikátor výrobku, který je jim povinně poskytován nebo zpřístupňován, a příslušný zbožíový kód odpovídají údajům uloženým v registru. To by celním orgánům umožnilo ověřit, zda pro dovážené výrobky existuje digitální pas výrobku. Komise by měla ve vhodných případech ve svém prováděcím aktu o registru stanovit nezbytné povinnosti hospodářských subjektů, pokud jde o aktualizaci údajů uložených v registru.
- (45) Údaje uvedené v digitálním pasu výrobku mají celním orgánům poskytnout více podkladů pro řízení rizik, a tím ho usnadnit a umožnit lepší zaměření kontrol na hranicích. Celní orgány by proto měly mít pro plnění svých úkolů

⁽³⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽³⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽³⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2399 ze dne 23. listopadu 2022, kterým se zřizuje jednotný portál Evropské unie pro oblast celnictví a mění nařízení (EU) č. 952/2013 (Úř. věst. L 317, 9.12.2022, s. 1).

v souladu s právem Unie, mimo jiné pro řízení rizik v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013⁽⁴⁰⁾, možnost získávat a používat údaje uvedené v digitálním pasu výrobku a souvisejícím registru.

- (46) Za účelem směřování spotřebitelů k výběru udržitelných možností by měly štítky, vyžadují-li to akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto nařízení, poskytovat jasné a snadno srozumitelné informace umožňující účinné srovnávání výrobků, například uváděním výkonnostních tříd. Konkrétně pro spotřebitele mohou být fyzické štítky dalším zdrojem informací v místě prodeje. Měly by se pro ně stát vizuálním základem pro rychlé rozlišení mezi výrobky na základě jejich výkonnosti ve vztahu k určitému parametru výrobku nebo souboru parametrů výrobku. V případě potřeby by měly rovněž umožňovat přístup k dalším informacím tím, že budou obsahovat konkrétní odkazy, jako jsou adresy internetových stránek, dynamické kódy QR, odkazy na on-line štítky nebo jakékoli vhodné prostředky orientované na spotřebitele. Komise by měla v příslušném aktu v přenesené pravomoci stanovit nejúčinnější způsob zobrazení těchto štítků, a to i v případě on-line prodeje na dálku, s přihlédnutím k důsledkům pro zákazníky a hospodářské subjekty a k vlastnostem dotčených výrobků. Komise by měla mít rovněž možnost požadovat, aby byl štítek vytištěn na obalu výrobku.
- (47) Na výrobky spojené se spotřebou energie se souběžně s tímto nařízením vztahuje nařízení (EU) 2017/1369, kterým se stanoví rámec pro označování energetickými štítky. Energetické štítky jsou úspěšným nástrojem, který spotřebitelům poskytuje vhodné informace o výrobcích spojených se spotřebou energie. Na energetickém štítku by měly být případně jako doplňující informace podle článku 16 nařízení (EU) 2017/1369 uvedeny výkonnostní třídy stanovené tímto nařízením. V případech, kdy příslušné informace o výkonnosti výrobku ve vztahu k parametru výrobku nelze uvést jako doplňující informace na energetickém štítku, by měla Komise mít případně možnost požadovat místo energetického štítku vytvoření štítku v souladu s tímto nařízením, do něž lze takto začlenit příslušné informace z energetického štítku.
- (48) Spotřebitelé potřebují ochranu před zavádějícími informacemi, které by jim bránily ve výběru udržitelnějších výrobků. Z tohoto důvodu by mělo být zakázáno uvádět na trh nebo do provozu výrobky opatřené či doprovázené štítky, které by mohly být pro zákazníky zavádějící nebo matoucí tím, že napodobují štítky stanovené tímto nařízením, nebo výrobky, k nimž jsou přiloženy jiné informace, které by mohly být pro zákazníky zavádějící nebo matoucí, pokud jde o štítky stanovené tímto nařízením. Ekoznačka EU nebo jiné státem nebo regionálně úředně uznávané ekoznačky EN ISO 14024 typu I se nepovažují za zavádějící nebo matoucí, pokud jsou kritéria vypracovaná v rámci tohoto štítkování alespoň stejně přísná jako požadavky na ekodesign.
- (49) Za účelem co nejúčinnějšího plnění cílů Zelené dohody pro Evropu a s cílem zaměřit právní úpravu nejprve na výrobky s největším dopadem by Komise měla stanovit pořadí důležitosti výrobků, které mají být tímto nařízením upraveny, a požadavků, které se na ně budou vztahovat. Komise by měla v rámci postupu stanovení priorit podle směrnice 2009/125/ES přijmout pracovní plán, který by pokrýval období nejméně tří let a kterým by stanovila seznam skupin výrobků, pro něž hodlá přijmout akty v přenesené pravomoci, jakož i seznam aspektů výrobků, pro něž hodlá přijmout akty v přenesené pravomoci s horizontální působností. Při stanovování priorit by Komise měla vycházet ze souboru kritérií, která se týkají zejména možného přínosu aktů v přenesené pravomoci k plnění cílů Unie v oblasti klimatu, životního prostředí a energetiky a jejich potenciálu pro zlepšení aspektů vybraných výrobků bez nepřiměřených nákladů pro veřejnost a hospodářské subjekty. Rovněž by měly být konzultovány členské státy a zúčastněné strany, a to prostřednictvím fóra o ekodesignu, jež má být zřízeno Komisí. Vzhledem k doplňkovosti tohoto nařízení a nařízení (EU) 2017/1369 týkajícího se výrobků spojených se spotřebou energie by měl být časový harmonogram pro pracovní plán podle tohoto nařízení sladěn s harmonogramem stanoveným podle článku 15 nařízení (EU) 2017/1369. Při stanovování priorit, pokud jde o meziprodukty, by Komise měla zohlednit rovněž jejich důsledky pro konečné výrobky, které jsou vyrobeny z těchto meziproduktů. Vzhledem k jejich významu pro plnění energetických cílů Unie by pracovní plán měl zahrnovat přiměřený podíl opatření souvisejících s výrobky spojenými se spotřebou energie. Na vozidla uvedená v čl. 2 odst. 1 nařízení (EU) č. 167/2013, čl. 2 odst. 1 nařízení (EU) č. 168/2013 a čl. 2 odst. 1 nařízení (EU) 2018/858 se už vztahují komplexní ustanovení, včetně konkrétních environmentálních požadavků, a proto u nich není nutné určovat priority pro stanovení požadavků na ekodesign. V prvním pracovním plánu by Komise měla upřednostnit železo, ocel, hliník, textilní výrobky, zejména oděvy a obuv, nábytek včetně matrací, pneumatiky, čisticí prostředky, barvy, maziva, chemické látky, výrobky z oblasti informačních a komunikačních technologií a další elektronické výrobky a výrobky související se spotřebou energie, u nichž se mají poprvé stanovovat požadavky na ekodesign nebo u nichž se mají stávající

⁽⁴⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).

opatření přijatá na základě směrnice 2009/125/ES revidovat podle tohoto nařízení. Komise by v případě, že se rozhodne tento seznam změnit, měla poskytnout náležité odůvodnění.

- (50) Cementářský průmysl jako jedno z energeticky, materiálově a uhlíkově nejnáročnějších odvětví je v současné době odpovědný přibližně za 7 % celosvětových emisí CO₂ a 4 % emisí CO₂ v Unii, a proto jde o odvětví, u něhož je obzvláště nutné dosáhnout co nejdříve souladu s Pařížskou dohodou a s cíli Unie v oblasti klimatu. Ačkoli stavební výrobky, včetně cementu, mají být zahrnuty do nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanovují harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh (dále jen „nařízení o stavebních výrobcích“), spadají i nadále do oblasti působnosti tohoto nařízení. Aby se vzhledem k absenci odpovídajících požadavků na výkonnost a požadavků na informace u takovýchto výrobků podle nařízení o stavebních výrobcích zabránilo tomu, že u výrobků nebudou stanoveny požadavky, které jsou naléhavě zapotřebí k dosažení našich cílů v oblasti klimatu a životního prostředí, měla by Komise nejdříve dne 31. prosince 2028 a nejpozději dne 1. ledna 2030 přijmout akty v přenesené pravomoci, kterými by byly stanoveny požadavky na ekodesign týkající se cementu.
- (51) V případě stavebních výrobků by měly být v tomto nařízení stanoveny požadavky na konečné výrobky pouze tehdy, pokud není pravděpodobné, že povinnosti vzniklé na základě nařízení o stavebních výrobcích a jeho provádění povedou k uspokojivému dosažení cílů environmentální udržitelnosti stanovených tímto nařízením. Kromě toho by měla Komise při vytváření pracovních plánů vzít v úvahu, že v souladu se stávající praxí nařízení o stavebních výrobcích u výrobků spojených se spotřebou energie, které jsou zároveň stavebními výrobky, upřednostňuje požadavky na udržitelnost stanovené tímto nařízením. To by se mělo týkat například ohřivačů, kotlů, tepelných čerpadel, zařízení pro ohřev vody a vytápění vnitřních prostor, ventilátorů, chladicích a ventilačních systémů a fotovoltaických výrobků (kromě fotovoltaických panelů integrovaných do budov). Nařízení o stavebních výrobcích se může na tyto výrobky vztahovat v případě potřeby doplňujícím způsobem, zejména pokud jde o aspekty bezpečnosti, rovněž s ohledem na jiné právní předpisy Unie týkající se výrobků, jako jsou plynové spotřebiče, zařízení nízkého napětí a strojní zařízení.
- (52) Za účelem zajištění řádných konzultací se všemi zúčastněnými stranami by Komise měla zřídit fórum o ekodesignu složené z odborníků jmenovaných členskými státy a dalšími zúčastněnými stranami, jako jsou zástupci průmyslu, včetně malých a středních podniků a řemeslníků, sociální podniky, odborové organizace, obchodníci, maloobchodníci, dovozci, spotřebitelské a environmentální organizace, subjekty zapojené do oběhové činnosti, evropské normalizační organizace a výzkumní pracovníci. V rámci fóra o ekodesignu by Komise měla vytvořit skupinu odborníků členských států, která by měla přispívat k vypracování nových požadavků na ekodesign, k posuzování samoregulačních opatření, k výměně informací a osvědčených postupů mezi členskými státy ohledně opatření ke zlepšení souladu s tímto nařízením, jako jsou vzdělávací a informační kampaně nebo poskytování podpory malým a středním podnikům, jakož i stanovení priorit.
- (53) V rámci podpory samoregulace jako platné alternativy k regulačním přístupům by mělo toto nařízení v návaznosti na směrnici 2009/125/ES obsahovat možnost, aby mohla průmyslová odvětví předkládat samoregulační opatření, pokud tyto výrobky nebo skupiny výrobků nejsou začleněny do pracovního plánu pro ekodesign. Samoregulační opatření by měla být sladěna s cíli tohoto nařízení. Komise by měla samoregulační opatření navržená průmyslovými odvětvími posoudit společně s informacemi a důkazy předloženými signatáři s ohledem mimo jiné na mezinárodní obchodní závazky Unie a potřebu zajistit soulad s právem Unie. Bylo by rovněž vhodné, například s ohledem na relevantní vývoj na trhu nebo technický vývoj v rámci dotčené skupiny výrobků, aby Komise mohla požádat o revidovanou verzi samoregulačního opatření, kdykoli to bude považovat za nezbytné. Jakmile bude samoregulační opatření uvedeno na seznamu samoregulačních opatření, která splňují požadavky tohoto nařízení, obsaženém v prováděcím aktu, budou hospodářské subjekty oprávněně očekávat, že Komise předtím, než navrhne akt v přenesené pravomoci, kterým se stanoví požadavky na ekodesign u této konkrétní skupiny výrobků, nejprve zváží obsah takového opatření. Komise by však měla mít možnost přijmout požadavky na ekodesign, které se budou vztahovat rovněž na některé nebo všechny výrobky, jichž se týká uznané samoregulační opatření, pokud jde o aspekty výrobků, na něž se toto samoregulační opatření nevztahuje. Bude-li se Komise domnívat, že některé samoregulační opatření již nesplňuje kritéria stanovená v tomto nařízení, měla by je odstranit z tohoto prováděcího aktu. Následně by mělo být možné stanovit požadavky na ekodesign i pro skupiny výrobků, na něž se předtím vztahovalo uvedené samoregulační opatření.
- (54) Malé a střední podniky by mohly mít ze zvýšení poptávky po udržitelných výrobcích značný prospěch, ale v souvislosti s některými požadavky by se mohly potýkat rovněž s náklady a obtížemi. Komise by při stanovování požadavků na ekodesign měla zohlednit jejich dopad na malé a střední podniky působící v příslušném odvětví výrobků, zejména na mikropodniky. Členské státy a Komise by měly v příslušných oblastech své odpovědnosti

poskytovat malým a středním podnikům zabývajícím se výrobou výrobků, pro které jsou požadavky na ekodesign stanoveny, odpovídající informace včetně pokynů, zajistit cílená a specializovaná školení a poskytovat zvláštní pomoc a podporu, včetně finanční. Tato opatření jsou důležitá zejména u těch skupin výrobků, u kterých je relevantní zastoupení malých a středních podniků. Komise by měla ve vhodných případech podpořit výpočet environmentální stopy produktu tím, že poskytne digitální nástroje, jako jsou nástroje k výpočtu životního cyklu, a podpořit zavedení digitálního pasu výrobku. Je důležité, aby Komise poskytovala finanční podporu zástupcům malých a středních podniků, zejména mikropodniků, s cílem umožnit jejich účinnou účast na fóru o ekodesignu a aby malým a středním podnikům poskytla snadno dostupné informace o možné finanční podpoře a programech. Členské státy by měly přijímat opatření v souladu s platnými pravidly státní podpory. Při vypracovávání a provádění těchto opatření se členské státy mohou spolehnout na podporu, která je malým a středním podnikům poskytována na základě programů a iniciativ Unie.

- (55) Ničení neprodaných spotřebních výrobků, jako je textil a obuv, hospodářskými subjekty se v celé Unii stává rozšířeným ekologickým problémem, zejména z důvodu rychlého růstu prodeje on-line. Dochází tak ke ztrátě cenných hospodářských zdrojů, neboť výrobky jsou vyráběny, přepravovány a následně ničeny, aniž by byly použity k účelu, k němuž byly vyrobeny. V zájmu ochrany životního prostředí je proto nezbytné, aby byl v tomto nařízení stanoven rámec, který by zabránil ničení neprodaných výrobků primárně určených pro spotřebitele, včetně výrobků, které nebyly nabídnuty k prodeji, nebo výrobků, které spotřebitel vrátil na základě svého práva na odstoupení od smlouvy stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU⁽⁴¹⁾ nebo případně během jakékoli delší lhůty pro odstoupení od smlouvy poskytnuté obchodníkem. Pojem „zničení“ uvedený v tomto nařízení by se měl vztahovat na poslední tři činnosti v hierarchii způsobů nakládání s odpadem, totiž na jeho recyklaci, jiné využití a odstranění. Za zničení by neměla být považována příprava k opětovnému použití výrobku, včetně jeho renovace a repasování. Zabránění ničení sníží dopad těchto výrobků na životní prostředí snížením produkce odpadu a motivací ke snížení nadměrné produkce. Hospodářské subjekty by měly přijmout opatření nezbytná k tomu, aby zabránily nutnosti zničit neprodané spotřební výrobky. Navíc vzhledem k tomu, že několik členských států zavedlo vnitrostátní právní předpisy týkající se ničení neprodaných spotřebních výrobků, čímž došlo k narušení trhu, je nezbytné přijmout harmonizovaná pravidla týkající se ničení neprodaných spotřebních výrobků, která by zajistila, aby distributoři, maloobchodníci i další hospodářské subjekty podléhali stejným pravidlům a pobídkám ve všech členských státech.
- (56) S cílem odradit od ničení neprodaných spotřebních výrobků a získat další údaje o výskytu této praxe by mělo toto nařízení pro hospodářské subjekty v Unii disponující spotřebními výrobky, s výjimkou mikropodniků a malých podniků, zavést povinnost transparentnosti a požadovat, aby zveřejňovaly informace o počtu a hmotnosti vyřazených neprodaných spotřebních výrobků za rok alespoň na snadno přístupné stránce na svých internetových stránkách. Měly by mít případně rovněž možnost zahrnout tyto informace do svých zpráv o řízení podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU⁽⁴²⁾. Tato povinnost by se měla začít vztahovat na střední podniky šest let po vstupu tohoto nařízení v platnost. Hospodářský subjekt by měl uvést typ nebo kategorii výrobků, důvody jejich vyřazení a jejich dodání k následnému zpracování odpadu, jakož i opatření, která přijal a která plánuje za účelem zničení neprodaných spotřebních výrobků.
- (57) Jak je popsáno ve sdělení Komise ze dne 30. března 2022 nazvaném „Strategie EU pro udržitelné a oběhové textilní výrobky“, mají zbytečně vysoké objemy výroby a krátkodobé používání textilních výrobků, v jejichž rámci tvoří největší podíl spotřeby v Unii oblečení, významný dopad na životní prostředí. Mezi výrobky, které jsou uváděny jako ničené, patří nově vyrobené, avšak neprodané textilní výrobky, zejména oblečení. Lidé by si měli oblečení více vážit, nosit ho déle a pečovat o ně více, než jak je tomu v dnešní kultuře rychlé módy. Z hlediska oběhového hospodářství je takové plýtvání cennými zdroji v jasném rozporu s cíli tohoto nařízení. Je proto odůvodněné zakázat ničení neprodaných spotřebitelských oděvů a oděvních doplňků, jakož i obuvi.
- (58) S cílem zohlednit ekologický dopad ničení jiných typů neprodaných spotřebních výrobků, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, kterými změní toto nařízení tím, že doplní seznam spotřebních výrobků, jejichž ničení hospodářskými subjekty je zakázáno, o nové výrobky.

(41) Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64).

(42) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

Vzhledem k široké škále výrobků, které mohou být potenciálně zničeny, aniž by byly někdy prodány nebo použity, je nezbytné, aby Komise posoudila rozsah, v jakém ničení těchto výrobků probíhá v praxi, ve vhodných případech se zohledněním informací, které poskytnou hospodářské subjekty. Za účelem zajištění přiměřenosti této povinnosti by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU akty, kterými by doplnila toto nařízení stanovením zvláštních výjimek, na jejichž základě může být ničení neprodaných spotřebních výrobků přesto povoleno, například s ohledem na otázky bezpečnosti a ochrany zdraví. S cílem monitorovat účinnost tohoto zákazu a snížit motivaci k jeho obcházení by mělo být požadováno, aby hospodářské subjekty zveřejňovaly počet a hmotnost vyřazených neprodaných spotřebních výrobků, důvody jejich vyřazení a použitelné výjimky. A konečně aby se zabránilo nepřiměřené administrativní zátěži mikropodniků a malých podniků, měly by být tyto podniky od zákazu ničit konkrétní výrobky stanoveného v tomto nařízení osvobozeny. Na střední podniky by se měl tento zákaz začít vztahovat šest let po vstupu tohoto nařízení v platnost. Pokud však existují dostatečné důkazy o tom, že by mohly být mikropodniky a malé podniky využívány k obcházení tohoto zákazu, měla by mít Komise možnost požadovat v uvedených aktech v přenesené pravomoci, aby se tento zákaz ničit neprodané spotřební výrobky nebo povinnost poskytnout příslušné informace vztahovaly u konkrétních výrobků i na tyto podniky.

- (59) Členskými státy by se nemělo bránit v tom, aby zavedly nebo zachovaly vnitrostátní opatření týkající se ničení neprodaných spotřebních výrobků v případě výrobků, na něž se nevztahuje zákaz podle tohoto nařízení, pokud jsou tato opatření v souladu s právem Unie.
- (60) Na základě informací zveřejněných hospodářskými subjekty a dalších dostupných důkazů by Komise měla na svých internetových stránkách zveřejnit konsolidované informace o ničení neprodaných spotřebních výrobků a měla by v pracovním plánu určit výrobky, u nichž by měl být zvážěn zákaz ničení. Mělo by se zvážit zahrnutí elektrických a elektronických zařízení do prvního pracovního plánu.
- (61) Hospodářské subjekty by podle své role, kterou mají v dodavatelském řetězci, měly být podle tohoto nařízení odpovědné za soulad výrobků s požadavky na ekodesign, aby byl zajištěn volný pohyb těchto výrobků na vnitřním trhu a aby se zlepšila jejich udržitelnost. Hospodářské subjekty zapojené do dodavatelského a distribučního řetězce by měly přijmout vhodná opatření, která by zajistila, aby na trh dodávaly pouze výrobky, které jsou ve shodě s tímto nařízením a s akty v přenesené pravomoci přijatými podle tohoto nařízení.
- (62) Vzhledem k tomu, že výrobci znají podrobně proces navrhování a výroby, měli by odpovídat za provádění příslušného posuzování shody nebo za to, že si jej nechají provést.
- (63) Za účelem zabezpečení fungování vnitřního trhu je nezbytné zajistit, aby výrobky ze třetích zemí vstupující na trh Unie byly v souladu s tímto nařízením a s akty v přenesené pravomoci přijatými na jeho základě bez ohledu na to, zda jsou dováženy jako výrobky, součásti nebo meziprodukty. Zejména je nezbytné zajistit, aby výrobci u těchto výrobků prováděli vhodné postupy posuzování shody. Od dovozců by tedy mělo být vyžadováno, aby zajistili, aby výrobky, které uvádějí na trh, byly ve shodě s uvedenými požadavky a aby označení CE a dokumentace vypracovaná výrobcem byly k dispozici příslušným vnitrostátním orgánům ke kontrole. Rovněž by mělo být od dovozců vyžadováno, aby v příslušných případech zajistili, aby byl u těchto výrobků k dispozici digitální pas výrobku.
- (64) Při uvádění výrobku na trh by měli dovozci na výrobku uvést své jméno, zapsaný obchodní název nebo zapsanou ochrannou známku i poštovní adresu, na které je lze kontaktovat, a elektronické komunikační prostředky, jejichž prostřednictvím je lze kontaktovat. Výjimky by měly platit, pokud rozměr výrobku toto uvedení neumožňuje, nebo pokud by dovozci museli otevřít obal, aby mohli uvést jméno a adresu na výrobek, nebo kdy je výrobek na umístění těchto informací příliš malý.
- (65) Vzhledem k tomu, že distributoři dodávají výrobky na trh poté, co je tam uvedl výrobce nebo dovozce, měli by řádně dbát na jejich soulad s použitelnými požadavky na ekodesign. Distributoři by měli rovněž zajistit, aby jejich nakládání s výrobky nemělo nepříznivý vliv na soulad těchto výrobků s tímto nařízením nebo s akty v přenesené pravomoci přijatými na jeho základě.
- (66) Vzhledem k tomu, že distributoři a dovozci jsou blízko trhu a hrají důležitou roli při zajišťování shody výrobku s předpisy, měli by být zapojeni do úkolů dozoru nad trhem, které provádějí příslušné vnitrostátní orgány, a měli by být připraveni aktivně se zúčastnit a poskytovat těmto orgánům všechny nezbytné informace týkající se dotčeného výrobku.

- (67) Vzhledem k tomu, že obchodníci nabízejí výrobky ke koupi, pronájmu či koupi na splátky nebo předvádějí výrobky zákazníkům či osobám provádějícím instalaci, je nezbytné, aby svým zákazníkům, včetně potenciálních zákazníků, zajistili účinný přístup k informacím požadovaným podle tohoto nařízení, a to i v případě prodeje na dálku. Toto nařízení by mělo zejména vyžadovat, aby obchodníci zajistili, aby byl jejich zákazníkům, včetně potenciálních zákazníků, přístupný digitální pas výrobku a aby byly zřetelně zobrazeny štítky v souladu s platnými požadavky. Tuto povinnost by měli obchodníci splnit při každém nabízení výrobku ke koupi, k pronájmu či koupi na splátky.
- (68) Za účelem snazšího výběru udržitelnějších výrobků by měly být štítky v příslušných případech zobrazeny tak, aby byly jasně viditelné a identifikovatelné. Měly by být identifikovatelné jako štítky patřící k danému výrobku, aniž by si zákazníci včetně potenciálních zákazníků museli přečíst značku a číslo modelu na štítku. Štítky by měly upoutat pozornost zákazníků, kteří si prohlížejí vystavené výrobky. Aby byly štítky přístupné zákazníkům při zvažování nákupu, měl by je obchodník i odpovědný hospodářský subjekt zobrazovat při každé propagaci výrobku, a to i v případě prodeje na dálku, včetně prodeje on-line.
- (69) Dovozci nebo distributoři, kteří buď uvádějí na trh výrobek, na nějž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle tohoto nařízení, pod svým vlastním jménem nebo ochrannou známkou, nebo takový výrobek před jeho uvedením do provozu změní tak, že by to mohlo mít vliv na soulad s tímto nařízením nebo s příslušným aktem v přenesené pravomoci, by měli být považováni za výrobce a měli by převzít povinnosti výrobce.
- (70) Klíčovou roli v dodavatelském řetězci hrají poskytovatelé on-line tržišť, která hospodářským subjektům umožňují oslovit velký počet zákazníků. Vzhledem k jejich významné zprostředkující úloze mezi hospodářskými subjekty a zákazníky v prodeji výrobků by měli poskytovatelé on-line tržišť převzít odpovědnost za řešení prodeje výrobků, které nesplňují požadavky na ekodesign, a měla by spolupracovat s orgány dozoru nad trhem. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES⁽⁴³⁾ poskytuje obecný rámec pro elektronický obchod a stanovuje určité povinnosti on-line platform. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2065⁽⁴⁴⁾ upravuje odpovědnost a povinnost poskytovatelů zprostředkovatelských služeb on-line, pokud jde o nezákonný obsah, včetně výrobků, které nesplňují požadavky na ekodesign. Na základě tohoto obecného rámce by měly být stanoveny zvláštní požadavky, které by účinně řešily prodej nevyhovujících výrobků online.
- (71) Je nezbytné, aby poskytovatelé on-line tržišť úzce spolupracovali s orgány dozoru nad trhem. Povinnost spolupráce s orgány dozoru nad trhem je uložena poskytovatelům služeb informační společnosti podle čl. 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1020⁽⁴⁵⁾ ve vztahu k výrobkům, na něž se vztahuje uvedené nařízení, včetně výrobků, pro něž jsou stanoveny požadavky na ekodesign podle tohoto nařízení. Za tímto účelem by se měly použít obecné povinnosti stanovené v kapitole IV nařízení (EU) 2022/2065, zejména povinnost poskytovatelů on-line tržišť týkající se souladu již od návrhu stanovená v článku 31 nařízení (EU) 2022/2065. Pro účely čl. 31 odst. 3 nařízení (EU) 2022/2065 by poskytovatelé on-line tržišť měli využívat mimo jiné informace dostupné v rámci veřejného rozhraní pro uživatele, které je součástí informačního a komunikačního systému uvedeného v nařízení (EU) 2019/1020. Poskytovatelé on-line tržišť by měli spolupracovat s orgány dozoru nad trhem rovněž při potírání nezákonného obsahu souvisejícího s nevyhovujícími výrobky. Opatření v rámci této spolupráce by měla zahrnovat zavedení pravidelné strukturované výměny informací o opatřeních přijatých poskytovateli on-line tržišť, včetně odstraňování nabídek. Poskytovatelé on-line tržišť by rovněž měli poskytovat přístup k jejich rozhraním, aby orgánům dozoru nad trhem pomohla vyhledávat nevyhovující výrobky prodávané on-line. Navíc je možné, že orgány dozoru nad trhem by rovněž mohly potřebovat extrahovat údaje z on-line tržišť.
- (72) Článek 14 nařízení (EU) 2019/1020 uděluje orgánům dozoru nad trhem pravomoc požadovat odstranění obsahu odkazujícího na nevyhovující výrobky z on-line rozhraní, jestliže neexistují žádné jiné dostupné účinné prostředky, jak vyloučit vážné riziko. Pravomoci svěřené orgánům dozoru nad trhem podle uvedeného nařízení by se měly používat i s ohledem na toto nařízení. Aby však byl zajištěn účinný dozor nad trhem podle tohoto nařízení

⁽⁴³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1).

⁽⁴⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2065 ze dne 19. října 2022 o jednotném trhu digitálních služeb a o změně směrnice 2000/31/ES (nařízení o digitálních službách) (Úř. věst. L 277, 27.10.2022, s. 1).

⁽⁴⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1020 ze dne 20. června 2019 o dozoru nad trhem a souladu výrobků s předpisy a o změně směrnice 2004/42/ES a nařízení (ES) č. 765/2008 a (EU) č. 305/2011 (Úř. věst. L 169, 25.6.2019, s. 1).

a předešlo se přítomnosti nevyhovujících výrobků na trhu v Unii, měla by se tato pravomoc použít v nezbytných a přiměřených případech, mimo jiné v případě výrobků, které představují menší než vážné riziko. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s článkem 9 nařízení (EU) 2022/2065.

- (73) Zajištění sledovatelnosti výrobku v celém dodavatelském řetězci usnadňuje orgánům dozoru nad trhem jejich úkol vysledovat hospodářské subjekty, které na trh uvedly nebo dodaly nevyhovující výrobky. Od hospodářských subjektů by proto mělo být vyžadováno, aby po určitou dobu uchovávaly informace o svých transakcích.
- (74) Za účelem urychlení a usnadnění ověřování souladu výrobků uváděných na trh by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením požadavku, aby hospodářské subjekty v případě potřeby digitálně zpřístupnily určité části technické dokumentace příslušným vnitrostátním orgánům i Komisi. To by příslušným vnitrostátním orgánům umožnilo přístup k těmto informacím bez vyžádání a současně i nadále zaručovalo ochranu obchodního tajemství a práv duševního a průmyslového vlastnictví. K možným způsobům digitálního zpřístupnění těchto informací by měly v zásadě patřit digitální pas výrobku nebo jejich uvedení v části databáze výrobků věnované souladu podle nařízení (EU) 2017/1369 či na internetové stránce hospodářského subjektu. Touto povinností by nemělo být dotčeno právo příslušných vnitrostátních orgánů na přístup k jiným částem technické dokumentace na vyžádání.
- (75) Za účelem umožnění lepšího odhadu pronikání příslušných výrobků na trh, získání lepších informací pro studie, které se stanou podkladem pro vypracování nebo aktualizaci požadavků na ekodesign a pracovních plánů, a s cílem přispět ke stanovení podílu určitých skupin výrobků na trhu s cílem urychlit formulaci nebo přezkum požadavků na ekodesign by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU akty za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením požadavku na shromažďování přiměřených a spolehlivých údajů o prodeji výrobků a na umožnění shromažďování těchto údajů Komisí nebo jejím jménem přímo od výrobců nebo maloobchodníků. Při přijímání pravidel pro monitorování a podávání zpráv by Komise měla zohlednit nutnost maximalizovat dostupné údaje o pronikání výrobků na trh a nutnost minimalizovat administrativní zátěž hospodářských subjektů, zejména malých a středních podniků.
- (76) Za účelem zlepšení budoucích požadavků na ekodesign a zvýšení důvěry konečných uživatelů při stanovení a nápravě odchylek mezi spotřebou energie při použití výrobků a jinými výkonnostními parametry při měření za zkušebních podmínek a při jejich skutečném fungování by Komise měla mít přístup k informacím o skutečné spotřebě energie u výrobků při použití, které nejsou osobními údaji, a případně k jiným výkonnostním parametrům. Za tímto účelem by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením požadavku, aby byla u jednotlivých výrobků, podobně jako u silničních vozidel, zaznamenávána spotřeba energie při použití i další příslušné výkonnostní parametry a aby byly příslušné údaje zobrazeny konečnému uživateli. U výrobků připojených k internetu by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci s cílem doplnit toto nařízení stanovením požadavku, aby hospodářské subjekty tyto údaje o výkonnosti výrobku při použití, které nejsou osobními údaji, shromažďovaly na dálku a oznamovaly je Komisi, protože je nezbytné zjistit, jakou mají výrobky výkonnost, a informovat o tom veřejnost. U výrobků, jejichž výkonnost při použití do značné míry závisí rovněž na klimatických nebo zeměpisných podmínkách, by měly být shromažďovány a vykazovány rovněž obecné klimatické nebo zeměpisné informace, a to způsobem, který by neumožňoval zjistit konkrétní umístění jednotlivých spotřebičů. Koneční uživatelé by měli výslovně souhlasit se shromažďováním informací, které považují za vhodné sdílet. Nemělo by být povoleno shromažďovat informace o chování spotřebičů, k němuž dochází v situaci, kdy jednotlivec může důvodně očekávat, že nedochází k žádnému pozorování ani záznamu ani ke shromažďování informací, nebo která by mohla zajistit či umožnit identifikaci jednotlivců nebo vyvození závěru o jejich chování.
- (77) S cílem usnadnit ověřování souladu s požadavky na ekodesign, včetně snadnějšího posuzování shody a dozoru nad trhem, by měla být Komisi svěřena pravomoc požadovat v řádně odůvodněných případech, aby účastníci dodavatelského řetězce zdarma poskytovali informace o tom, co dodávají, jako je množství a typ nebo chemické složení použitých materiálů či použitý výrobní proces, nebo informace o podmínkách poskytování jejich služeb. Mělo by být rovněž možné umožnit výrobcům přístup k dokumentům obsahujícím tyto informace nebo k samotným zařízením účastníků dodavatelského řetězce, aby se mohli dostat přímo k potřebným informacím, pokud tito účastníci požadované informace v přiměřené lhůtě neposkytnou. Komise by měla být zmocněna rovněž k tomu, aby umožnila oznámeným subjektům a vnitrostátním orgánům ověřovat přesnost informací týkajících se činnosti účastníků dodavatelského řetězce.

- (78) Za účelem zajištění účinného a harmonizovaného uplatňování požadavků na ekodesign stanovených tímto nařízením, včetně požadavků týkajících se takových aspektů, jako je využívání energie nebo účinnost, trvanlivost a spolehlivost a obsah recyklovaných materiálů, by mělo být dodržování těchto požadavků měřeno pomocí spolehlivých, přesných a reprodukovatelných metod, které zohledňují nejmodernější obecně uznávané vědecké poznatky. Akty v přenesené pravomoci, kterými se stanovují požadavky na ekodesign výrobků, by měly zpravidla obsahovat specifikace zkoušek, měření nebo výpočtů potřebných ke stanovení nebo ověření souladu s předpisy. Kromě toho by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením požadavku na používání digitálních nástrojů zohledňujících příslušné požadavky na výpočet, aby bylo zajištěno jejich harmonizované uplatňování.
- (79) Za účelem zajištění toho, aby byly požadavky na ekodesign dosaženo zamýšlených účinků, by měla být v tomto nařízení stanovena komplexní a zastřešující ustanovení, která jsou použitelná u všech výrobků, na něž se vztahují požadavky na ekodesign, a zakazují obcházení těchto požadavků. Proto by měly být zakázány veškeré praktiky vedoucí k neoprávněné změně výkonnosti výrobku během ověřování shody nebo krátce po jeho uvedení do provozu, které by vedly k deklarované výkonnosti, jež zkresluje skutečnou výkonnost výrobku během jeho používání.
- (80) V případě potřeby by mělo být možné, aby akty v přenesené pravomoci, v nichž budou stanoveny požadavky na ekodesign, odkazovaly na použití norem pro stanovení nebo ověření souladu. S cílem zajistit, aby neexistovaly žádné překážky obchodu na vnitřním trhu, měly by být tyto normy harmonizovány na úrovni Unie. Po přijetí odkazu na tyto normy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012⁽⁴⁶⁾ a jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* by měly být výrobky vyhovující těmto normám považovány za vyhovující požadavkům na ekodesign přijatým podle tohoto nařízení v rozsahu, v jakém se na ně vztahují příslušné harmonizované normy. Obdobně by měly být metody zkoušení, měření nebo výpočtů vyhovující harmonizovaným normám považovány za vyhovující požadavkům na metody zkoušení, měření nebo výpočtů stanovené v příslušných aktech v přenesené pravomoci, kterými se stanoví požadavky na ekodesign, a to v rozsahu, v jakém se na ně vztahují příslušné harmonizované normy.
- (81) Stávající normalizační rámec Unie, který je založen na zásadách nového přístupu stanovených v usnesení Rady ze dne 7. května 1985 o novém přístupu k technické harmonizaci a normám⁽⁴⁷⁾ a na nařízení (EU) č. 1025/2012, představuje standardní rámec pro vypracování norem, které zakládají předpoklad shody s příslušnými požadavky stanovenými v tomto nařízení. Nejsou-li k dispozici relevantní odkazy na harmonizované normy, měla by Komise přijmout prováděcí akty stanovící společné specifikace jako výjimečné záložní řešení, aby se výrobcům usnadnilo dodržování požadavků na ekodesign, například v případě, že proces normalizace je blokován z důvodu chybějícího konsenzu mezi zúčastněnými stranami, nebo v případě, že dojde k prodlevám při stanovování harmonizované normy a že předepsanou lhůtu nelze dodržet. Tyto prodlevy by například mohly nastat, pokud není dosaženo požadované kvality. Kromě toho by mělo být možné toto řešení využít v případě, že by Komise omezila nebo zrušila odkazy na příslušné harmonizované normy v souladu s nařízením (EU) č. 1025/2012. Soulad se společnými specifikacemi by měl rovněž vést k předpokladu shody. Za účelem zajištění účinnosti by měla Komise příslušné zúčastněné strany zapojit do procesu vytváření společných specifikací, které zahrnují požadavky na ekodesign přijaté podle tohoto nařízení.
- (82) Aby mohly hospodářské subjekty prokázat a příslušné orgány ověřit, že výrobky dodávané na trh splňují požadavky na ekodesign přijaté na základě tohoto nařízení, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením postupů posuzování shody, které jsou vhodné a přiměřené povaze dotčeného výrobku a regulovaných parametrů výrobku. Za účelem zajištění souladu s jinými právními předpisy Unie by měly být postupy posuzování shody vybrány z modulu interního řízení výroby uvedeného v tomto nařízení a z modulů uvedených v rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 768/2008/ES⁽⁴⁸⁾, a to od nejmírnějšího po nejprísnejší. Dále aby se zajistilo, že příslušný modul je přiměřený a úměrný povaze dotčeného výrobku a regulovaným parametrům výrobku, měla by Komise v případě nutnosti vybraný modul odpovídajícím způsobem upravit.

⁽⁴⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES, a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 12).

⁽⁴⁷⁾ Úř. věst. C 136, 4.6.1985, s. 1.

⁽⁴⁸⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 768/2008/ES ze dne 9. července 2008 o společném rámci pro uvádění výrobků na trh a o zrušení rozhodnutí Rady 93/465/EHS (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 82).

- (83) Výrobci by měli vypracovat EU prohlášení o shodě s cílem poskytnout informace o shodě výrobků s tímto nařízením. Vypracování EU prohlášení o shodě by mohly od výrobců vyžadovat i jiné právní předpisy Unie. Aby se pro účely dozoru nad trhem zajistil účinný přístup k informacím, mělo by být vypracováno jediné EU prohlášení o shodě s ohledem na všechny právní předpisy Unie. S cílem snížit administrativní zátěž hospodářských subjektů by mělo být možné, aby mělo toto jediné EU prohlášení o shodě podobu složky tvořené příslušnými jednotlivými EU prohlášeními o shodě.
- (84) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008⁽⁴⁹⁾ stanoví pravidla pro akreditaci subjektů posuzování shody a stanoví obecné zásady, kterými se řídí označení CE a jeho vztah k jiným označením. Uvedené nařízení by mělo být použitelné na výrobky, na něž se vztahuje toto nařízení, s cílem zajistit, aby výrobky, na které se vztahuje volný pohyb zboží v rámci Unie, splňovaly požadavky na vysokou úroveň ochrany veřejných zájmů, jako jsou lidské zdraví, bezpečnost a životní prostředí. Pokud byly u výrobku přijaty požadavky na ekodesign, mělo by označení CE označovat, že výrobek je v souladu s tímto nařízením a požadavky na ekodesign přijatými na jeho základě, pokud se výrobku týkají. Vzhledem k tomu, že toto nařízení upravuje stanovení požadavků na ekodesign u široké škály výrobků, měly by akty v přenesené pravomoci, které tyto požadavky stanoví, určovat pravidla pro označení shody v souvislosti s požadavky na ekodesign, aby byl zajištěn soulad s požadavky podle práva Unie použitelnými u výrobků, na něž se vztahuje, zabránilo se záměně s jinými označeními a minimalizovala se administrativní zátěž hospodářských subjektů.
- (85) Některé moduly posuzování shody stanovené v rozhodnutí č. 768/2008/ES vyžadují zapojení subjektů posuzování shody. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provádění tohoto nařízení by orgány členských států měly tyto subjekty oznámit Komisi.
- (86) Za účelem zajištění jednotné úrovně kvality posuzování shody je nutné stanovit požadavky, které musí splnit oznamující orgány zapojené do posuzování, oznamování a monitorování oznámených subjektů. Členské státy by zejména měly zajistit, aby oznamující orgán byl ve své činnosti objektivní a nestranný. Od oznamujících orgánů by se dále mělo vyžadovat, aby zajistily důvěrnost informací, jež obdržely, ale měly by nicméně být schopny vyměňovat si informace o oznámených subjektech s vnitrostátními orgány, oznamujícími orgány jiných členských států a Komisí, což zajistí jednotnost při posuzování shody. Za účelem účinného stanovení a monitorování způsobilosti a nezávislosti žádajících subjektů by měly oznamující orgány posuzovat výhradně právní subjekt žádající o oznámení a nezohledňovat doklady mateřských nebo sesterských společností. Ze stejného důvodu by oznamující orgány měly žádající subjekty posuzovat podle všech příslušných požadavků a úkolů posuzování shody a vycházet z harmonizovaných norem pro požadavky a úkoly, na něž se tyto normy vztahují.
- (87) Vzhledem k ústřední roli oznamujících orgánů při zajišťování spolehlivosti posuzování shody v souvislosti s požadavky na ekodesign je nezbytné, aby měly k dispozici dostatečný počet způsobilých zaměstnanců a dostatek finančních prostředků pro řádné plnění svých úkolů.
- (88) Je nezbytné, aby všechny oznámené subjekty vykonávaly své povinnosti na stejné úrovni a za podmínek rovné hospodářské soutěže a autonomie. K tomu by měly být stanoveny požadavky na subjekty posuzování shody, které si přejí získat status oznámeného subjektu za účelem zajišťování činností posuzování shody. Tyto požadavky by měly být i nadále uplatňovány s cílem zachovat způsobilost oznámeného subjektu. K zajištění jeho autonomie by mělo být vyžadováno, aby si oznámený subjekt a pracovníci, jež zaměstnává, zachovali nezávislost na hospodářských subjektech v hodnotovém řetězci výrobků, v souvislosti s nimiž byl oznámen, a na jiných společnostech včetně sdružení podniků a mateřských, sesterských a dceřiných společností a subdodavatelů.
- (89) Pokud subjekt posuzování shody prokáže, že splňuje kritéria stanovená harmonizovanými normami, mělo by se předpokládat, že splňuje odpovídající požadavky stanovené v tomto nařízení.
- (90) Subjekty posuzování shody často zadávají část svých činností souvisejících s posuzováním shody subdodavatelům nebo dceřiným společnostem. Za účelem zajištění toho, aby výrobky uváděné na trh Unie splňovaly požadavky na ekodesign, je třeba, aby subdodavatelé a dceřiné společnosti provádějící posuzování shody splňovali při plnění úkolů posuzování shody podle tohoto nařízení stejné požadavky jako oznámené subjekty. Aby bylo možné toto zajistit,

⁽⁴⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

měly by příslušné oznámené subjekty zavést postupy pro průběžné monitorování způsobilosti, činnosti a výkonnosti svých subdodavatelů nebo dceřiných společností, například prostřednictvím kvalifikační matice.

- (91) Aby mohly oznamující orgány stanovit a monitorovat způsobilost a nezávislost žádajících subjektů účinně, měly by oznámené subjekty být a zůstat nezávislé. Určité činnosti a rozhodovací procesy, a to pokud jde o posuzování shody výrobků i o další, vnitřní, činnosti oznámeného subjektu, by proto měl provádět výhradně sám oznámený subjekt.
- (92) Za účelem usnadnění procesu stanovení a monitorování způsobilosti a nezávislosti žádajících subjektů by měly žádající subjekty poskytnout popis toho, jak jejich příslušní pracovníci a postavení a úkoly těchto pracovníků odpovídají úkolům posuzování shody, v souvislosti s nimiž mají být tyto subjekty oznámeny, a to například formou kvalifikační matice, čímž oznamujícímu orgánu umožní, aby mohl účinněji posoudit přiměřenost pracovníků a přetrvávající nezávislost oznámených subjektů. Oznámené subjekty by měly zajistit, aby se pracovníci provádějící různé úkoly posuzování shody střídali.
- (93) Vzhledem k tomu, že se služby nabízené oznámenými subjekty v členském státě mohou týkat výrobků dodávaných na trh v celé Unii, je vhodné dát ostatním členským státům a Komisi možnost vznést námítky týkající se oznámeného subjektu.
- (94) V zájmu usnadnění a urychlení postupu posuzování shody a zajištění rovného zacházení s hospodářskými subjekty je nezbytné, aby oznámené subjekty uplatňovaly postupy posuzování shody jednotně a bez vytváření zbytečné zátěže pro hospodářské subjekty.
- (95) Před přijetím konečného rozhodnutí, zda lze výrobku udělit osvědčení o shodě, by hospodářskému subjektu, který si přeje uvést výrobek na trh, mělo být povoleno doplnit příslušnou dokumentaci pouze jednou. Toto omezení je nezbytné k zajištění toho, aby oznámené subjekty nemohly výrobcům pomáhat při provádění změn až do dosažení shody, protože v takovém případě by se poskytovaná služba podobala konzultační službě, a v praxi by tak mohlo dojít k oslabení povahy veřejného zájmu úkolů oznámených subjektů. V případě potřeby by oznámené subjekty měly mít rovněž možnost veškerá osvědčení nebo rozhodnutí o schválení omezit, pozastavit nebo odejmout.
- (96) S cílem usnadnit zjišťování a řešení případů nesouladu oznámených subjektů, výrobců nebo výrobků by měly oznámené subjekty aktivně předávat příslušné informace, které mají k dispozici, oznamujícím orgánům nebo orgánům dozoru nad trhem.
- (97) Je nezbytné zajistit účinnou výměnu informací mezi oznámenými subjekty a orgány dozoru nad trhem, a to i z jiných členských států. Proto by měly oznamující orgány a oznámené subjekty zajistit reakci na žádosti o informace od orgánů dozoru nad trhem.
- (98) Komise by měla umožnit vhodnou koordinaci a spolupráci mezi oznámenými subjekty. V rámci zajištění harmonizovaného uplatňování požadavků na ekodesign by měly oznámené subjekty jednat o otázkách, na něž by mohly mít různé názory, a koordinovat svůj přístup. Přitom by měly zohlednit veškeré relevantní pokyny a doporučení vydané příslušnými technickými výbory evropských normalizačních orgánů.
- (99) Za účelem motivování spotřebitelů k tomu, aby činili udržitelná rozhodnutí, zejména nejsou-li neudržitelnější výrobky dostatečně cenově dostupné, by mohly být stanoveny mechanismy, jako jsou ekopoukázky a ekologické zdaňování. Pokud se členské státy rozhodnou využít pobídek k odměně nejlepších výrobků, měly by tak učinit tím, že tyto pobídky zacílí na dvě nejvyšší zastoupené výkonnostní třídy, které byly stanoveny akty v přenesené pravomoci přijatými podle tohoto nařízení, ne nutně bráno kumulativně, pro případ, že jsou výkonnostní třídy stanoveny podle více než jednoho parametru. V případě výrobků spojených se spotřebou energie, na které se vztahuje nařízení (EU) 2017/1369, nebo v případě pneumatik, na které se vztahují požadavky na označování s ohledem na palivovou účinnost a jiné parametry podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/740⁽⁵⁰⁾, by se měla uplatnit kritéria stanovená v těchto dvou nástrojích namísto kritérií podle tohoto nařízení. Členské státy

⁽⁵⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/740 ze dne 25. května 2020 o označování pneumatik s ohledem na palivovou účinnost a jiné parametry, o změně nařízení (EU) 2017/1369 a o zrušení nařízení (ES) č. 1222/2009 (Úř. věst. L 177, 5.6.2020, s. 1).

by však neměly mít možnost zakázat uvedení výrobku na trh na základě jeho výkonnostní třídy. Zavedením pobídek členských států by nemělo být dotčeno uplatňování pravidel Unie pro státní podporu.

- (100) Veřejné zakázky představují 14 % HDP Unie. V rámci příspěví k plnění cíle dosažení klimatické neutrality, zlepšení energetické účinnosti a účinnosti při využívání zdrojů a přechodu na oběhové hospodářství, které chrání veřejné zdraví a biologickou rozmanitost, zajišťování toho, aby existovala dostatečná poptávka po environmentálně udržitelnějších výrobcích, by veřejní zadavatelé a jiní zadavatelé případně měli sladit své zadávání zakázek se specifickými požadavky na zelené veřejné zakázky. Na rozdíl od dobrovolného přístupu zajistí povinné požadavky na zelené veřejné zakázky maximální využití veřejných výdajů na podporu poptávky po výrobcích s lepší výkonností. Je důležité, aby členské státy poskytly vnitrostátním veřejným zadavatelům pomoc při zvyšování kvalifikace a rekvalifikaci pracovníků odpovědných za zelené veřejné zakázky. Tyto požadavky na zelené veřejné zakázky by měly být minimální požadavky, což znamená, že veřejní zadavatelé a jiní zadavatelé by měli mít možnost stanovit další a přísnější požadavky. Tyto požadavky by měly být transparentní, objektivní a nediskriminační. Zadávací řízení by měli provádět veřejní zadavatelé a jiní zadavatelé v souladu se směrnicemi Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU⁽⁵¹⁾ a 2014/25/EU⁽⁵²⁾ a platnými odvětvovými právními předpisy, jakož i s mezinárodními závazky Unie, včetně Dohody o vládních zakázkách a dalších mezinárodních dohod, kterými je Unie vázána. Těmito požadavky není dotčena možnost veřejných zadavatelů a jiných zadavatelů využít odchylek či výjimek pro veřejné zakázky stanovených v právu Unie, zejména směrnicích 2014/24/EU a 2014/25/EU. Požadavky stanovené pro konkrétní skupiny výrobků by měly být splněny nejen při přímém nákupu těchto výrobků v rámci veřejných zakázek na dodávky, ale i v rámci veřejných zakázek na stavební práce nebo veřejné služby, budou-li tyto výrobky použity pro činnosti, které jsou předmětem těchto zakázek. Tyto požadavky by měly být stanoveny v závislosti na aspektech výrobku, kterými se zabývá akt v přenesené pravomoci upravující dotčené výrobky. V rámci těchto požadavků by Komise mohla stanovit minimální povinné technické specifikace vyžadující, aby výrobky splňovaly nejlepší možné úroveň výkonnosti stanovené v příslušných aktech v přenesené pravomoci, případně včetně dvou nejvyšších výkonnostních tříd nebo hodnocení. V důsledku toho by například veřejní zadavatelé a jiní zadavatelé museli povinně požadovat, aby výrobky uchazečů splňovaly konkrétní požadavky na uhlíkovou stopu. V souladu s rámcem pro zadávání veřejných zakázek by tyto minimální povinné technické specifikace měly zabránit tomu, aby se uměle omezila konkurence a aby se upřednostnil konkrétní hospodářský subjekt. Komise by rovněž mohla stanovit minimální povinná kritéria pro zadání zakázky, včetně přidělení zvláštní váhy mezi 15 % a 30 % těmto kritériím s cílem zajistit, aby mohla významně ovlivnit výběr výrobků ve prospěch těch, které jsou z hlediska životního prostředí nejudržitelnější. V důsledku toho by například veřejní zadavatelé a jiní zadavatelé museli povinně přidělit obsahu recyklovaného materiálu u dotčených výrobků nejméně váhu mezi 20 % a 30 %. Veřejní zadavatelé a jiní zadavatelé by tudíž měli v konkrétním udělovacím řízení možnost přidělit obsahu recyklovaného materiálu váhu vyšší než 30 %, ale nikoliv nižší než 20 %. V případě nejistoty ohledně dostupnosti nebo ceny nejvýkonnějších výrobků na trhu Unie by měla být upřednostněna kritéria pro zadání zakázky před technickými specifikacemi. Komise by rovněž mohla stanovit podmínky a cíle plnění zakázky, podle nichž by například veřejní zadavatelé a jiní zadavatelé měli zadat alespoň 50 % svých ročních zakázek na určité výrobky těm, které mají více než 70 % recyklovatelného materiálu. V důsledku toho by členské státy mohly stále stanovit vyšší cíle pro zadávání veřejných zakázek na tyto výrobky. Při vypracovávání prováděcích aktů, a zejména při zvažování ekonomické proveditelnosti pro veřejné zadavatele a zadavatele, by Komise měla vzít v úvahu nejlepší možné environmentální výrobky a řešení dostupné na trhu, dopady požadavků na hospodářskou soutěž a skutečnost, že různí veřejní zadavatelé a zadavatelé v různých členských státech mohou mít různé rozpočtové kapacity nebo jiná omezení, jako jsou omezení spojená s klimatickými podmínkami nebo síťovou infrastrukturou.

- (101) Členským státům by nemělo být bráněno v zavádění nebo zachování vnitrostátních opatření týkajících se zelených veřejných zakázek, pokud jde o skupiny výrobků, pro něž dosud nebyly stanoveny požadavky na zadávání veřejných zakázek podle tohoto nařízení, nebo v zavádění přísnějších vnitrostátních požadavků na výrobky, které spadají do oblasti působnosti prováděcích aktů, jež stanoví požadavky na zelené veřejné zakázky, za předpokladu, že jsou tato opatření a požadavky v souladu s právem Unie.

⁽⁵¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁽⁵²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).

- (102) Účinné prosazování požadavků na ekodesign má zásadní význam pro zajištění rovné hospodářské soutěže na trhu Unie a pro zajištění dosažení očekávaných přínosů a přispění tohoto nařízení k dosahování cílů Unie v oblasti klimatu, energetiky a oběhového hospodářství. Nařízení (EU) 2019/1020, kterým se stanoví horizontální rámec pro dozor nad trhem a kontrolu výrobků vstupujících na trh Unie, by se proto mělo vztahovat na výrobky, u nichž jsou požadavky na ekodesign stanoveny podle tohoto nařízení, pokud v rámci tohoto nařízení neexistují zvláštní ustanovení se stejným cílem, povahou nebo účinkem. Navíc za účelem snížení problematických úrovní nesouladu výrobků, na něž se vztahují prováděcí opatření přijatá podle směrnice 2009/125/ES, v zájmu účinnějšího předcházení nesouladu s budoucími požadavky na ekodesign a s ohledem na širší oblast působnosti a větší ambice tohoto nařízení ve srovnání se směrnicí 2009/125/ES by toto nařízení mělo obsahovat zvláštní doplňující pravidla, která doplní rámec vytvořený nařízením (EU) 2019/1020. Tato pravidla by měla být zaměřena na další posílení plánování, koordinace a podpory úsilí členských států a měla by Komisi poskytnout další nástroje, které pomohou zajistit, aby orgány dozoru nad trhem přijaly dostatečná opatření s cílem zabránit nesouladu s požadavky na ekodesign.
- (103) Kromě orgánů dozoru nad trhem mají důležitou úlohu při prosazování tohoto nařízení rovněž celní orgány, pokud jde o dovážené zboží, které pro tyto účely mohou vycházet z nařízení Rady (ES) č. 515/97⁽⁵³⁾.
- (104) Za účelem zajištění toho, aby byly příslušné kontroly týkající se požadavků na ekodesign prováděny v přiměřeném rozsahu, ve své vnitrostátní strategii dozoru nad trhem stanovené v článku 13 nařízení (EU) 2019/1020 by měly členské státy vypracovat zvláštní oddíl obsahující seznam výrobků nebo požadavků, které označily jako prioritní v oblasti dozoru nad trhem podle tohoto nařízení, a činnosti, jejichž cílem je snížit nebo ukončit nesoulad příslušných výrobků s příslušnými požadavky na ekodesign.
- (105) Priority v oblasti dozoru nad trhem podle tohoto nařízení by měly být stanoveny na základě objektivních kritérií, jako jsou pozorované míry nesouladu s předpisy nebo dopady nedodržování předpisů na životní prostředí. Činnosti plánované pro řešení těchto priorit by měly být úměrné skutečnostem, které vedly ke stanovení priorit.
- (106) Na základě údajů zadaných do informačního a komunikačního systému uvedeného v nařízení (EU) 2019/1020 by měla Komise vypracovat zprávu obsahující informace o povaze a počtu provedených kontrol, o mírách zjištěného nesouladu a o povaze a přísnosti sankcí uložených v souvislosti s nedodržením požadavků na ekodesign během čtyř předchozích kalendářních let. Tato zpráva by měla obsahovat srovnání činností členských států s plánovanými činnostmi, orientačními referenčními hodnotami a seznamem priorit pro orgány dozoru nad trhem. Při zvažování přijetí prováděcích aktů v souladu s čl. 11 odst. 4 nařízení (EU) 2019/1020 by Komise měla zohlednit výsledky zpráv, které vypracovala podle tohoto nařízení na základě informací, jež do informačního a komunikačního systému uvedeného v nařízení (EU) 2019/1020 zadaly orgány dozoru nad trhem, a případně by se měla zabývat výrobky nebo skupinami výrobků, na něž se vztahují akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto nařízení, v souvislosti se kterými byla průběžně identifikována konkrétní rizika nebo závažná porušení, aby byla zajištěna vysoká úroveň souladu s tímto nařízením.
- (107) Za účelem dalšího posílení koordinace orgánů dozoru nad trhem by se měla skupina pro správní spolupráci zřízená podle nařízení (EU) 2019/1020 za účelem stanovení výrobků nebo požadavků určených jako priority v oblasti dozoru nad trhem podle tohoto nařízení a činností plánovaných ke snížení či ukončení nesouladu s tímto nařízením pravidelně scházet a určovat společné priority v oblasti dozoru nad trhem, které mají být zohledněny ve vnitrostátních strategiích členských států pro dozor nad trhem, priority v oblasti poskytování podpory Unie a požadavky přijaté na základě tohoto nařízení, které jsou uplatňovány nebo vykládány odlišně, a tedy vedou k narušení trhu.
- (108) V rámci podpory členských států v jejich úsilí o zajištění přijetí dostatečných opatření, která by zabránila nesouladu s požadavky na ekodesign, by Komise měla v případě potřeby využít podpůrných opatření stanovených v nařízení (EU) 2019/1020. Komise by měla organizovat a případně financovat společné projekty dozoru nad trhem

⁽⁵³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 515/97 ze dne 13. března 1997 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění řádného používání celních a zemědělských předpisů (Úř. věst. L 82, 22.3.1997, s. 1).

a zkušební projekty v oblastech společného zájmu, společné investice do kapacit dozoru nad trhem a společné školicí programy pro pracovníky orgánů dozoru nad trhem, celních orgánů, oznamujících orgánů a oznámených subjektů. Kromě toho by Komise měla vypracovat pokyny, jak v příslušných případech požadavky přijaté na základě tohoto nařízení uplatňovat a vymáhat, aby bylo zajištěno jejich harmonizované uplatňování.

- (109) Výrobky by měly být uváděny na trh pouze tehdy, pokud nepředstavují riziko. Za účelem lepšího sladění se zvláštní povahou požadavků na ekodesign a zajištění toho, aby se úsilí v oblasti dozoru nad trhem zaměřilo na nesoulad s těmito požadavky, by měl být výrobek představující riziko pro účely tohoto nařízení definován jako výrobek, který by při nedodržení požadavku na ekodesign nebo proto, že požadavek na ekodesign nedodrží odpovědný hospodářský subjekt, mohl nepříznivě ovlivnit životní prostředí nebo jiné veřejné zájmy chráněné uvedeným požadavkem. Toto konkrétnější vymezení by mělo být použito při uplatňování článků 19 a 20 nařízení (EU) 2019/1020.
- (110) Měl by existovat postup, na jehož základě jsou zúčastněné strany informovány o opatřeních, jež mají být přijata ve vztahu k výrobkům představujícím riziko. Měl by rovněž orgánům dozoru nad trhem v členských státech umožňovat, aby ve spolupráci s příslušnými hospodářskými subjekty začaly jednat v souvislosti s těmito výrobky co nejdříve. Proto by měla být ochranná doložka, která je v současné době začleněna do směrnice 2009/125/ES, aktualizována a sladěna s ochrannými postupy začleněnými do jiných harmonizačních právních předpisů Unie a do rozhodnutí č. 768/2008/ES.
- (111) Orgány dozoru nad trhem by měly mít právo vyžadovat od hospodářských subjektů, aby přijaly nápravné opatření na základě zjištění, že výrobek není v souladu s požadavky na ekodesign, nebo že hospodářský subjekt porušil pravidla týkající se uvedení nebo dodání výrobků na trh nebo jiná pravidla, která se na něj vztahují.
- (112) Při přijímání aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽⁵⁴⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (113) Za účelem zajištění jednotných podmínek k uplatňování tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci týkající se: a) stanovení postupů při vydávání a ověřování digitálních certifikátů zajišťujících přístup hospodářských subjektů a dalších relevantních subjektů k údajům uloženým v digitálním pasu výrobku na základě jejich příslušných práv; b) vymezení prováděcích opatření týkajících se propojení registru a jednotného celního portálu EU pro výměnu certifikátů včetně sdělení jedinečného registračního identifikátoru; c) stanovení společných požadavků na podobu štítků; d) přijetí a aktualizace seznamu samoregulačních opatření stanovených jako platná alternativa k aktu v přenesené pravomoci přijatému podle tohoto nařízení; e) stanovení podrobností a formátu pro zveřejňování informací o neprodaných spotřebních výrobcích, které byly vyřazeny; f) stanovení, změny nebo zrušení společných specifikací zahrnujících požadavky na ekodesign, základních požadavků na digitální pasy výrobků nebo požadavky na metody zkoušení, měření a výpočtů; g) stanovení minimálních požadavků pro zadání veřejných zakázek na nákup výrobků, na něž se vztahují požadavky na ekodesign, nebo na stavební práce či služby, pokud jsou tyto výrobky používány pro činnosti, které jsou předmětem těchto zakázek, a h) rozhodnutí v souladu s ochranným postupem Unie, zda je vnitrostátní opatření odůvodněné, či nikoli. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽⁵⁵⁾.
- (114) Za účelem zvýšení důvěry ve výrobky uváděné na trh, zejména pokud jde o soulad výrobků s požadavky na ekodesign, musí mít veřejnost jistotu, že hospodářské subjekty, které uvádějí na trh nevyhovující výrobky, budou podléhat sankcím. Je proto nutné, aby členské státy stanovily pravidla pro sankce za porušení tohoto nařízení a zajistily, aby byla uplatňována. Stanovené sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující a měly by zahrnovat

⁽⁵⁴⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽⁵⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

alespoň pokuty a časově omezené vyloučení z postupů zadávání veřejných zakázek. Aniž je dotčena procesní autonomie členských států a možnost příslušných orgánů a soudců ukládat přiměřené sankce v jednotlivých případech, měla by být stanovena společná nevyčerpávající kritéria pro určení druhů a výše sankcí, které mají být uloženy v případě porušení tohoto nařízení, aby se usnadnilo jednotnější uplatňování sankcí. Tato kritéria by měla mimo jiné zahrnovat povahu, závažnost a dobu trvání porušení, finanční situaci fyzické nebo právnické osoby považované za odpovědnou, kterou ukazuje například celkový obrat nebo roční příjem, a ekonomické přínosy, které z tohoto porušení nařízení vyplynuly nebo jím byly způsobeny, pokud lze tyto přínosy stanovit.

- (115) Komise by měla provést hodnocení tohoto nařízení. Podle bodu 22 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů by toto hodnocení mělo být založeno na pěti kritériích, a to na účinnosti, účelnosti, relevanci, soudržnosti a přidané hodnotě, a mělo by sloužit jako základ pro posouzení dopadů možných budoucích opatření. Komise by měla Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů předložit zprávu o provádění tohoto nařízení a jeho dopadu na environmentální udržitelnost výrobků a fungování vnitřního trhu. Ke zprávě by případně měl být přiložen návrh na změnu tohoto nařízení.
- (116) Je vhodné, aby Komise posoudila případné přínosy stanovení požadavků i ve vztahu k sociálním aspektům výrobků. V rámci tohoto posouzení by měla Komise zvážit, do jaké míry by mohly tyto požadavky doplňovat právo Unie, a tak řešit negativní dopady provozu společností a výrobků na lidská a sociální práva. Komise by tudíž měla do ... [čtyři roky ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] provést hodnocení případných přínosů zahrnutých požadavků na sociální udržitelnost do rozsahu působnosti tohoto nařízení. Komise by měla Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů předložit zprávu o tomto hodnocení. Ke zprávě by případně měl být připojen legislativní návrh na změnu tohoto nařízení.
- (117) S cílem usnadnit soukromoprávní prosazování tohoto nařízení by měli mít spotřebitelé, kteří utrpěli škodu v důsledku nesouladu výrobku s požadavky na ekodesign, právo požadovat náhradu této škody od výrobce výrobku, nebo v případě, že výrobce není usazen v Unii, od dovozce nebo zplnomocněného zástupce výrobce, nebo v případě, že žádný z těchto hospodářských subjektů není usazen v Unii, od poskytovatele služeb kompletního vyřízení objednávek. Tímto právem na náhradu škody by neměly být dotčeny jiné prostředky nápravy, které mají spotřebitelé k dispozici podle práva Unie, jako jsou prostředky nápravy vůči prodávajícímu v případě nesouladu zboží prodávávaného podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/771⁽⁵⁶⁾. Členským státům by dále nemělo být bráněno v zachování nebo zavedení práv spotřebitelů na jiné prostředky nápravy v souladu s vnitrostátním právem, jako je oprava nebo výměna výrobků porušujících požadavky na ekodesign.
- (118) Spotřebitelé by měli být oprávněni vymáhat svá práva v souvislosti s povinnostmi uloženými výrobcům a případně dovozcům, zplnomocněným zástupcům a poskytovatelům služeb kompletního vyřízení objednávek podle tohoto nařízení prostřednictvím zástupných žalob v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1828⁽⁵⁷⁾. Za tímto účelem by toto nařízení mělo stanovit, že směrnice (EU) 2020/1828 se použije na zástupné žaloby týkající se porušení tohoto nařízení výrobcí a případně dovozci, zplnomocněnými zástupci a poskytovateli služeb kompletního vyřízení objednávek, kteří jsou považováni za obchodníky podle čl. 3 bodu 2 uvedené směrnice, pokud tato porušení poškozují nebo mohou poškodit kolektivní zájmy spotřebitelů. Proto je zapotřebí změnit odpovídajícím způsobem přílohu I uvedené směrnice. Členské státy by měly zajistit zohlednění uvedené změny ve svých předpisech provádějících uvedenou směrnici ve vnitrostátním právu, i když přijetí vnitrostátních prováděcích opatření v tomto ohledu není podmínkou pro použitelnost uvedené směrnice na zmíněné zástupné žaloby. Použitelnost uvedené směrnice na zástupné žaloby týkající se porušení tohoto nařízení výrobcí a případně dovozci, zplnomocněnými zástupci a poskytovateli služeb kompletního vyřízení objednávek, která poškozují nebo mohou poškodit kolektivní zájmy spotřebitelů, by měla začít dnem vstupu tohoto nařízení v platnost.

⁽⁵⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/771 ze dne 20. května 2019 o některých aspektech smluv o prodeji zboží, o změně nařízení (EU) 2017/2394 a směrnice 2009/22/ES a o zrušení směrnice 1999/44/ES (Úř. věst. L 136, 22.5.2019, s. 28).

⁽⁵⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1828 ze dne 25. listopadu 2020 o zástupných žalobách na ochranu kolektivních zájmů spotřebitelů a o zrušení směrnice 2009/22/ES (Úř. věst. L 409, 4.12.2020, s. 1).

- (119) Je nezbytné, aby se požadavky na ekodesign vztahovaly na co nejširší škálu výrobků, a nikoli pouze na výrobky spojené se spotřebou energie, a aby se definice požadavků na ekodesign rozšířila tak, aby zahrnovala všechny aspekty oběhovosti. Rovněž je nezbytné uvést toto nařízení do souladu s novým legislativním rámcem stanoveným v nařízení (ES) č. 765/2008 a v rozhodnutí č. 768/2008/ES a zlepšit ustanovení týkající se dozoru nad trhem. Směrnice 2009/125/ES by proto měla být nahrazena. Aby byla zajištěna právní jistota pro všechny hospodářské subjekty ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost a zaručeny rovné podmínky pro podniky působící na vnitřním trhu, ustanovení upravující povinnosti transparentnosti týkající se vyřazování neprodaných spotřebních výrobků, obcházení a dozoru nad trhem by měla platit jednotně pro všechny hospodářské subjekty v celé Unii. Směrnice 2009/125/ES by proto měla být nahrazena nařízením.
- (120) Pracovní plán na období 2022–2024 týkající se ekodesignu a označování energetickými štítky, stanovený ve sdělení Komise ze dne 4. května 2022, určil politické priority pro práci na výrobcích spojených se spotřebou energie. Poté, co ustanovení tohoto nařízení nabudou účinku, budou přípravné práce na posouzení proveditelnosti požadavků na ekodesign podle směrnice 2009/125/ES u fotovoltaických panelů, ohříváčů vnitřních prostor a kombinovaných ohříváčů, ohříváčů vody, lokálních topidel na tuhá paliva, klimatizátorů vzduchu včetně tepelných čerpadel vzduch-vzduch a komfortních ventilátorů, kotlů na tuhá paliva, ohříváčů vzduchu a chladicích zařízení, větracích jednotek, vysavačů, kuchyňských spotřebičů, vodních čerpadel, průmyslových ventilátorů, oběhových čerpadel, vnějších napájecích zdrojů, počítačů, serverů a datových úložišť, výkonových transformátorů, profesionálních chladicích zařízení a zobrazovacích zařízení výrazně pokročilejší. Díky této přípravné práci byla identifikována řada oblastí, v nichž může dojít k úsporám energie a materiálu, a proběhly rozsáhlé konzultace s občany a zúčastněnými stranami. Opětovné zahájení této přípravné práce podle tohoto nařízení by vedlo ke značnému zpoždění v přijímání požadavků na úspory energie a materiálu u těchto výrobků. S cílem zajistit, aby tato přípravná práce nebyla zbytečná, je tudíž nezbytné stanovit přechodná pravidla, která umožní, aby mohla být prováděcí opatření k těmto uvedeným výrobkům přijata podle směrnice 2009/125/ES do 31. prosince 2026. Kromě toho a za účelem zajištění řádného fungování prováděcích opatření přijatých podle článku 15 směrnice 2009/125/ES by měly být do 31. prosince 2030 v příslušných případech v souladu s příslušnými ustanoveními uvedené směrnice přijaty nezbytné změny, které řeší technické otázky.
- (121) Aby byla zajištěna právní jistota a kontinuita výrobků uváděných na trh nebo do provozu v souladu s prováděcími opatřeními přijatými podle směrnice 2009/125/ES ve znění platném ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost, měla by tato opatření zůstat v platnosti i po tomto dni, a to až do zrušení aktem v přenesené pravomoci přijatým podle tohoto nařízení. Ze stejných důvodů by měla mít i nadále plný účinek řada ustanovení směrnice 2009/125/ES v souvislosti s uplatňováním těchto prováděcích opatření. To se týká zejména ustanovení směrnice 2009/125/ES, která vylučují dopravní prostředky určené k přepravě osob nebo zboží z její oblasti působnosti, která stanoví definice důležité pro prováděcí opatření, stanoví povinnosti hospodářských subjektů ve vztahu k výrobkům uváděným na trh, stanoví podrobnosti příslušných postupů posuzování shody a ES prohlášení o shodě, stanoví předpoklad shody u výrobků, kterým byla udělena ekoznačka EU, a která umožňují nezbytná opatření ve vztahu k harmonizovaným normám. Vzhledem k důležitosti zajištění volného pohybu zboží, zákazu praktik nezákonné změny výkonnosti výrobků s cílem dosáhnout příznivějšího výsledku a zajištění řádného prosazování požadavků na ekodesign by se příslušná ustanovení tohoto nařízení měla vztahovat na výrobky spojené se spotřebou energie uváděné na trh podle prováděcích opatření na základě směrnice 2009/125/ES.
- (122) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž zlepšení environmentální udržitelnosti výrobků a zajištění volného pohybu výrobků, u nichž jsou stanoveny požadavky na ekodesign, na vnitřním trhu, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu jejich rozsahu a účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA 1
OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení vytváří rámec pro stanovení požadavků na ekodesign, které musí výrobky splňovat, aby mohly být uvedeny na trh nebo do provozu, s cílem zlepšit environmentální udržitelnost výrobků, aby se udržitelné výrobky staly normou a aby se snížila celková uhlíková a environmentální stopa výrobků během jejich životního cyklu, a zajistit volný pohyb udržitelných výrobků na vnitřním trhu.

Toto nařízení rovněž zavádí digitální pas výrobku, upravuje stanovení povinných požadavků pro zelené veřejné zakázky a vytváří rámec, který zabrání ničení neprodaných spotřebních výrobků.

2. Toto nařízení se vztahuje na veškeré fyzické zboží, které je uvedeno na trh nebo do provozu, včetně součástí a meziproductů. Nevztahuje se však na:

- a) potraviny vymezené v článku 2 nařízení (ES) č. 178/2002;
- b) krmiva vymezené v čl. 3 odst. 4 nařízení (ES) č. 178/2002;
- c) léčivé přípravky vymezené v čl. 1 odst. 2 směrnice 2001/83/ES;
- d) veterinární léčivé přípravky vymezené v čl. 4 odst. 1 nařízení (EU) 2019/6;
- e) živé rostliny, živočichy a mikroorganismy;
- f) produkty lidského původu;
- g) rostlinné a živočišné produkty, které přímo souvisejí s jejich budoucí reprodukcí;
- h) vozidla uvedená v čl. 2 odst. 1 nařízení (EU) č. 167/2013, čl. 2 odst. 1 nařízení (EU) č. 168/2013 a čl. 2 odst. 1 nařízení (EU) 2018/858, pokud jde o ty aspekty výrobků, pro něž jsou požadavky stanoveny v odvětvových legislativních aktech Unie použitelných na tato vozidla.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „výrobkem“ fyzické zboží, které je uvedeno na trh nebo do provozu;
- 2) „součástí“ výrobek určený k zabudování do jiného výrobku;
- 3) „meziproductem“ výrobek, který vyžaduje další výrobní nebo zpracovatelské úkony, jako je míšení, potahování nebo montování, aby byl vhodný pro konečné uživatele;
- 4) „výrobkem spojeným se spotřebou energie“ výrobek, jenž má při používání dopad na spotřebu energie;
- 5) „skupinou výrobků“ řada výrobků, které jsou používány pro stejné účely a jsou rovnocenné z hlediska používání, nebo mají stejné funkční vlastnosti, a které jsou rovnocenné z hlediska vnímání spotřebitelem;
- 6) „ekodesignem“ začlenění aspektů environmentální udržitelnosti do charakteristik výrobku a procesů probíhajících během celého hodnotového řetězce výrobku;

- 7) „požadavkem na ekodesign“ požadavek na výkonnost nebo požadavek na informace, jehož cílem je zvýšení ekologické udržitelnosti výrobku, včetně procesů probíhajících během celého hodnotového řetězce výrobku;
- 8) „požadavkem na výkonnost“ kvantitativní nebo nekvantitativní požadavek na výrobek nebo ve vztahu k výrobku za účelem dosažení určité úrovně výkonnosti ve vztahu k parametru výrobku uvedenému v příloze I;
- 9) „požadavkem na informace“ povinnost, aby byly k výrobku přiloženy informace uvedené v čl. 7 odst. 2;
- 10) „dodavatelským řetězcem“ všechny předcházející činnosti a procesy hodnotového řetězce výrobku až do okamžiku, kdy se výrobek dostane k zákazníkovi;
- 11) „hodnotovým řetězcem“ všechny činnosti a procesy, které jsou součástí životního cyklu výrobku, jakož i jeho možné repasování;
- 12) „životním cyklem“ po sobě následující a propojené fáze životního cyklu výrobku sestávající ze získání suroviny nebo vytvoření z přírodních zdrojů, předběžného zpracování, výroby, skladování, distribuce, instalace, používání, údržby, oprav, modernizace, renovace a opětovného použití a konce životnosti;
- 13) „koncem životnosti“ fáze životního cyklu, která začíná vyřazením výrobku a končí, když je odpadní materiál z výrobku vrácen do přírody nebo vstoupí do životního cyklu dalšího výrobku;
- 14) „dopadem na životní prostředí“ změna životního prostředí negativní i pozitivní, způsobená zcela nebo zčásti výrobkem během jeho životního cyklu;
- 15) „výkonnostní třídou“ rozsah úrovní výkonnosti ve vztahu k jednomu nebo více parametrům výrobku uvedeným v příloze I určený na základě společné metodiky pro výrobek či skupinu výrobků, uspořádaný tak, aby bylo možné výrobek rozlišit;
- 16) „repasováním“ činnosti, jimiž je nový výrobek vyroben z předmětů, které jsou odpadem, z výrobků nebo ze součástí a jimiž je provedena alespoň jedna změna, která podstatně ovlivňuje bezpečnost, výkonnost, účel nebo druh výrobku;
- 17) „modernizací“ činnosti provedené za účelem zlepšení funkčnosti, výkonnosti, kapacity, bezpečnosti nebo estetických vlastností výrobku;
- 18) „renovací“ činnosti provedené za účelem přípravy, čištění, zkoušení a v případě potřeby opravy výrobku nebo vyřazeného výrobku za účelem obnovy jeho výkonnosti nebo funkčnosti v rámci zamýšleného použití a rozsahu výkonnosti původně koncipované ve fázi návrhu v době uvedení výrobku na trh;
- 19) „údržbou“ jedna nebo více činností prováděných s cílem zachovat výrobek ve stavu, v němž je schopen plnit zamýšlený účel;
- 20) „opravou“ jedna nebo více činností prováděných s cílem vrátit vadný výrobek nebo odpad do stavu, v němž vyhovuje zamýšlenému účelu;
- 21) „předčasným zastaráváním“ konstrukční prvek výrobku nebo následné jednání či opomenutí, v jejichž důsledku se výrobek stane nefunkčním nebo méně výkonným jinak než v důsledku běžného opotřebení;
- 22) „trvanlivostí“ schopnost výrobku zachovat si v průběhu času svou funkčnost a výkonnost za stanovených podmínek používání, údržby a oprav;
- 23) „spolehlivostí“ pravděpodobnost, že výrobek bude za daných podmínek po danou dobu fungovat tak, jak má, aniž by došlo k události vedoucí k tomu, že výrobek již neplní jednu ze svých primárních nebo sekundárních funkcí;
- 24) „environmentální stopou“ kvantifikace dopadů výrobku na životní prostředí během jeho životního cyklu, ať už ve vztahu k jedné kategorii dopadů na životní prostředí, nebo celému souboru kategorií dopadů, na základě metody stanovení environmentální stopy produktu stanovené v doporučení (EU) 2021/2279 nebo jiných vědeckých metod vypracovaných mezinárodními organizacemi, které byly široce testovány ve spolupráci s různými průmyslovými odvětvími a přijaty nebo provedeny Komisí v jiných právních předpisech Unie;

- 25) „uhlíkovou stopou“ součet emisí skleníkových plynů a jejich pohlcení v systému výrobku, vyjádřený jako ekvivalent CO₂ a založený na posuzování životního cyklu s použitím jediné kategorie dopadu – změna klimatu;
- 26) „materiálovou stopou“ celkové množství surovin vytěžených k uspokojení poptávky konečné spotřeby;
- 27) „látkou vzbuzující obavy“ látka, která:
- a) splňuje kritéria stanovená v článku 57 nařízení (ES) č. 1907/2006 a je určena v souladu s čl. 59 odst. 1 uvedeného nařízení,
 - b) je zařazena v části 3 přílohy VI nařízení (ES) č. 1272/2008 do jedné z těchto tříd nebezpečnosti nebo kategorií nebezpečnosti:
 - i) karcinogenita kategorie 1 a 2;
 - ii) mutagenita v zárodečných buňkách kategorie 1 a 2;
 - iii) toxicita pro reprodukci kategorie 1 a 2;
 - iv) narušení endokrinní činnosti pro lidské zdraví kategorie 1 a 2;
 - v) narušení endokrinní činnosti pro životní prostředí kategorie 1 nebo 2;
 - vi) perzistentní, mobilní a toxické nebo vysoce perzistentní, velmi mobilní vlastnosti;
 - vii) perzistentní, bioakumulativní a toxické nebo vysoce perzistentní, vysoce bioakumulativní vlastnosti;
 - viii) senzibilizace dýchacích cest kategorie 1;
 - ix) senzibilizace kůže kategorie 1;
 - x) nebezpečnost pro vodní prostředí – chronicky kategorie 1 – 4;
 - xi) nebezpečnost pro ozonovou vrstvu;
 - xii) toxicita pro specifické cílové orgány – opakovaná expozice kategorie 1 a 2;
 - xiii) toxicita pro specifické cílové orgány – jednorázová expozice kategorie 1 a 2;
 - c) je regulovaná podle nařízení (EU) 2019/1021, nebo
 - d) negativně ovlivňuje opětovné použití a recyklaci materiálů ve výrobku, v němž je obsažena;
- 28) „digitálním pasem výrobku“ soubor údajů specifických pro daný výrobek, který obsahuje informace uvedené v příslušném aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4 a který je přístupný elektronickými prostředky prostřednictvím nosiče údajů v souladu s kapitolou III;
- 29) „nosičem údajů“ symbol lineárního čárového kódu, dvourozměrný symbol nebo jiné médium pro automatický sběr identifikačních údajů, které lze číst příslušným zařízením;
- 30) „jedinečným identifikátorem výrobku“ jedinečný řetězec znaků pro identifikaci výrobku, který umožňuje rovněž propojení na internetový odkaz na digitální pas výrobku;
- 31) „jedinečným identifikátorem subjektu“ jedinečný řetězec znaků pro identifikaci subjektu zapojeného do hodnotového řetězce výrobku;
- 32) „poskytovatelem služeb souvisejících s digitálním pasem výrobku“ fyzická nebo právnická osoba, která je nezávislou třetí osobou a která z pověření hospodářského subjektu uvádějícího výrobek na trh nebo do provozu zpracovává údaje z digitálního pasu výrobku pro tento výrobek za účelem jejich zpřístupnění hospodářským subjektům a jiným relevantním subjektům, které mají právo na přístup k těmto údajům podle tohoto nařízení nebo jiných právních předpisů Unie;

- 33) „jedinečným identifikátorem zařízení“ jedinečný řetězec znaků pro identifikaci lokalit nebo budov zapojených do hodnotového řetězce výrobku nebo používaných subjekty zapojenými do hodnotového řetězce výrobku;
- 34) „zničením“ úmyslné poškození nebo vyřazení výrobku jako odpadu, s výjimkou vyřazení pouze za účelem dodání vyřazeného výrobku pro přípravu k opětovnému použití, včetně renovace či repasování;
- 35) „zákazníkem“ fyzická nebo právnická osoba, která pro vlastní potřebu zakoupí, pronajme nebo obdrží výrobek, bez ohledu na to, zda jedná za účelem, který spadá do její obchodní, podnikatelské, řemeslné nebo profesní činnosti;
- 36) „spotřebním výrobkem“ výrobek, s výjimkou součástí a meziproduktů, primárně určený pro spotřebitele;
- 37) „neprodaným spotřebním výrobkem“ spotřební výrobek, který nebyl prodán, včetně přebytků, nadměrných zásob a neprodejných zásob a výrobků, které byly spotřebitelem vráceny na základě jeho práva odstoupit od smlouvy v souladu s článkem 9 směrnice 2011/83/EU nebo během jakékoli případné delší lhůty pro odstoupení od smlouvy poskytnuté obchodníkem;
- 38) „samoregulačním opatřením“ dobrovolná dohoda nebo kodex chování uzavřené hospodářskými subjekty z vlastní iniciativy, za jejichž vymáhání tato odvětví odpovídají;
- 39) „dodáním na trh“ dodání výrobku k distribuci, spotřebě nebo použití na trhu Unie v rámci obchodní činnosti, ať už za úplatu, nebo bezplatně;
- 40) „uvedením na trh“ první dodání výrobku na trh Unie;
- 41) „uvedením do provozu“ první použití výrobku k zamýšlenému účelu v Unii;
- 42) „výrobce“ fyzická nebo právnická osoba, která vyrábí výrobek nebo která si výrobek dává navrhnout nebo vyrobit a tento výrobek uvádí na trh pod svým jménem nebo ochrannou známkou;
- 43) „zplnomocněným zástupcem“ fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, která byla písemně pověřena výrobcem, aby jednala jeho jménem při plnění konkrétních úkolů souvisejících s povinnostmi výrobce podle tohoto nařízení;
- 44) „dovozcem“ fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, která uvádí na trh Unie výrobek ze třetí země;
- 45) „distributorem“ fyzická nebo právnická osoba v dodavatelském řetězci, jiná než výrobce nebo dovozce, která dodává výrobek na trh;
- 46) „hospodářským subjektem“ výrobce, zplnomocněný zástupce, dovozce, distributor, obchodník a poskytovatel služeb kompletního vyřízení objednávek;
- 47) „nezávislým subjektem“ fyzická nebo právnická osoba, která nezávisí na výrobcí a je přímo či nepřímo zapojena do renovace, opravy, údržby nebo nového využití výrobku; to zahrnuje provozovatele zařízení pro nakládání s odpady, renovátory, opraváře, výrobce nebo distributory opravárenského zařízení, nástrojů nebo náhradních dílů, jakož i subjekty zveřejňující technické informace, subjekty nabízející inspekční a zkušební služby a subjekty nabízející školení pro montéry, výrobce a opraváře zařízení;
- 48) „odborným opravářem“ fyzická nebo právnická osoba, která poskytuje služby odborných oprav a údržby výrobku, ať už v rámci distribučního systému výrobce, nebo nezávisle na něm;
- 49) „technickou specifikací“ dokument, jenž předepisuje technické požadavky, které má výrobek, postup nebo služba splňovat;
- 50) „označením CE“ označení, kterým výrobce vyjadřuje, že výrobek je ve shodě s příslušnými požadavky stanovenými v harmonizačních právních předpisech Unie, které upravují jeho umístování;

- 51) „posuzováním shody“ postup k prokázání, zda byly splněny požadavky na ekodesign stanovené v příslušných aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4;
- 52) „subjektem posuzování shody“ subjekt, který vykonává činnosti posuzování shody, včetně kalibrace, zkoušení, vydávání osvědčení a inspekce;
- 53) „oznámeným subjektem“ subjekt posuzování shody oznámený v souladu s kapitolou IX;
- 54) „poskytovatelem on-line tržiště“ poskytovatel zprostředkovatelské služby využívající on-line rozhraní, které umožňuje zákazníkům uzavírat smlouvy na dálku s hospodářskými subjekty o prodeji výrobků, na něž se vztahují akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4;
- 55) „obchodníkem“ distributor nebo jakákoliv jiná fyzická či právnická osoba nabízející v rámci své obchodní činnosti výrobky k prodeji, pronájmu nebo koupi na splátky nebo předvádí výrobky konečným uživatelům, včetně prodeje na dálku; to zahrnuje jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobu, která uvádí výrobek do provozu v rámci své obchodní činnosti;
- 56) „prodejem na dálku“ nabízení výrobků ke koupi, pronájmu či koupi na splátky on-line nebo jinými prostředky dálkového prodeje, při kterém potenciální zákazník nemá fyzicky přístup k výrobku;
- 57) „výrobkem představujícím riziko“ výrobek, který by tím, že nesplňuje některý požadavek na ekodesign stanovený tímto nařízením nebo přijatý na jeho základě, jiný než uvádí čl. 71 odst. 1, mohl nepříznivě ovlivnit životní prostředí nebo jiné veřejné zájmy, které uvedený požadavek chrání;
- 58) „výrobkem představujícím vážné riziko“ výrobek představující riziko, u kterého se na základě posouzení, stupně nesouladu s předpisy nebo související újmy má za to, že vyžaduje rychlý zásah orgánů dozoru nad trhem, a to i v případě, že účinky tohoto nesouladu nejsou okamžité.

Použijí se vymezení pojmů „malé a střední podniky“, „malé podniky“ a „mikropodniky“ obsažená v čl. 2 odst. 1, 2 a 3 přílohy I doporučení Komise 2003/361/ES⁽⁵⁸⁾.

Použijí se vymezení pojmů „látka“ a „směs“ obsažená v čl. 3 bodech 1 a 2 nařízení (ES) č. 1907/2006.

Použijí se vymezení pojmů „akreditace“ a „vnitrostátní akreditační orgán“ obsažená v čl. 2 bodech 10 a 11 nařízení (ES) č. 765/2008.

Použijí se vymezení pojmů „odpad“, „nebezpečný odpad“, „opětovné použití“, „využití“, „příprava k opětovnému použití“ a „recyklace“ obsažená v čl. 3 bodech 1, 2, 13, 15, 16 a 17 směrnice 2008/98/ES.

Použije se vymezení pojmu „harmonizovaná norma“ obsažené v čl. 2 bodě 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1025/2012.

Použijí se vymezení pojmů „veřejní zadavatelé“ obsažené v čl. 2 bodě 1 směrnice 2014/24/EU a „zadavatelé“ obsažené v čl. 4 odst. 1 směrnice 2014/25/EU. „Veřejnými zakázkami“ se rozumějí zakázky, na které se vztahují směrnice 2014/24/EU a 2014/25/EU.

Použije se vymezení pojmu „zpracování“ obsažené v čl. 3 bodě 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1807⁽⁵⁹⁾.

Použije se vymezení pojmu „spotřebitel“ obsažená v čl. 2 bodě 2 směrnice (EU) 2019/771.

Použijí se vymezení pojmů „dozor nad trhem“, „orgán dozoru nad trhem“, „poskytovatel služeb kompletního vyřízení objednávek“, „on-line rozhraní“, „nápravné opatření“, „konečný uživatel“, „stažení z oběhu“, „stažení z trhu“, „celní orgány“ a „propuštění do volného oběhu“ obsažená v čl. 3 bodech 3, 4, 11, 15, 16, 21, 22, 23, 24 a 25 nařízení (EU) 2019/1020.

⁽⁵⁸⁾ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽⁵⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1807 ze dne 14. listopadu 2018 o rámci pro volný tok neosobních údajů v Evropské unii (Úř. věst. L 303, 28.11.2018, s. 59).

Článek 3

Volný pohyb

1. Výrobky smějí být uvedeny na trh nebo do provozu pouze tehdy, pokud splňují požadavky na ekodesign, které se na tyto výrobky vztahují, stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4.
2. Členské státy nezakážou, neomezí ani neztíží uvádění na trh nebo do provozu výrobků, které splňují požadavky na výkonnost stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4, z důvodu nesouladu s vnitrostátními požadavky na výkonnost týkajícími se parametrů výrobků uvedených v příloze I, na něž se vztahují požadavky na výkonnost stanovené v těchto aktech v přenesené pravomoci.

Členské státy nezakážou, neomezí ani neztíží uvádění na trh nebo do provozu výrobků, které splňují požadavky na informace stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4, z důvodu nesouladu s vnitrostátními požadavky na informace týkajícími se parametrů výrobků uvedených v příloze I, na něž se vztahují požadavky na informace stanovené v těchto aktech v přenesené pravomoci.
3. Bez ohledu na odstavce 2 tohoto článku se členským státům nebrání ve stanovení minimálních požadavků na energetickou náročnost v souladu s článkem 5 směrnice (EU) 2024/1275 a systémových požadavků v souladu s článkem 13 uvedené směrnice.
4. Členské státy nezakážou, neomezí ani neztíží uvádění na trh nebo do provozu výrobků, u nichž akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 4 odst. 2 stanoví, že u jednoho nebo několika konkrétních parametrů výrobku uvedených v příloze I není nutné stanovit žádné požadavky na výkonnost, žádné požadavky na informace, nebo žádné požadavky ani na výkonnost, ani na informace, z důvodu nesouladu s vnitrostátními požadavky týkajícími se těchto parametrů.
5. Členské státy nesmějí bránit předvádění výrobků, jež nejsou v souladu s akty v přenesené pravomoci přijatými podle článku 4, na veletrzích, výstavách a podobných akcích za předpokladu, že je z viditelného označení jasné patrné, že takovéto výrobky nejsou ve shodě s požadavky stanovenými v uvedených aktech v přenesené pravomoci a nelze je prodávat, dokud nebudou uvedeny do shody.

KAPITOLA II

POŽADAVKY NA EKODESIGN

Článek 4

Zmocnění k přijímání aktů v přenesené pravomoci

1. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 72 za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením požadavků na ekodesign. Tyto akty v přenesené pravomoci musí zahrnovat alespoň prvky uvedené v článku 8. Požadavky na ekodesign se stanoví v souladu s články 5, 6 a 7 a s kapitolou III.
2. Součástí zmocnění uvedeného v odstavci 1 je možnost stanovit, že u určitých parametrů výrobku uvedených v příloze I nemají být stanoveny žádné požadavky na výkonnost, žádné požadavky na informace nebo žádné požadavky ani na výkonnost, ani na informace, pokud by požadavek týkající se tohoto konkrétního parametru výrobku měl negativní dopad na požadavky na ekodesign z hlediska dotčené skupiny výrobků.
3. Zmocnění uvedené v odstavci 1 nezahrnuje možnost přijmout akt v přenesené pravomoci, kterým se stanoví, že pro některou skupinu výrobků nejsou nutné žádné požadavky na ekodesign.
4. V aktech v přenesené pravomoci přijatých podle tohoto odstavce 1 poskytne Komise hospodářským subjektům dostatek času na splnění požadavků na ekodesign, které tyto akty stanoví, zejména s ohledem na potřeby malých a středních podniků, zejména mikropodniků. Použitelnost aktu v přenesené pravomoci nesmí být stanovena na dřívější den než 18 měsíců po jeho vstupu v platnost, s výjimkou řádně odůvodněných případů ve vztahu k aktu jako celku nebo k některým konkrétním požadavkům, nebo částečného zrušení nebo změny aktů v přenesené pravomoci, kdy může být stanoven dřívější den použitelnosti.

5. V aktech v přenesené pravomoci uvedených v odstavci 1 tohoto článku Komise toto nařízení doplní stanovením použitelných postupů posuzování shody vybraných buď z modulu A obsaženého v příloze IV tohoto nařízení, nebo z modulů B až H1 obsažených v příloze II rozhodnutí č. 768/2008/ES, s úpravami nezbytnými s ohledem na dotčený výrobek nebo dotčené požadavky na ekodesign, v souladu s článkem 43 tohoto nařízení.

Pokud se mají podle jiných právních předpisů Unie u stejného výrobku použít různé moduly posuzování shody uvedené v příloze II rozhodnutí č. 768/2008/ES, použije se pro dotčený požadavek na ekodesign modul stanovený v aktech v přenesené pravomoci uvedených v odstavci 1.

Pokud se toto nařízení, je-li to vhodné, vztahuje na skupinu výrobků způsobem, který doplňuje nařízení o stavebních výrobcích, akt v přenesené pravomoci přijatý podle odstavce 1 upřesní postup posuzování shody, včetně případných systémů stanovených na základě opatření podle nařízení o stavebních výrobcích, s přihlédnutím k vlastnostem dané skupiny výrobků, relevantním požadavkům na ekodesign a nákladům pro hospodářské subjekty.

6. Akty v přenesené pravomoci přijaté podle odstavce 1 mohou, je-li to vhodné a s ohledem na specifické vlastnosti dotčené skupiny výrobků, zahrnovat kterékoli z těchto dodatečných požadavků:

a) je-li to nezbytné pro účinný dozor nad trhem:

- i) výrobci, jejich zplnomocnění zástupci nebo dovozci uchovávají technickou dokumentaci a EU prohlášení o shodě po jinou dobu než dobu deseti let uvedenou v čl. 27 odst. 3, čl. 28 odst. 2 písm. a) nebo čl. 29 odst. 7 po uvedení daného výrobku na trh nebo do provozu, s ohledem na povahu dotčeného výrobku nebo příslušné požadavky na ekodesign;
- ii) hospodářské subjekty na požádání poskytují orgánům dozoru nad trhem informace stanovené v čl. 36 odst. 2 druhém pododstavci po dobu jinou než deset let v něm uvedenou po dodání daného výrobku;
- iii) výrobci, jejich zplnomocnění zástupci nebo dovozci digitálně zpřístupní Komisi nebo orgánům dozoru nad trhem bez nutnosti vyžádání části technické dokumentace týkající se daného výrobku v souladu s čl. 36 odst. 3;
- iv) účastníci dodavatelského řetězce plní povinnosti uvedené v článku 38;

b) výrobci, jejich zplnomocnění zástupci nebo dovozci zpřístupní Komisi informace o množství výrobku, na něž se vztahují akty v přenesené pravomoci uvedené v odstavci 1 tohoto článku, uvedeném na trh nebo do provozu v souladu s čl. 37 odst. 1;

c) je-li to nezbytné pro zajištění energeticky účinného využívání výrobků nebo pro vypracování budoucích požadavků na ekodesign:

- i) u výrobků uvedených na trh je možné měřit energii, kterou spotřebují, nebo jejich výkonnost při použití ve vztahu k jiným příslušným parametrům výrobku uvedeným v příloze I v souladu s čl. 37 odst. 2;
- ii) výrobci, jejich zplnomocnění zástupci nebo dovozci shromažďují a oznamují Komisi neosobní údaje o výkonnosti použití uvedené v bodě i) v souladu s čl. 37 odst. 4;
- iii) pro výpočet výkonnosti výrobků ve vztahu k parametru výrobku uvedenému v příloze I se používají digitální nástroje v souladu s čl. 39 odst. 2;

d) za účelem zajištění transparentnosti o shodě s požadavky na ekodesign, pravidla pro označení prokazující shodu s požadavky na ekodesign pro výrobky, na něž se nevztahuje požadavek na umístění označení CE před uvedením na trh nebo do provozu, v souladu s článkem 47.

7. První akt v přenesené pravomoci, který má být přijat podle tohoto článku, nevstoupí v platnost před 19. července 2025.

Článek 5

Požadavky na ekodesign

1. S cílem řešit dopady na životní prostředí a na základě parametrů výrobku uvedených v příloze I musí být požadavky na ekodesign v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4 takové, aby zlepšily následující aspekty výrobků (dále jen „aspekty výrobků“), pokud jsou relevantní pro dotčenou skupinu výrobků:

- a) trvanlivost;
- b) spolehlivost;
- c) opětovná využitelnost;
- d) modernizovatelnost;
- e) opravitelnost;
- f) možnost údržby a renovace;
- g) přítomnosti látek vzbuzujících obavy;
- h) využívání energie a energetická účinnost;
- i) využívání vody a účinnost využívání vody;
- j) využívání zdrojů a účinné využívání zdrojů;
- k) recyklovaný obsah;
- l) možnost repasování;
- m) recyklovatelnost;
- n) možnost využití materiálů;
- o) dopady na životní prostředí, včetně uhlíkové a environmentální stopy;
- p) předpokládané množství vyprodukovaného odpadu.

2. Požadavky na ekodesign v relevantních případech na základě parametrů výrobku uvedených v příloze I zajistí, aby výrobky předčasně nezastaraly z důvodů, jako jsou rozhodnutí výrobců o designu, použití součástí, které jsou podstatně méně odolné než jiné součásti, obtížná demontáž klíčových součástí, nedostatek informací o opravách nebo náhradních dílech, nefunkčnost softwaru po aktualizaci operačního systému nebo nedodání aktualizací softwaru.

3. Komise vybere nebo vypracuje nástroje či metodiky nezbytné pro stanovení požadavků na ekodesign.

4. Požadavky na ekodesign se stanoví pro konkrétní skupinu výrobků. Mohou se lišit pro každý konkrétní výrobek, který patří do dané konkrétní skupiny výrobků.

5. Výrobky, které jsou určeny výhradně pro účely obrany nebo národní bezpečnosti, jsou ze skupin výrobků vyloučeny.

6. Komise může stanovit požadavky na ekodesign i pro ty skupiny výrobků nebo aspekty výrobku, které nebyly zahrnuty do pracovního plánu uvedeného v článku 18.

7. Pokud dvě nebo více skupin výrobků vykazují jednu nebo více podobností umožňujících účinné zlepšení aspektu výrobku na základě společných požadavků na informace nebo na výkonnost, lze pro ně stanovit horizontální požadavky na ekodesign (dále jen „horizontální požadavky na ekodesign“). Při zvažování, zda stanovit horizontální požadavky na ekodesign, Komise rovněž zohlední pozitivní účinky těchto požadavků na dosahování cílů tohoto nařízení, zejména

možnosti zahrnout širokou škálu skupin výrobků do téhož aktu v přenesené pravomoci. Komise může doplnit horizontální požadavky na ekodesign stanovením požadavků na ekodesign pro konkrétní skupinu výrobků.

8. Požadavek na ekodesign se může vztahovat na výrobky spadající do oblasti působnosti samoregulačních opatření uvedených na seznamu obsaženém v prováděcím aktu přijatém podle čl. 21 odst. 3, pokud se uvedené samoregulační opatření nezaměřuje na aspekty výrobku, na který se vztahuje tento požadavek na ekodesign.

9. Požadavky na ekodesign zahrnují buď jeden, nebo oba následující požadavky, podle toho, co je vhodné ke zlepšení konkrétních aspektů výrobku:

a) požadavky na výkonnost ve smyslu článku 6;

b) požadavky na informace ve smyslu článku 7.

10. Při přípravě požadavků na ekodesign Komise zajistí soulad s jinými právními předpisy Unie a:

a) zohlední:

i) priority Unie v oblasti klimatu, životního prostředí, energetické účinnosti, účinného využívání zdrojů a bezpečnosti, včetně netoxického oběhového hospodářství, a další související priority a cíle Unie;

ii) relevantní právo Unie, včetně rozsahu, v jakém se vztahuje na příslušné aspekty výrobku;

iii) relevantní mezinárodní dohody;

iv) samoregulační opatření;

v) relevantní vnitrostátní právo v oblasti životního prostředí;

vi) relevantní evropské a mezinárodní normy;

b) provede posouzení dopadů na základě nejlepších dostupných důkazů a analýz, a je-li to vhodné, dalších studií a výsledků výzkumu vytvořených v rámci unijních programů financování. Stanovení požadavků na ekodesign týkajících se aspektů výrobku nesmí být neúměrně zdržováno z důvodu nejistoty ohledně možnosti stanovení požadavků na ekodesign za účelem zlepšení dalších aspektů tohoto výrobku. V posouzení dopadů Komise:

i) uvede použitou metodiku;

ii) zajistí, aby byly analyzovány všechny aspekty výrobku a aby hloubka analýzy aspektů výrobku byla úměrná jejich významu pro dotčený výrobek;

iii) zajistí, aby byly analyzovány vzájemné závislosti mezi různými aspekty výrobku;

iv) uvede očekávané změny z hlediska dopadů na životní prostředí, včetně vyčíslení uhlíkové a environmentální stopy tam, kde je to možné;

v) ve vhodných případech analyzuje dostupnost vstupních surovin pro odvětví renovace;

vi) analyzuje veškeré relevantní dopady na lidské zdraví;

vii) posoudí minimální úroveň výkonnosti výrobku nebo skupiny výrobků, která je potřebná k dosažení budoucích priorit Unie uvedených v písm. a) bodě i);

c) zohlední relevantní technické informace použité jako základ pro právo nebo nástroje Unie nebo z nich odvozené, včetně nařízení (ES) č. 66/2010, směrnice 2010/75/EU, technických screeningových kritérií přijatých podle nařízení (EU) 2020/852 a kritérií Unie pro zelené veřejné zakázky;

d) zohlední ochranu důvěrných obchodních informací;

e) zohlední názory vyjádřené fórem o ekodesignu uvedeným v článku 19 a skupinou odborníků členských států uvedenou v článku 20.

11. Požadavky na ekodesign musí splňovat tato kritéria:

- a) z hlediska uživatele neexistuje žádný významný negativní dopad na funkčnost výrobku;
- b) neexistuje nepříznivý vliv na zdraví a bezpečnost osob;
- c) neexistuje žádný významný negativní dopad na spotřebitele z hlediska cenové dostupnosti příslušných výrobků, a to i s ohledem na dostupnost použitých výrobků, trvanlivost a náklady životního cyklu výrobků;
- d) neexistuje žádný nepřiměřený negativní dopad na konkurenceschopnost hospodářských subjektů ani jiných subjektů v hodnotovém řetězci, včetně malých a středních podniků, zejména mikropodniků;
- e) výrobcům ani jiným subjektům v hodnotovém řetězci není uložena povinnost používat určitou chráněnou technologii;
- f) na výrobce ani jiné subjekty v hodnotovém řetězci, včetně malých a středních podniků, a zejména mikropodniků, není kladena nepřiměřená administrativní zátěž.

12. Požadavky na ekodesign musí být ověřitelné. Komise určí vhodné prostředky pro ověření zvláštních požadavků na ekodesign, a to i přímo na výrobku nebo na základě technické dokumentace.

13. Komise zveřejní relevantní studie a analýzy, včetně posouzení dopadů uvedených v odst. 10 písm. b), použité při stanovení požadavků na ekodesign.

14. U každé skupiny výrobků, jíž se týkají požadavky na ekodesign, Komise v relevantních případech stanoví, které látky spadají pod definici v čl. 2 bodě 27 písm. d), přičemž zohlední alespoň to, zda:

- a) na základě standardních technologií je proces opětovného použití nebo recyklace látek složitější a nákladnější, má větší dopad na životní prostředí nebo je náročnější na energii či zdroje;
- b) látky narušují technické vlastnosti nebo funkčnost, užitečnost nebo hodnotu recyklovaného materiálu vzniklého z výrobku nebo výrobků vyrobených z tohoto recyklovaného materiálu;
- c) látky mají negativní dopad na estetické nebo olfaktorické vlastnosti recyklovaného materiálu.

Článek 6

Požadavky na výkonnost

1. Výrobky musí splňovat požadavky na výkonnost týkající se aspektů výrobku, jež jsou stanoveny v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4.

2. Požadavky na výkonnost vycházejí z relevantních parametrů výrobku uvedených v příloze I a zahrnují jednu nebo obě následující položky, podle toho, co je vhodné:

- a) nejnižší nebo nejvyšší úroveň ve vztahu ke konkrétnímu parametru výrobku nebo ke kombinaci parametrů;
- b) nekvantitativní požadavky, jejichž cílem je zlepšit výkonnost ve vztahu k jednomu nebo více takovým parametrům výrobku.

3. Požadavky na výkonnost vycházející z parametru výrobku uvedeného v příloze I písm. f) nesmějí přítomnost látek ve výrobcích omezovat z důvodů týkajících se především chemické bezpečnosti.

Při stanovování požadavků na výkonnost se však rovněž ve vhodných případech sníží významná rizika pro lidské zdraví nebo životní prostředí.

4. Při stanovování požadavků na výkonnost se Komise řídí postupem stanoveným v příloze II.

Článek 7

Požadavky na informace

1. Výrobky musí splňovat požadavky na informace týkající se aspektů výrobku, jež jsou stanoveny v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4.

2. Požadavky na informace:

a) zahrnují přinejmenším požadavky týkající se digitálního pasu výrobku stanovené v kapitole III a požadavky týkající se látek vzbuzujících obavy stanovené v odstavci 5;

b) ve vhodných případech rovněž vyžadují, aby byly k výrobku přiloženy:

i) informace o výkonnosti výrobku ve vztahu k jednomu nebo více parametrům výrobku uvedeným v příloze I, včetně hodnocení opravitelnosti nebo trvanlivosti, uhlíkové stopy nebo environmentální stopy;

ii) informace pro zákazníky a další subjekty o tom, jak výrobek nainstalovat, používat, udržovat a opravovat, aby se minimalizoval jeho dopad na životní prostředí a zajistila jeho optimální trvanlivost, o tom, jak instalovat případné operační systémy třetích stran, o sběru pro renovaci nebo repasování a o tom, jak výrobek vrátit nebo jak s ním zacházet na konci životnosti;

iii) informace pro zpracovatelská zařízení o demontáži, opětovném použití, renovaci, recyklaci nebo likvidaci výrobku na konci životnosti;

iv) jiné informace, které by mohly ovlivnit volbu udržitelných výrobků pro zákazníky a způsob zacházení s výrobkem jinými osobami než výrobcem, aby se usnadnilo vhodné použití, činnosti zaměřené na zachování hodnoty a správné nakládání s výrobkem na konci životnosti;

c) musí být jasné, snadno srozumitelné a přizpůsobené konkrétním vlastnostem dotčených skupin výrobků a zamýšleným příjemcům informací.

Požadavek na informace lze stanovit pro konkrétní parametr výrobku bez ohledu na to, zda je pro tento parametr stanoven požadavek na výkonnost.

Obsahuje-li akt v přenesené pravomoci horizontální požadavky na ekodesign, pak se první pododstavec písm. a) nepoužije.

3. Požadavky na informace vycházející z parametru výrobku uvedeného v příloze I písm. f) se nesmějí týkat označování látek nebo směsí z důvodů týkajících se především jejich nebezpečnosti pro zdraví nebo životní prostředí.

4. Při stanovování požadavků na informace podle odst. 2 písm. b) bodu i) Komise určí výkonnostní třídy, ve vhodných případech s ohledem na specifičnost skupiny výrobků.

Komise může založit výkonnostní třídy na jednotlivých parametrech nebo na celkových dosažených výsledcích. Výkonnostní třídy mohou být vyjádřeny v absolutních hodnotách nebo v jakékoli jiné formě, která potenciálním zákazníkům umožňuje vybrat si výrobky s nejlepší výkonností.

Tyto výkonnostní třídy musí odpovídat významným zlepšením úrovní výkonnosti.

Pokud jsou výkonnostní třídy založeny na parametrech, pro něž jsou stanoveny požadavky na výkonnost, musí nejnižší třída odpovídat minimální výkonnosti požadované v době, kdy začnou výkonnostní třídy platit.

5. Není-li v odst. 6 písm. b) stanoveno jinak, musí požadavky na informace umožnit sledování látek vzbuzujících obavy během celého životního cyklu dotčených výrobků, pokud takové sledování již neumožňují požadavky na informace stanovené v jiném aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4 vztahujícím se na dotčené výrobky, a obsahovat alespoň tyto informace:

a) název nebo číselný kód látek vzbuzujících obavy přítomných ve výrobku, a to takto:

- i) název podle názvosloví Mezinárodní unie pro čistou a užitou chemii (IUPAC) nebo jiný mezinárodní název, není-li název IUPAC k dispozici;
 - ii) ostatní názvy, jako jsou běžný název, obchodní název, zkratka;
 - iii) číslo Evropského společenství (EC), jak je uvedeno v Evropském seznamu existujících obchodovaných chemických látek (EINECS), Evropském seznamu oznámených chemických látek (ELINCS) nebo seznamu látek, které nejsou nadále pokládány za polymer (NLP), nebo číslo přidělené Evropskou agenturou pro chemické látky (ECHA), je-li k dispozici a je-li to vhodné;
 - iv) název a číslo Chemical Abstract Service (CAS), je-li k dispozici;
- b) umístění látek vzbuzujících obavy ve výrobku;
 - c) koncentraci, maximální koncentraci nebo rozmezí koncentrací látek vzbuzujících obavy na úrovni výrobku, jeho relevantních složek nebo náhradních dílů;
 - d) relevantní pokyny k bezpečnému používání výrobku;
 - e) informace potřebné pro demontáž, přípravu k opětovnému použití, opětovné použití, recyklaci a nakládání s výrobkem na konci jeho životnosti způsobem šetrným k životnímu prostředí.

Komise může ve vhodných případech pro dotčenou skupinu výrobků stanovit prahové hodnoty pro případy, kdy se má uplatňovat požadavek na informace týkající se látek vzbuzujících obavy.

6. Stanoví-li Komise požadavky na informace v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4, pak tam, kde je to relevantní:

- a) stanoví dny použitelnosti takových požadavků na informace uvedených v odst. 5 prvním pododstavci, v případě potřeby s rozlišením mezi látkami vzbuzujícími obavy;
- b) stanoví pro látky vzbuzující obavy nebo informační prvky řádně odůvodněné výjimky z takových požadavků na informace uvedených v odst. 5 prvním pododstavci na základě technické proveditelnosti nebo důležitosti sledování látek vzbuzujících obavy, existence analytických metod pro jejich zjišťování a kvantifikace a nutnosti chránit důvěrné obchodní informace nebo v jiných řádně odůvodněných případech; látky vzbuzující obavy ve smyslu čl. 2 bodu 27 písm. a) nejsou vyňaty, jsou-li ve výrobcích, jejich relevantních složkách nebo náhradních dílech přítomny v koncentraci vyšší než 0,1 % hmotnosti;
- c) zajistí soulad se stávajícími požadavky na informace podle práva Unie a minimalizuje administrativní zátěž, mimo jiné prostřednictvím vhodných technických řešení.

7. Požadavky na informace uvádějí způsob, jakým mají být požadované informace zpřístupněny. Je-li k dispozici digitální pas výrobku, požadované informace se uvedou v něm a v případě potřeby se rovněž poskytnou v jedné nebo více z těchto forem:

- a) na samotném výrobku;
- b) na obalu výrobku;
- c) na štítku podle článku 16;
- d) v příručce pro uživatele nebo jiné dokumentaci přiložené k výrobku;
- e) na volně přístupných internetových stránkách nebo ve volně přístupné aplikaci.

Informace umožňující sledování látek vzbuzujících obavy podle odstavce 5 musí být buď uvedeny na výrobku, nebo přístupné prostřednictvím nosiče údajů přiloženého k výrobku.

8. Informace, které mají být poskytnuty podle požadavků na informace, se poskytují v jazyce snadno srozumitelném zákazníkům, který určí členský stát, v němž má být výrobek dodán na trh nebo do provozu.

Článek 8

Obsah aktů v přenesené pravomoci

Akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4 upřesní alespoň tyto prvky:

- a) definici zahrnuté skupiny nebo skupin výrobků, včetně seznamu zbožíových kódů stanovených v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ⁽⁶⁰⁾ a popisů výrobků;
- b) požadavky na ekodesign dotčených skupin výrobků;
- c) případně parametry výrobku uvedené v příloze I, u nichž Komise v souladu s článkem 4 uvádí, že nejsou nutné žádné požadavky na ekodesign;
- d) normy nebo metody zkoušení, měření nebo výpočtů, které se mají použít podle čl. 39 odst. 1;
- e) případné požadavky na používání digitálních nástrojů podle čl. 39 odst. 2;
- f) případně prozatímní metody, harmonizované normy nebo jejich části, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo společné specifikace, které se mají použít;
- g) formát, způsob a pořadí, v jakém mají být zpřístupněny informace nezbytné k ověření souladu;
- h) modul posuzování shody, který se má použít podle čl. 4 odst. 5; má-li se použít jiný modul než modul stanovený v příloze IV, důvody pro výběr tohoto modulu;
- i) požadavky na informace, které mají poskytnout výrobci, včetně informací o prvcích technické dokumentace, které jsou nezbytné k tomu, aby umožnily ověření shody výrobku s požadavky na ekodesign;
- j) jakékoli případné další požadavky na informace podle článků 36 a 37;
- k) délku přechodného období, během něhož mají členské státy povolit, aby mohly být na trh nebo do provozu uváděny výrobky, které odpovídají vnitrostátním opatřením platným na jejich území ke dni vstupu aktu v přenesené pravomoci přijatého podle článku 4 v platnost;
- l) datum pro přezkum aktu v přenesené pravomoci přijatého podle článku 4, přičemž se mimo jiné zohlední:
 - i) vlastnosti dané skupiny výrobků a jejího trhu;
 - ii) potřeba přizpůsobit požadavky tak, aby byly výrobky udržitelnější;
 - iii) cíle politiky Unie;
 - iv) technický pokrok;
 - v) dostupnost metod.

⁽⁶⁰⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1).

KAPITOLA III
DIGITÁLNÍ PAS VÝROBKU

Článek 9

Digitální pas výrobku

1. Požadavky na informace stanoví, že výrobky lze uvést na trh nebo do provozu pouze tehdy, je-li k dispozici digitální pas výrobku v souladu s příslušnými akty v přenesené pravomoci přijatými podle článku 4 a v souladu s články 10 a 11. Údaje v digitálním pasu výrobku musí být přesné, úplné a aktuální.
2. Požadavky týkající se digitálního pasu výrobku stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4 stanoví, a to ve vhodných případech pro skupiny výrobků, jichž se týkají:
 - a) údaje, které mají být uvedeny v digitálním pasu výrobku podle přílohy III;
 - b) jeden nebo více nosičů údajů, které mají být použity;
 - c) podobu, v jaké má být nosič údajů prezentován, a jeho umístění;
 - d) zda má být digitální pas výrobku vytvořen na úrovni modelu, série nebo konkrétního výrobku, a definici těchto úrovní;
 - e) způsob, jakým má být digitální pas výrobku zpřístupněn zákazníkům předtím, než jsou vázáni kupní smlouvou, smlouvou o pronájmu či koupí na splátky, a to i v případě prodeje na dálku;
 - f) subjekty, které mají mít přístup k údajům v digitálním pasu výrobku, a vymezení údajů, k jakým mají mít přístup;
 - g) subjekty, které mají vytvořit digitální pas výrobku nebo aktualizovat údaje v digitálním pasu výrobku, a vymezení údajů, které mohou vkládat nebo aktualizovat;
 - h) podrobná pravidla pro vkládání nebo aktualizaci údajů;
 - i) dobu, po kterou má digitální pas výrobku zůstat k dispozici a jež odpovídá přinejmenším očekávané životnosti konkrétního výrobku.
3. Požadavky uvedené v odstavci 2:
 - a) zajistí, aby subjekty v hodnotovém řetězci měly snadný přístup k informacím o výrobcích, které se jich týkají, a aby těmto informacím rozuměly;
 - b) usnadní ověřování shody výrobku příslušnými vnitrostátními orgány a
 - c) zlepší sledovatelnost výrobků v rámci hodnotového řetězce.
4. Při stanovení požadavků týkajících se digitálního pasu výrobku může Komise některým skupinám výrobků udělit výjimku z požadavku mít digitální pas výrobku v případě, že:
 - a) nejsou k dispozici technické specifikace digitálního pasu výrobku ve vztahu k základním požadavkům uvedeným v článcích 10 a 11, nebo
 - b) jiný právní předpis Unie upravuje systém digitálního poskytování informací týkajících se určité skupiny výrobků, o němž má Komise za to, že dosahuje cílů uvedených v odst. 3 písm. a) a b).

Článek 10

Požadavky na digitální pas výrobku

1. Digitální pas výrobku musí splňovat tyto základní požadavky:

- a) je připojen prostřednictvím nosiče údajů k trvalému jedinečnému identifikátoru výrobku;
- b) nosič údajů je fyzicky přítomen na výrobku, jeho obalu nebo na průvodní dokumentaci k výrobku, jak je uvedeno v příslušném aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4;
- c) nosič údajů a jedinečný identifikátor výrobku splňují jednu nebo více norem uvedených v druhém odstavci přílohy III nebo rovnocenné evropské nebo mezinárodní normy, dokud nebudou odkazy na harmonizované normy zveřejněny v *Úředním věstníku Evropské unie*;
- d) všechny údaje uvedené v digitálním pasu výrobku vycházejí z otevřených norem, jsou vytvořené v interoperabilním formátu a jsou, je-li to vhodné, strojově čitelné, strukturované, prohlédávatelné a přenositelné prostřednictvím otevřené interoperabilní sítě pro výměnu údajů bez proprietárního uzamčení, v souladu se základními požadavky stanovenými v tomto článku a v článku 11;
- e) osobní údaje týkající se zákazníků se v digitálním pasu výrobku neuchovávají bez jejich výslovného souhlasu v souladu s článkem 6 nařízení (EU) 2016/679;
- f) údaje uvedené v digitálním pasu výrobku se vztahují k modelu výrobku, k sérii nebo ke konkrétnímu výrobku, jak je stanoveno v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4;
- g) přístup k údajům uvedeným v digitálním pasu výrobku je regulován v souladu se základními požadavky stanovenými v tomto článku a v článku 11 a vztahují se na něj zvláštní přístupová práva na úrovni skupiny výrobků stanovená v příslušném aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 72 za účelem změny prvního odstavce písm. c) a druhého odstavce přílohy III s ohledem na technický a vědecký pokrok nahrazením norem nebo doplněním jiných evropských nebo mezinárodních norem, které nosiče údajů, jedinečné identifikátory subjektu a jedinečné identifikátory zařízení mají splnit za účelem splnění podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pokud jiné právní předpisy Unie vyžadují nebo umožňují, aby v digitálním pasu výrobku byly uvedeny určité údaje, lze tyto údaje uvést v digitálním pasu výrobku na základě příslušného aktu v přenesené pravomoci přijatého podle článku 4.

3. Hospodářský subjekt, který uvádí výrobek na trh:

- a) poskytne obchodníkům a poskytovatelům on-line tržišť digitální kopii nosiče údajů nebo případně jedinečný identifikátor výrobku, podle případu, aby mohli nosič údajů nebo jedinečný identifikátor výrobku zpřístupnit potenciálním zákazníkům i tehdy, když nemají k výrobku fyzický přístup;
- b) poskytne digitální kopii uvedenou v písmenu a) nebo odkaz na internetovou stránku zdarma neprodleně a v každém případě do pěti pracovních dnů od obdržení příslušné žádosti.

4. Při uvádění výrobku na trh poskytne hospodářský subjekt záložní kopii digitálního pasu výrobku prostřednictvím poskytovatele služeb souvisejících s digitálním pasem výrobku.

Článek 11

Technický návrh a fungování digitálního pasu výrobku

Technický návrh a fungování digitálního pasu výrobku musí splňovat tyto základní požadavky:

- a) digitální pas výrobku je plně interoperabilní s jinými pasy výrobku, které vyžadují akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4, pokud jde o technické, významové a organizační aspekty spojení mezi dvěma koncovými body a přenos údajů;
- b) zákazníci, výrobci, dovozci, distributoři, obchodníci, odborní opraváři, nezávislé subjekty, subjekty provádějící renovace, subjekty provádějící repasování, subjekty provádějící recyklaci, orgány dozoru nad trhem a celní orgány, organizace občanské společnosti, odborové organizace a další relevantní subjekty mají bezplatný a snadný přístup k digitálnímu pasu výrobku na základě svých příslušných přístupových práv stanovených v příslušném aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4;

- c) digitální pas výrobku uchovává hospodářský subjekt odpovědný za jeho vytvoření nebo poskytovatelé služeb souvisejících s pasem výrobku;
- d) pokud je pro výrobek, který již má digitální pas výrobku, vytvořen nový digitální pas výrobku, je nový digitální pas výrobku propojen s původním digitálním pasem nebo pasy výrobku;
- e) digitální pas výrobku zůstává k dispozici po dobu stanovenou v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4, a to i po platební neschopnosti či likvidaci hospodářského subjektu, který je za vytvoření digitálního pasu výrobku odpovědný, nebo ukončení jeho činnosti v Unii;
- f) zadávat údaje do digitálního pasu výrobku nebo je měnit či aktualizovat je omezeno na základě přístupových práv uvedených v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4;
- g) je zajištěna autentizace, spolehlivost a integrita údajů;
- h) digitální pasy výrobku jsou navrženy a provozovány tak, aby byla zajištěna vysoká úroveň bezpečnosti a soukromí a aby se zabránilo podvodům.

Jestliže digitální pas výrobku uchovávají podle prvního pododstavce písm. c) nebo jinak zpracovávají poskytovatelé služeb souvisejících s pasem výrobku, nesmějí tyto údaje prodávat, opakovaně používat nebo zpracovávat, zcela ani částečně, nad rámec toho, co je nezbytné k poskytování příslušných služeb uchovávání nebo zpracování, ledaže se tak konkrétně dohodli s hospodářským subjektem, který dotčený výrobek uvedl na trh nebo do provozu.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 72 za účelem doplnění tohoto článku stanovením požadavků, které musí poskytovatelé služeb souvisejících s digitálním pasem výrobku splňovat, aby se mohli takovými poskytovateli stát, a bude-li to vhodné, stanovením systému certifikace za účelem ověření souladu s těmito požadavky, a stanovením požadavků, které musí tito poskytovatelé služeb splňovat při poskytování služeb souvisejících s digitálním pasem výrobku.

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví postupy pro vydávání a ověřování digitálních certifikátů hospodářských subjektů a dalších relevantních subjektů, které mají mít přístupová práva k údajům obsaženým v digitálním pasu výrobku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 73 odst. 3.

Článek 12

Jedinečné identifikátory

1. Jedinečné identifikátory subjektu uvedené v prvním odstavci písm. g) a h) přílohy III a jedinečné identifikátory zařízení uvedené v písmenu i) přílohy III musí splňovat normy uvedené v prvním odstavci písm. c) a druhém odstavci přílohy III nebo rovnocenné evropské nebo mezinárodní normy, dokud nebudou odkazy na harmonizované normy zveřejněny v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Není-li dosud k dispozici jedinečný identifikátor subjektu uvedený v prvním odstavci písm. h) přílohy III, požádá hospodářský subjekt, který vytváří nebo aktualizuje digitální pas výrobku, o jedinečný identifikátor subjektu jménem relevantního subjektu a poskytne tomuto subjektu úplné údaje o jedinečném identifikátoru subjektu, jakmile je vydán.

Před podáním žádosti uvedené v prvním pododstavci požádá hospodářský subjekt, který vytváří nebo aktualizuje digitální pas výrobku, relevantního subjektu o potvrzení, že žádný jedinečný identifikátor subjektu neexistuje.

3. Není-li dosud k dispozici jedinečný identifikátor zařízení uvedené v prvním odstavci písm. i) přílohy III, požádá hospodářský subjekt, který vytváří nebo aktualizuje digitální pas výrobku, o jedinečný identifikátor zařízení jménem subjektu odpovědného za příslušnou lokalitu nebo budovu a poskytne tomuto subjektu úplné údaje o jedinečném identifikátoru zařízení, jakmile je vydán.

Před podáním žádosti uvedené v prvním pododstavci požádá hospodářský subjekt, který vytváří nebo aktualizuje digitální pas výrobku, relevantní subjekt o potvrzení, že žádný jedinečný identifikátor zařízení neexistuje.

4. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 72 za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením pravidel a postupů týkajících se řízení životního cyklu jedinečných identifikátorů a nosičů údajů. Tyto akty v přenesené pravomoci zejména stanoví pravidla pro:

- a) organizace, které se chtějí stát agenturou vydávající jedinečné identifikátory a nosiče údajů, a
- b) hospodářské subjekty, které chtějí vytvářet své vlastní jedinečné identifikátory a nosiče údajů, aniž by se spoléhaly na agenturu vydávající jedinečné identifikátory a nosiče údajů.

5. Akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4 stanoví:

- a) kritéria, jak se stát agenturou vydávající jedinečné identifikátory a nosiče údajů;
- b) úlohy agentury vydávající jedinečné identifikátory a nosiče údajů;
- c) pravidla k zajištění toho, aby jedinečné identifikátory a nosiče údajů byly spolehlivé, ověřitelné a celosvětově jedinečné;
- d) pravidla pro vytváření, údržbu, aktualizaci a stahování jedinečných identifikátorů a nosičů údajů;
- e) pravidla týkající se správy údajů.

6. Při vytváření pravidel a postupů podle odstavce 4 Komise:

- a) usiluje o zajištění interoperability mezi různými přístupy;
- b) zohlední relevantní stávající technická řešení a normy;
- c) zajistí, aby stanovená pravidla a postupy zůstaly co nejvíce technologicky neutrální.

Článek 13

Registr digitálních pasů výrobku

1. Do 19. července 2026 zřídí Komise digitální registr (dále jen „registr“), v němž jsou bezpečně uloženy alespoň jedinečné identifikátory.

V případě výrobků, které mají být propuštěny do celního režimu „propuštění do volného oběhu“, se ukládá do registru zboží kód.

V registru jsou uloženy jedinečné identifikátory baterií uvedené v čl. 77 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1542 ⁽⁶¹⁾.

Komise registr spravuje a zajistí, aby údaje v něm uložené byly zpracovávány bezpečně a v souladu s právem Unie, včetně platných pravidel na ochranu osobních údajů.

2. Komise v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4 stanoví veškeré další údaje, které kromě toho, že jsou uvedeny v digitálním pasu výrobku, mají být uchovávány v registru, přičemž zohlední alespoň tato kritéria:

- a) potřebu umožňovat ověření pravosti digitálního pasu výrobku;
- b) význam informací pro zlepšení účinnosti a účelnosti kontrol dozoru nad trhem a celních kontrol;
- c) potřebu vyhnout se nepřiměřenému administrativnímu zatížení hospodářských subjektů a celních orgánů.

⁽⁶¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1542 ze dne 12. července 2023 o bateriích a odpadních bateriích, o změně směrnice 2008/98/ES a nařízení (EU) 2019/1020 a o zrušení směrnice 2006/66/ES (Úř. věst. L 191, 28.7.2023, s. 1).

3. Pokud jde o odpovědnost za zřízení a správu registru a zpracování veškerých osobních údajů, které by z této činnosti mohlo plynout, považuje se Komise za správce ve smyslu čl. 3 bodu 8 nařízení (EU) 2018/1725.
4. Hospodářský subjekt uvádějící výrobek na trh nebo do provozu vloží do registru údaje uvedené v odstavcích 1 a 2.
5. Poté, co hospodářský subjekt uloží údaje uvedené v odstavcích 1 a 2 do registru, sdělí mu registr automaticky jedinečný registrační identifikátor související se všemi jedinečnými identifikátory uloženými do registru pro konkrétní výrobek v souladu s odstavcem 4. Toto sdělení registru se nepovažuje za důkaz souladu s tímto nařízením nebo jinými právními předpisy Unie.

Komise přijme prováděcí akt, jímž stanoví prováděcí pravidla pro registr, včetně pravidel o sdělení jedinečného registračního identifikátoru uvedeného v prvním pododstavci.

Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 73 odst. 3.

6. Do registru mají přístup Komise, příslušné vnitrostátní orgány a celní orgány pro účely plnění svých povinností podle práva Unie.

Článek 14

Internetový portál pro údaje uvedené v digitálním pasu výrobku

Komise zřídí a spravuje veřejně přístupný internetový portál, který zúčastněným stranám umožní vyhledávat a porovnávat údaje obsažené v digitálních pasech výrobků. Tento internetový portál musí být navržen tak, aby zaručil, že zúčastněné strany mohou údaje vyhledávat a porovnávat způsobem, který je v souladu s jejich přístupovými právy stanovenými v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4.

Článek 15

Celní kontroly týkající se digitálního pasu výrobku

1. Každá osoba, která hodlá uvést výrobek, na který se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, do celního režimu „propuštění do volného oběhu“, poskytne nebo zpřístupní celním orgánům jedinečný registrační identifikátor tohoto výrobku uvedený v čl. 13 odst. 5.

První pododstavec tohoto odstavce se použije ode dne zprovoznění registru.

2. Celní orgány mohou výrobek propustit do volného oběhu až poté, co ověří alespoň to, že jedinečný registrační identifikátor uvedený v čl. 13 odst. 5 a zbožíový kód, který jim byl poskytnut nebo zpřístupněn, odpovídá údajům uloženým v registru.

Ověření uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce se provádí elektronicky a automaticky prostřednictvím propojení uvedeného v odstavci 3. Použije se od okamžiku zprovoznění propojení.

Propuštění výrobku do volného oběhu se nepovažuje za prokázání souladu s tímto nařízením nebo s jinými právními předpisy Unie.

3. Komise propojí registr s jednotným celním portálem EU pro výměnu certifikátů (EU CSW-CERTEX), čímž umožní automatizovanou výměnu informací s vnitrostátními celními systémy prostřednictvím jednotného portálu EU pro oblast celnictví, zřízeného nařízením (EU) 2022/2399.

Toto propojení se zprovozní do čtyř let ode dne vstupu prováděcího aktu uvedeného v čl. 13 odst. 5 v platnost.

4. Komise a celní orgány mohou údaje uvedené v digitálním pasu výrobku a registru získávat a používat k plnění svých povinností podle práva Unie, mimo jiné k řízení rizik, celním kontrolám a propuštění do volného pohybu v souladu s nařízením (EU) č. 952/2013.

5. Tímto článkem nejsou dotčeny nařízení (EU) č. 952/2013, kapitola VII nařízení (EU) 2019/1020 ani žádné jiné právní předpisy Unie.

KAPITOLA IV

ŠTÍTKY

Článek 16

Štítky

1. Jestliže požadavky na informace uvádějí, že se informace mají uvést na štítku podle čl. 7 odst. 7 písm. c), akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4 stanoví:

a) obsah štítku;

b) podobu štítku zajišťující viditelnost a čitelnost;

c) způsob, jakým se má štítek zobrazit zákazníkům, a to i v případě prodeje na dálku, se zohledněním požadavků stanovených v článku 32 a důsledků pro příslušné hospodářské subjekty;

d) elektronické prostředky pro generování štítků, je-li to vhodné.

2. Pokud požadavek na informace vyžaduje, aby byla na štítku uvedena výkonnostní třída výrobku, musí být podoba štítku podle odst. 1 písm. b) jasná a snadno srozumitelná a umožňovat, aby mohli zákazníci snadno porovnat výkonnost výrobku s příslušným parametrem výrobku a vybrat si výrobek s lepší výkonností.

3. Pokud u výrobků spojených se spotřebou energie, které musí být označeny energetickými štítky zavedenými podle nařízení (EU) 2017/1369, nelze informace o příslušném parametru výrobku, včetně výkonnostních tříd podle čl. 7 odst. 4 tohoto nařízení, začlenit do energetického štítku a za předpokladu, že jsou tyto informace považovány za relevantnější a komplexnější než informace obsažené na energetickém štítku, může Komise po posouzení rizika matení zákazníků, administrativní zátěže pro hospodářské subjekty a nejlepšího způsobu, jak o těchto konkrétních informacích informovat, ve vhodných případech místo energetického štítku vytvořeného podle nařízení (EU) 2017/1369 požadovat vytvoření štítku v souladu s tímto nařízením.

4. Bude-li to vhodné, zahrne Komise mezi požadavky na informace uvedené v odstavci 1 i požadavek, aby štítek obsahoval nosiče údajů nebo jiné prostředky, které zákazníkům umožní přístup k dalším informacím o výrobku, včetně prostředků umožňujících přístup k digitálnímu pasu výrobku.

5. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví společné požadavky na podobu štítků požadovaných podle čl. 7 odst. 7 písm. c).

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 73 odst. 3.

Článek 17

Napodobování štítků

Výrobky, které jsou opatřeny štítky, které by mohly být pro zákazníky nebo potenciální zákazníky zavádějící nebo matoucí tím, že napodobují štítky uvedené v článku 16, nebo výrobky, k nimž jsou přiloženy takové štítky nebo jakékoli jiné informace, které by mohly být pro zákazníky nebo potenciální zákazníky zavádějící nebo matoucí s ohledem na štítky uvedené v tomto článku, nesmějí být uvedeny na trh ani do provozu.

KAPITOLA V
STANOVENÍ PRIORITY, PLÁNOVÁNÍ A KONZULTACE

Článek 18

Stanovení priorit a plánování

1. Při stanovování priorit pro výrobky, na něž se mají vztahovat požadavky na ekodesign, Komise analyzuje potenciální přínos těchto výrobků k dosažení cílů Unie v oblasti klimatu, životního prostředí a energetické účinnosti, přičemž zohlední tato kritéria:

- a) potenciál pro zlepšení aspektů výrobku, aniž by to vyžadovalo nepřiměřené náklady, zejména s ohledem na:
 - i) neexistenci nebo nedostatečnost práva Unie nebo neschopnost tržních sil nebo samoregulačních opatření řádně plnit tento cíl a
 - ii) rozdíly ve výkonnosti výrobků dostupných na trhu, které mají rovnocennou funkčnost ve vztahu k aspektům výrobku;
- b) objem prodeje a obchodu s těmito výrobky v Unii;
- c) rozdělení dopadů na klima a životní prostředí, využívání energie, využívání zdrojů a vznik odpadů v souvislosti s těmito výrobky v celém hodnotovém řetězci;
- d) nutnost pravidelně přezkoumávat a upravovat akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4 s ohledem na technologický vývoj a vývoj trhu.

Komise rovněž posoudí to, jak tyto výrobky případně přispívají k fungování vnitřního trhu a k hospodářské odolnosti Unie.

2. Při stanovování priorit u aspektů, na něž se mají vztahovat horizontální požadavky na ekodesign, Komise zohlední výhody zahrnutí široké škály skupin výrobků do téhož aktu v přenesené pravomoci z hlediska dosahování cílů tohoto nařízení.

3. Komise přijme pracovní plán a zveřejní jej společně s příslušnými přípravnými dokumenty (dále jen „pracovní plán“). Pracovní plán stanoví seznam skupin výrobků, které mají být upřednostněny pro stanovení požadavků na ekodesign, a odhadované lhůty pro jejich stanovení. Tento seznam obsahuje aspekty výrobků a skupiny výrobků, u nichž se mají přednostně stanovit horizontální požadavky na ekodesign, jakož i případně neprodané spotřební výrobky, v souvislosti s nimiž má být zváženo zavedení zákazu ničení hospodářskými subjekty, na základě konsolidovaných informací poskytnutých podle článku 26 a jakýchkoli jiných dostupných důkazů.

Komise při prvním určování případných výrobků, u nichž zváží zavedení zákazu jejich ničení hospodářskými subjekty, zejména zváží zahrnutí elektrických a elektronických zařízení.

Pracovní plán se vztahuje na období nejméně tří let a je pravidelně aktualizován.

Při přijímání nebo aktualizaci pracovního plánu Komise zohlední kritéria stanovená v odstavcích 1 a 2.

- 4. Komise předloží Evropskému parlamentu návrh pracovního plánu před jeho přijetím.
- 5. V prvním pracovním plánu, který musí být přijat do 19. dubna 2025, Komise upřednostní tyto skupiny výrobků:
 - a) železo a ocel;
 - b) hliník;
 - c) textil, zejména oděvy a obuv;

- d) nábytek, včetně matrací;
- e) pneumatiky;
- f) čisticí prostředky;
- g) barvy;
- h) maziva;
- i) chemické látky;
- j) výrobky spojené se spotřebou energie, pro které mají být poprvé stanoveny požadavky na ekodesign nebo pro které mají být podle tohoto nařízení přezkoumána stávající opatření přijatá na základě směrnice 2009/125/ES, a
- k) produkty informačních a komunikačních technologií a další elektronika.

Pokud kterákoli ze skupin výrobků uvedených v prvním pododstavci není do prvního pracovního plánu zahrnuta nebo pokud je do něj zahrnuta jakákoli jiná skupina výrobků, Komise své rozhodnutí v dotčeném pracovním plánu odůvodní.

6. Neexistují-li patřičné požadavky na výkonnost a informace o environmentální a uhlíkové stopě cementu podle nařízení o stavebních výrobcích, stanoví Komise požadavky na ekodesign pro cement v aktu v přenesené pravomoci přijatém v souladu s článkem 4 nejdříve 31. prosince 2028 a nejpozději 1. ledna 2030.

7. Komise informuje každý rok Evropský parlament a Radu o pokroku, jehož při provádění pracovního plánu dosáhla.

Článek 19

Fórum o ekodesignu

Komise zřídí fórum o ekodesignu jako skupinu odborníků s vyváženou a účinnou účastí odborníků jmenovaných členskými státy a všech stran, pro něž má daný výrobek nebo skupina výrobků význam.

Fórum o ekodesignu přispívá zejména k:

- a) přípravě požadavků na ekodesign;
- b) přípravě pracovních plánů;
- c) zkoumání účinnosti zavedených mechanismů dozoru nad trhem;
- d) hodnocení samoregulačních opatření a
- e) posuzování zákazu ničení neprodaných spotřebních výrobků vedle těch, které jsou uvedeny v příloze VII.

Článek 20

Skupina odborníků z členských států

Komise zřídí skupinu odborníků z členských států jako podskupinu fóra o ekodesignu, složenou z odborníků jmenovaných členskými státy.

Tito odborníci přispívají zejména k:

- a) přípravě požadavků na ekodesign;
- b) hodnocení samoregulačních opatření;

- c) výměně informací a osvědčených postupů týkajících se opatření ke zlepšení dodržování tohoto nařízení;
- d) stanovování priorit podle článku 26.

Článek 21

Samoregulační opatření

1. Hospodářské subjekty mohou předložit Komisi samoregulační opatření, které stanoví požadavky na ekodesign výrobků, na něž se nevztahuje akt v přenesené pravomoci podle článku 4 nebo které nejsou zahrnuty do pracovního plánu. Tyto subjekty doloží splnění kritérií uvedených v odstavci 3 tohoto článku.

2. Samoregulační opatření předložené podle odstavce 1 musí obsahovat tyto informace:

- a) seznam hospodářských subjektů, které jsou signatáři samoregulačního opatření;
- b) požadavky na ekodesign týkající se výrobků, na něž se vztahuje samoregulační opatření;
- c) podrobný, transparentní a objektivní plán monitorování s jasně stanovenými povinnostmi podniků a nezávislých inspektorů, včetně kritérií stanovených v bodě 6 přílohy VI;
- d) pravidla týkající se informací, které mají signatáři oznamovat, jakož i pravidla týkající se zkoušení a inspekci;
- e) pravidla týkající se důsledků nedodržení samoregulačního opatření signatářem, která obsahují ustanovení, podle nichž v případě, že signatář nepřijme do tří měsíců dostatečná nápravná opatření, je ze signatářů dotčeného samoregulačního opatření vyloučen, a
- f) vysvětlení, jak samoregulační opatření předložené podle odstavce 1 zlepšuje environmentální udržitelnost výrobků v souladu s cíli tohoto nařízení rychleji nebo při nižších nákladech než akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4; toto vysvětlení se musí opírat o důkazy, které sestávají ze strukturované technické, environmentální a ekonomické analýzy, která odůvodňuje požadavky na ekodesign a cíle samoregulačního opatření a posuzuje dopady těchto požadavků na ekodesign.

Signatáři samoregulačního opatření průběžně aktualizují a zpřístupní informace uvedené v tomto odstavci na veřejně a zdarma přístupné internetové stránce.

Signatáři samoregulačního opatření neprodleně oznámí Komisi veškeré změny samoregulačního opatření, zejména změny týkající se jich samotných.

3. Komise předložené samoregulační opatření posoudí a v případě potřeby si vyžádá odborný posudek decentralizovaných agentur Unie. Ve svém posouzení Komise ověří, zda jsou splněna tato kritéria:

- a) samoregulační opatření předkládají alespoň dva hospodářské subjekty;
- b) objemový podíl signatářů samoregulačního opatření na trhu s výrobky, na něž se uvedené opatření vztahuje, činí nejméně 80 % kusů uvedených na trh nebo do provozu;
- c) samoregulační opatření přispívá ke zlepšení environmentální udržitelnosti výrobků v souladu s cíli tohoto nařízení a zajištění volného pohybu na vnitřním trhu rychleji nebo při nižších nákladech než akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4 a sestává z požadavků na ekodesign, které jsou nezbytné pro dosažení cílů tohoto nařízení;
- d) samoregulační opatření splňuje kritéria stanovená v příloze VI;
- e) samoregulační opatření je v souladu s právem Unie a mezinárodními obchodními závazky Unie.

Komise přijme prováděcí akt obsahující seznam samoregulačních opatření, která splňují kritéria uvedená v tomto článku. Tento prováděcí akt se přijme poradním postupem uvedeným v čl. 73 odst. 2.

4. Komise může kdykoli požádat signatáře samoregulačního opatření uvedeného na seznamu v prováděcím aktu přijatém podle odst. 3 druhého pododstavce, aby v přiměřené lhůtě předložili revidovanou a aktualizovanou verzi tohoto opatření s ohledem na relevantní vývoj trhu nebo technologický vývoj týkající se dotčené skupiny výrobků. Pokud má Komise důvod se domnívat, že kritéria stanovená v tomto článku již nejsou splněna, předloží signatáři do tří měsíců ode dne, kdy je o to Komise požádá, revidovanou a aktualizovanou verzi tohoto opatření.

5. Jakmile je samoregulační opatření uvedeno na seznamu v prováděcím aktu přijatém podle odst. 3 druhého pododstavce, podávají signatáři uvedeného opatření v pravidelných intervalech stanovených v uvedeném prováděcím aktu Komisi zprávy, v nichž informují o pokroku při dosahování cílů samoregulačního opatření a prokazují, že kritéria stanovená v odstavci 3 jsou i nadále plněna.

Nedodržení samoregulačního opatření signatářem oznámí nezávislý inspektor uvedený v bodě 6 přílohy VI Komisi.

Zprávy o pokroku, včetně zpráv o dodržování předpisů vypracovaných nezávislým inspektorem, a oznámení o nedodržování požadavků a příslušných nápravných opatření zpřístupní signatáři na veřejně přístupných internetových stránkách.

6. Pokud Komise shledá, že samoregulační opatření uvedené na seznamu v prováděcím aktu přijatém podle odst. 3 druhého pododstavce již nespĺňuje kritéria stanovená v tomto článku nebo pokud jeho signatáři nedodrželi lhůtu uvedenou v odstavci 4, vyškrtne toto opatření ze seznamu uvedeného v odstavci 3 prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem uvedeným v čl. 73 odst. 2.

Pokud bylo samoregulační opatření ze seznamu uvedeného v odstavci 3 vyškrtnuto, může Komise stanovit požadavky na ekodesign týkající se výrobku, na nějž se toto samoregulační opatření vztahovalo, v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4.

Článek 22

Malé a střední podniky

1. V souvislosti s programy, kterých mohou využívat malé a střední podniky, zejména mikropodniky, Komise zajistí, aby byly k dispozici iniciativy, které těmto podnikům pomohou začlenit environmentální udržitelnost, včetně energetické účinnosti, do jejich hodnotového řetězce.

2. Ve vhodných případech může Komise akty v přenesené pravomoci, které přijímá podle článku 4, doplnit o digitální nástroje a o pokyny týkající se specifických rysů malých a středních podniků, zejména mikropodniků, působících v odvětví výrobků nebo v odvětví skupin výrobků, na něž se tyto akty vztahují, aby těmto podnikům dodržování tohoto nařízení usnadnila. Při vypracovávání těchto pokynů vede Komise konzultace s organizacemi zastupujícími malé a střední podniky.

3. Členské státy přijmou vhodná opatření na pomoc malým a středním podnikům, zejména mikropodnikům, při dodržování požadavků na ekodesign stanovených v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4. Členské státy vedou konzultace s organizacemi zastupujícími malé a střední podniky o tom, jaká opatření považují malé a střední podniky za užitečná.

Tato opatření zahrnují přinejmenším zajištění dostupnosti jednotných kontaktních míst nebo podobných mechanismů pro zvýšení informovanosti o požadavcích na ekodesign a vytváření příležitostí k navazování kontaktů pro malé a střední podniky, zejména mikropodniky, aby se mohly požadavkům na ekodesign přizpůsobit.

Kromě toho, aniž jsou dotčena platná pravidla pro státní podporu, mohou tato opatření zahrnovat:

- a) finanční podporu, mimo jiné poskytováním daňových výhod a investováním do fyzické a digitální infrastruktury;
- b) přístup k finančním prostředkům;
- c) specializovaná školení pro vedení a zaměstnance;

d) organizační a technickou pomoc.

KAPITOLA VI

NIČENÍ NEPRODANÝCH SPOTŘEBNÍCH VÝROBKŮ

Článek 23

Obecné zásady pro prevenci ničení

Hospodářské subjekty přijmou nezbytná opatření, u nichž lze důvodně předpokládat, že zabrání potřebě neprodané spotřební výrobky zničit.

Článek 24

Zveřejňování informací o neprodaných spotřebních výrobcích

1. Hospodářské subjekty, které přímo vyřadí nebo nechají vyřadit neprodané spotřební výrobky, zveřejní:
 - a) počet a hmotnost neprodaných spotřebních výrobků vyřazených za rok, rozlišených podle typu nebo kategorie výrobků;
 - b) důvody pro vyřazení výrobků a v relevantních případech příslušnou výjimku podle čl. 25 odst. 5;
 - c) podíl vyřazených výrobků dodaných přímo nebo prostřednictvím třetí strany k provedení každé z těchto činností: příprava na opětovné použití, včetně renovace a repasování, recyklace, další využití, včetně energetického využití a odstranění v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady podle definice v článku 4 směrnice 2008/98/ES;
 - d) přijatá opatření a opatření plánovaná za účelem předcházení zničení neprodaných spotřebních výrobků.

Hospodářské subjekty informace uvedené v prvním pododstavci zveřejní jasným a viditelným způsobem alespoň na snadno přístupné části svých internetových stránek. Hospodářské subjekty, na které se vztahuje povinnost zveřejňovat zprávy o udržitelnosti ve své zprávě o vedení podniku podle článků 19a nebo 29a směrnice 2013/34/EU, je mohou zahrnout rovněž do ní.

Hospodářské subjekty každoročně zveřejňují informace uvedené v prvním pododstavci a zahrnou do nich informace o neprodaných spotřebních výrobcích, které byly vyřazeny za předchozí účetní období. Informace za každý rok zveřejní. První zveřejnění se týká neprodaných spotřebních výrobků vyřazených během celého prvního účetního období, kdy bude toto nařízení v platnosti.

Tento odstavec se nevztahuje na mikropodniky a malé podniky.

Tento odstavec se použije na střední podniky ode dne 19. července 2030.

2. Hospodářské subjekty poskytnou Komisi nebo příslušnému vnitrostátnímu orgánu na jejich žádost veškeré informace a dokumentaci nezbytné k prokázání dodání a přijetí vyřazených výrobků zveřejněného podle odst. 1 písm. c) tohoto článku a v relevantních případech i informace nezbytné k prokázání uplatnitelnosti výjimky podle čl. 25 odst. 5, ledaže jsou tyto informace příslušnému vnitrostátnímu orgánu již dostupné na základě jiného právního aktu. Tyto informace a tato dokumentace se poskytnou v tištěné nebo elektronické podobě do 30 dnů od obdržení žádosti.
3. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví podrobnosti a formát pro zveřejňování informací uvedených v odstavci 1, včetně vymezení typů nebo kategorií výrobků a způsobu, jak jsou tyto informace ověřovány.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 73 odst. 3.

První takový prováděcí akt bude přijat do 19. července 2025.

Článek 25

Zničení neprodaných spotřebních výrobků

1. Od 19. července 2026 je ničení neprodaných spotřebních výrobků uvedených na seznamu v příloze VII zakázáno.

Tento odstavec se nevztahuje na mikropodniky a malé podniky.

Tento odstavec se použije na střední podniky od 19. července 2030.

2. Hospodářské subjekty, na které se nevztahuje zákaz stanovený v odstavci 1, nesmějí ničit neprodané spotřební výrobky, které jim byly dodány za účelem obcházení tohoto zákazu.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 72 za účelem změny přílohy VII spočívající v:

- a) přidání nových výrobků s cílem zohlednit dopady jejich zničení na životní prostředí;
- b) aktualizaci položek ve skupinách výrobků, je-li to nezbytné, s cílem uvést je do souladu se změnami jejich příslušných kódů zboží nebo popisů, které jsou provedeny v příloze I nařízení (EHS) č. 2658/87.

4. Při přípravě aktu v přenesené pravomoci, který má být přijat podle odst. 3 písm. a) Komise:

- a) posoudí výskyt a dopady ničení určitých neprodaných spotřebních výrobků na životní prostředí;
- b) zohlední informace sdělené hospodářskými subjekty podle čl. 24 odst. 1;
- c) provede posouzení dopadů na základě nejlepších dostupných důkazů a analýz a případně dalších studií.

V uvedeném aktu v přenesené pravomoci musí být stanoven den jeho použitelnosti a případně odstupňovaná nebo přechodná opatření nebo období.

5. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 72 za účelem doplnění tohoto nařízení, kterými stanoví výjimky ze zákazu ničení neprodaných spotřebních výrobků uvedených v příloze VII, je-li to vhodné z některého z těchto důvodů:

- a) zdravotní, hygienické a bezpečnostní důvody;
- b) poškození výrobků způsobené v důsledku manipulace s nimi nebo zjištěné po vrácení výrobků, které nelze opravit nákladově efektivním způsobem;
- c) nevhodnost výrobků pro účely, ke kterým jsou určeny, případně s přihlédnutím k unijnímu a vnitrostátnímu právu a technickým normám;
- d) nepřijetí výrobků nabízených k darování;
- e) nevhodnost výrobků k přípravě na opětovné použití nebo repasování;
- f) neprodejnost výrobků v důsledku porušení práv duševního a průmyslového vlastnictví, včetně padělaných výrobků;
- g) skutečnost, že zničení je možností s nejmenšími negativními dopady na životní prostředí.

Tyto akty v přenesené pravomoci mohou rovněž v příslušných případech stanovit, že zákaz ničení neprodaných spotřebních výrobků stanovený v odstavci 1 tohoto článku nebo povinnost zveřejňování informací stanovená v článku 24 se vztahují na mikropodniky a malé podniky, pokud existují dostatečné důkazy o tom, že tyto podniky by mohly být využívány k obcházení uvedeného zákazu nebo uvedené povinnosti.

První akt v přenesené pravomoci uvedený v prvním pododstavci se přijme do 19. července 2025.

Článek 26

Konsolidované informace o ničení neprodaných spotřebních výrobků

Do 19. července 2027 a poté každých 36 měsíců zveřejní Komise na svých internetových stránkách konsolidované informace o ničení neprodaných spotřebních výrobků, včetně těchto prvků:

- a) rozšíření ničení konkrétních skupin neprodaných spotřebních výrobků za rok na základě informací zveřejněných hospodářskými subjekty podle čl. 24 odst. 1;
- b) komparativní dopady na životní prostředí vyplývající ze zničení neprodaných spotřebních výrobků podle skupin výrobků.

HLAVA VII

POVINNOSTI HOSPODÁŘSKÝCH SUBJEKTŮ

Článek 27

Povinnosti výrobců

1. Při uvádění výrobků, na něž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, na trh nebo do provozu výrobci zajistí, aby:

- a) tyto výrobky byly navrženy a vyrobeny v souladu s požadavky na výkonnost stanovenými v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4;
- b) k těmto výrobkům byly přiloženy informace požadované podle článku 7 a aktů v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4 a
- c) byl k dispozici digitální pas výrobku v souladu s článkem 9 a akty v přenesené pravomoci přijatými podle článku 4, včetně záložní kopie nejaktuálnější verze digitálního pasu výrobku uložené u poskytovatele služeb souvisejících s pasem výrobku v souladu s čl. 10 odst. 4.

2. Před uvedením výrobku, na který se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, na trh nebo do provozu provedou výrobci postup posuzování shody stanovený v uvedeném aktu v přenesené pravomoci, nebo jej nechají provést svým jménem, a vypracují požadovanou technickou dokumentaci.

Byla-li shoda výrobku, na něž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, s příslušnými požadavky tímto postupem prokázána, vypracují výrobci EU prohlášení o shodě v souladu s článkem 44 a připojí označení CE v souladu s článkem 46. Pokud však Komise stanovila alternativní pravidla podle čl. 4 odst. 6 písm. d), připojí výrobce označení shody v souladu s těmito pravidly.

3. Výrobci uchovávají technickou dokumentaci a EU prohlášení o shodě po dobu deseti let od uvedení výrobku, na něž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, na trh nebo do provozu, ledaže byla v příslušném aktu v přenesené pravomoci stanovena jiná lhůta.

4. Výrobci zajistí, aby u výrobků, na něž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, které jsou součástí sériové výroby, byly zavedeny postupy, kterými se zajistí, že zůstanou ve shodě s příslušnými požadavky. Výrobci patřičně přihlédnou ke změnám výrobního procesu, návrhu výrobku nebo jeho vlastností a změnám harmonizovaných norem, společných specifikací nebo jiných technických specifikací, na jejichž základě se prohlašuje nebo ověřuje shoda výrobku, a zjistí-li, že shoda výrobku je těmito změnami ovlivněna, provedou, nebo si dají provést, nové posouzení v souladu s platným postupem posuzování shody uvedeným v odstavci 2.

5. Výrobci zajistí, aby bylo na jejich výrobcích, na něž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, uvedeno číslo typu, šarže nebo série nebo jiný prvek umožňující jejich identifikaci, nebo v případech, kdy to velikost nebo povaha výrobku neumožňuje, aby byla požadovaná informace uvedena na obalu nebo v dokladu přiloženém k výrobku.

6. U výrobků, na něž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, uvedou výrobci své jméno, zapsaný obchodní název nebo zapsanou ochrannou známku a poštovní adresu a elektronické komunikační prostředky, jejichž prostřednictvím je lze kontaktovat:

a) na případné veřejné části digitálního pasu výrobku a

b) na výrobku, nebo není-li to možné, na jeho obalu nebo v dokladu přiloženém k výrobku.

Adresa musí uvádět jediné místo, na kterém lze výrobce kontaktovat. Kontaktní údaje musí být jasné, srozumitelné a čitelné.

7. Výrobci zajistí, aby byly k výrobku, na něž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, přiloženy pokyny v digitálním formátu týkající se výrobku (dále jen „digitální pokyny“) ve snadno srozumitelném jazyce, který určí dotčený členský stát. Digitální pokyny musí být jasné, srozumitelné a čitelné a musí obsahovat alespoň informace uvedené v čl. 7 odst. 2 písm. b) bodě ii), jak je stanoveno v uvedeném aktu v přenesené pravomoci.

Výrobci však poskytnou ve stručné tištěné podobě bezpečnostní informace a pokyny týkající se ochrany zdraví a bezpečnosti zákazníků a dalších relevantních subjektů.

Pokud výrobce poskytuje digitální pokyny, zahrne je do digitálního pasu výrobku a zpřístupní je prostřednictvím odpovídajícího nosiče údajů, nebo nepoužije-li se digitální pas výrobku, uvede na výrobku, nebo pokud to není možné, na obalu nebo v průvodním dokumentu, jak k digitálním pokynům získat přístup.

Výrobce předloží digitální pokyny ve formátu, který umožňuje jejich stažení a uložení na elektronickém zařízení, aby k nim měl uživatel kdykoli přístup, a zpřístupní je online po dobu očekávané životnosti výrobku, ale v každém případě po dobu nejméně deseti let po uvedení výrobku na trh nebo do provozu.

Na žádost zákazníka v době nákupu nebo do šesti měsíců po tomto nákupu poskytne výrobce digitální pokyny bezplatně v tištěné podobě do jednoho měsíce od obdržení uvedené žádosti.

Akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4 mohou stanovit, že určité informace, které jsou součástí digitálních pokynů, mají být poskytnuty rovněž v tištěné podobě.

8. Výrobci, kteří se domnívají nebo mají důvod se domnívat, že výrobek, na něž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, který uvedli na trh nebo do provozu, není ve shodě s požadavky stanovenými v uvedeném aktu v přenesené pravomoci, přijmou bez zbytečného odkladu nezbytná nápravná opatření k uvedení tohoto výrobku do shody, nebo v případě potřeby k jeho okamžitému stažení z trhu nebo z oběhu.

Výrobci neprodleně informují orgány dozoru nad trhem členských států, do nichž výrobek dodali nebo v nichž jej uvedli do provozu, o podezření na nesoulad a o přijatých nápravných opatřeních.

9. Výrobci zpřístupní veřejnosti komunikační kanály, jako jsou telefonní číslo, elektronická adresa nebo vyhrazená část jejich internetových stránek, s přihlédnutím k potřebám přístupnosti pro osoby se zdravotním postižením, aby zákazníci mohli podávat stížnosti nebo připomínky týkající se možného nesouladu výrobků.

Výrobci vedou evidenci stížností a připomínek po dobu nezbytnou pro účely tohoto nařízení, ne však delší než pět let po jejich podání, a na žádost orgánu dozoru nad trhem tuto evidenci zpřístupní.

10. Výrobci poskytnou u výrobků, na něž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, příslušnému vnitrostátnímu orgánu na základě jeho odůvodněné žádosti všechny informace a dokumentaci nezbytné k prokázání shody těchto výrobků, včetně technické dokumentace, a to v jazyce snadno srozumitelném tomuto orgánu. Tyto informace

a dokumentace se poskytnou v tištěné nebo elektronické podobě co nejdříve a v každém případě do 15 dnů od obdržení žádosti uvedeného orgánu.

Výrobci spolupracují s příslušným vnitrostátním orgánem na všech opatřeních přijatých k nápravě veškerých případů nedodržení požadavků stanovených v příslušném aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4.

Článek 28

Zplnomocnění zástupci

1. Výrobce může písemným pověřením jmenovat zplnomocněného zástupce.

Součástí povinností zplnomocněného zástupce nesmějí být povinnosti stanovené v čl. 27 odst. 1 a vypracování technické dokumentace.

2. Zplnomocněný zástupce plní úkoly stanovené v pověření, které obdržel od výrobce. Pověření musí zplnomocněnému zástupci umožňovat alespoň:

- a) uchovávat EU prohlášení o shodě a technickou dokumentaci pro potřeby vnitrostátních orgánů dozoru nad trhem po dobu deseti let od uvedení výrobku, na nějž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, na trh nebo do provozu, ledaže byla v daném aktu v přenesené pravomoci stanovena jiná lhůta;
- b) spolupracovat s příslušnými vnitrostátními orgány na jejich žádost na opatřeních přijatých v souvislosti s případy nesouladu výrobku, na který se vztahuje jeho pověření;
- c) poskytnout příslušnému vnitrostátnímu orgánu na základě jeho odůvodněné žádosti co nejdříve a v každém případě do 15 dnů po obdržení takové žádosti všechny informace a dokumentaci nezbytné k prokázání shody výrobku v jazyce snadno srozumitelném tomuto orgánu, a
- d) ukončit pověření, jestliže výrobce jedná v rozporu se svými povinnostmi podle tohoto nařízení.

Článek 29

Povinnosti dovozců

1. Pokud jde o výrobky, na které se vztahuje některý akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, mohou dovozci uvádět na trh pouze výrobky, které splňují požadavky stanovené v příslušných aktech v přenesené pravomoci.

2. Před uvedením výrobku, na který se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, na trh dovozci zajistí, aby:

- a) výrobce provedl příslušný postup posuzování shody a vypracoval technickou dokumentaci;
- b) k výrobku byly přiloženy informace požadované podle článku 7 a aktů v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4 a
- c) byl k dispozici digitální pas výrobku v souladu s článkem 9 a akty v přenesené pravomoci přijatými podle článku 4, včetně záložní kopie nejaktuálnější verze digitálního pasu výrobku uložené u poskytovatele služeb souvisejících s pasem výrobku v souladu s čl. 10 odst. 4.

Dovozce dále zajistí, aby byl výrobek, na nějž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, opatřen v příslušných případech požadovaným označením CE podle článku 45 v souladu s pravidly a podmínkami uvedenými v článku 46 nebo alternativním označením shody stanoveným v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle čl. 4 odst. 6 písm. d) a byly k němu přiloženy požadované dokumenty a aby výrobce splnil požadavky stanovené v čl. 27 odst. 5 a 6.

Domnívají-li se dovozci nebo mají-li důvod se domnívat, že výrobek není ve shodě s požadavky stanovenými v příslušných aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4, nesmějí výrobek uvést na trh nebo do provozu, dokud nebude uveden do shody.

3. U výrobků, na něž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, uvedou dovozci své jméno, zapsaný obchodní název nebo zapsanou ochrannou známku a poštovní adresu a elektronické komunikační prostředky, jejichž prostřednictvím je lze kontaktovat:

a) na případné veřejné části digitálního pasu výrobku a

b) na výrobku, nebo není-li to možné, na jeho obalu nebo v dokladu přiloženém k výrobku.

Kontaktní údaje musí být jasné, srozumitelné a čitelné.

4. Dovozci zajistí, aby byly k výrobku, na něž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, přiloženy digitální pokyny ve snadno srozumitelném jazyce, který určí dotčený členský stát. Tyto pokyny musí být jasné, srozumitelné a čitelné a musí obsahovat alespoň informace uvedené v čl. 7 odst. 2 písm. b) bodě ii), jak je stanoveno v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4. Povinnosti stanovené v čl. 27 odst. 7 čtvrtém a pátém pododstavci se použijí obdobně.

5. Dovozci zajistí, aby v době, kdy nesou za výrobek odpovědnost, skladovací a přepravní podmínky neohrožovaly soulad výrobku s požadavky stanovenými v příslušném aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4.

6. Dovozci, kteří se domnívají nebo mají důvod se domnívat, že výrobek, na něž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4 a který uvedli na trh, není ve shodě s požadavky stanovenými v uvedeném aktu v přenesené pravomoci, přijmou bez zbytečného odkladu nezbytná nápravná opatření k uvedení tohoto výrobku do shody, nebo v případě potřeby k jeho okamžitému stažení z trhu nebo z oběhu.

Dovozci neprodleně informují orgány dozoru nad trhem členských států, do nichž výrobek dodali, o podezření na nesoulad a o přijatých nápravných opatřeních.

7. Dovozci uchovávají kopii EU prohlášení o shodě pro potřeby orgánů dozoru nad trhem a zajišťují, aby byla těmto orgánům mohla být na požádání předložena technická dokumentace, a to po dobu deseti let od uvedení výrobku, na něž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, na trh nebo do provozu, ledaže byla v daném aktu v přenesené pravomoci stanovena jiná lhůta.

8. Dovozci poskytnou u výrobků, na něž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, příslušnému vnitrostátnímu orgánu na základě jeho odůvodněné žádosti všechny informace a dokumentaci nezbytné k prokázání shody těchto výrobků, včetně technické dokumentace, a to v jazyce snadno srozumitelném tomuto orgánu. Tyto informace a dokumentace se poskytnou v tištěné nebo elektronické podobě co nejdříve a v každém případě do 15 dnů od obdržení žádosti uvedeného orgánu.

Dovozci spolupracují s příslušným vnitrostátním orgánem na všech opatřeních přijatých k nápravě veškerých případů nedodržení požadavků stanovených v příslušném aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4.

Článek 30

Povinnosti distributorů

1. Při dodávání výrobku, na který se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, na trh distributoři jednají s řádnou péčí, pokud jde o požadavky stanovené v příslušných aktech v přenesené pravomoci.

2. Před dodáním výrobku, na který se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, na trh distributoři ověří, zda:

a) je výrobek opatřen označením CE podle článků 45 a 46 nebo označením shody přijatým v souladu s čl. 4 odst. 6 písm. d) a zda je v příslušných případech v souladu s uvedeným aktem v přenesené pravomoci opatřen štítkem nebo propojen s digitálním pasem výrobku;

- b) jsou k výrobku přiloženy požadované doklady a digitální pokyny v jazyce snadno srozumitelném zákazníkům, který určí dotčený členský stát, a zda jsou tyto pokyny jasné, srozumitelné a čitelné a obsahují alespoň údaje uvedené v čl. 7 odst. 2 písm. b) bodě ii), jak je stanoveno v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4; povinnosti stanovené v čl. 27 odst. 7 čtvrtém a pátém pododstavci se použijí obdobně, a
- c) výrobce a dovozce splnili požadavky stanovené v čl. 27 odst. 5 a 6 a čl. 29 odst. 3.

3. Domnívají-li se distributoři nebo mají-li důvod se domnívat, že výrobek před dodáním na trh není ve shodě s požadavky stanovenými v příslušných aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4 nebo tyto požadavky nespĺňuje jeho výrobce, nesmějí dodat výrobek na trh, dokud nebude uveden do shody nebo dokud výrobce nebude splňovat požadavky.

Distributoři zajistí, aby v době, kdy nesou za výrobek odpovědnost, skladovací a přepravní podmínky neohrožovaly jeho soulad s požadavky stanovenými v příslušných aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4.

4. Distributoři, kteří se domnívají nebo mají důvod se domnívat, že výrobek, který dodali na trh, není ve shodě s požadavky stanovenými v příslušných aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4, zajistí, aby byla přijata nezbytná nápravná opatření k uvedení tohoto výrobku do shody, nebo v případě potřeby k jeho stažení z trhu nebo z oběhu.

Distributoři neprodleně informují orgány dozoru nad trhem členských států, do nichž výrobek dodali, o podezření na nesoulad a o přijatých nápravných opatřeních.

5. Distributoři poskytnou příslušnému vnitrostátnímu orgánu na základě jeho odůvodněné žádosti všechny informace a dokumentaci, ke kterým mají přístup a které jsou nezbytné k prokázání shody výrobku. Tyto informace a dokumentace se poskytnou v tištěné nebo elektronické podobě do 15 dnů od obdržení žádosti příslušného vnitrostátního orgánu.

Distributoři spolupracují s příslušným vnitrostátním orgánem na všech opatřeních přijatých k nápravě veškerých případů nesouladu s příslušným aktem v přenesené pravomoci přijatým podle článku 4.

Článek 31

Povinnosti obchodníků

1. Obchodníci zajistí, aby jejich zákazníci a potenciální zákazníci měli přístup ke všem relevantním informacím přiloženým k výrobkům, jak požadují akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4, a to i v případě prodeje na dálku.
2. Obchodníci zajistí, aby byl zákazníkům a potenciálním zákazníkům snadno dostupný digitální pas výrobku, a to i v případě prodeje na dálku, jak je stanoveno v čl. 9 odst. 2 písm. e) a v příslušných aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4.
3. Obchodníci, i v případě prodeje na dálku:
 - a) informace uvedené na štítku a týkající se požadavků na ekodesign pro zákazníky nebo potenciální zákazníky zavádějící nebo matoucí.
 - b) v souladu s příslušnými akty v přenesené pravomoci přijatými podle článku 4 uvedou odkaz na informace uvedené na štítcích poskytnutých v souladu s čl. 32 odst. 1 písm. b) nebo c) ve vizuálních reklamách nebo v technických propagačních materiálech k určitému modelu, a
 - c) neposkytují ani nezobrazují jiné štítky, značky, symboly nebo nápisy, které by mohly být s ohledem na informace uvedené na štítku a týkající se požadavků na ekodesign pro zákazníky nebo potenciální zákazníky zavádějící nebo matoucí.

Článek 32

Povinnosti týkající se štítků

1. Vyžaduje-li akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, aby byly výrobky opatřeny štítkem podle článku 16, hospodářské subjekty, které výrobky uvádějí na trh nebo do provozu:
 - a) zajistí, aby byl každý jednotlivý výrobek opatřen tištěným štítkem, a to bezplatně, v souladu s uvedeným aktem v přenesené pravomoci;
 - b) poskytnou obchodníkovi bezplatně tištěné štítky nebo digitální kopie štítků, a to neprodleně a v každém případě do pěti pracovních dnů od žádosti obchodníka, a
 - c) zajistí, aby jejich štítky byly přesné, a poskytnou technickou dokumentaci, která přesnost jejich štítků umožní posoudit.
2. Vyžaduje-li akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, aby byly výrobky opatřeny štítkem podle článku 16, hospodářský subjekt, který daný výrobek uvádí na trh nebo do provozu:
 - a) v souladu s příslušnými akty v přenesené pravomoci přijatými podle článku 4 uvede odkaz na informace uvedené na štítku ve vizuálních reklamách nebo v technických propagačních materiálech k určitému modelu;
 - b) neposkytuje ani nezobrazuje jiné štítky, značky, symboly nebo nápisy, které by mohly být s ohledem na informace uvedené na štítku a týkající se požadavků na ekodesign pro zákazníky nebo potenciální zákazníky zavádějící nebo matoucí.

Článek 33

Povinnosti poskytovatelů služeb kompletního vyřízení objednávek

Poskytovatelé služeb kompletního vyřízení objednávek zajistí, aby podmínky při skladování, balení, adresování nebo rozeslání výrobků, s nimiž manipulují a na něž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, neohrožovaly soulad výrobků s uvedeným aktem v přenesené pravomoci.

Článek 34

Případy, kdy se povinnosti výrobců vztahují na dovozce a distributory

Dovozci nebo distributoři se pro účely tohoto nařízení považují za výrobce, pokud:

- a) uvedou na trh výrobek, na něž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, pod svým jménem nebo ochrannou známkou, nebo
- b) upraví tento výrobek již uvedený na trh způsobem, který může ovlivnit jeho soulad s požadavky stanovenými v příslušných aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4.

Článek 35

Povinnosti poskytovatelů on-line tržišť a internetových vyhledávačů

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí obecné povinnosti stanovené v člancích 11 a 30 nařízení (EU) 2022/2065.

Aniž jsou dotčeny obecné povinnosti uvedené v prvním pododstavci, spolupracují poskytovatelé on-line tržišť s orgány dozoru nad trhem, na žádost těchto orgánů a v konkrétních případech, na usnadnění veškerých opatření přijatých k odstranění, nebo pokud to není možné, ke zmírnění nesouladu výrobku, který je nebo byl nabízen k prodeji on-line prostřednictvím jejich služeb.

2. Pokud jde o pravomoci svěřené členskými státy v souladu s článkem 14 nařízení (EU) 2019/1020, udělí členské státy u všech výrobků, na které se vztahuje příslušný akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, svým orgánům dozoru nad trhem pravomoc nařídit provozovateli on-line tržiště, aby přijal opatření proti jedné nebo více určitým položkám obsahu odkazujících na nevyhovující výrobek, mimo jiné jejich odstraněním. Tento obsah se považuje za nezákonný obsah ve smyslu čl. 3 písm. h) nařízení (EU) 2022/2065. Orgány dozoru nad trhem mohou takové příkazy vydávat v souladu s článkem 9 nařízení (EU) 2022/2065.

3. Provozovatelé on-line tržišť zřídí jednotné kontaktní místo pro účely přímé komunikace s orgány členských států pro dozor nad trhem v souvislosti s dodržováním tohoto nařízení.

Toto jednotné kontaktní místo může být stejné jako kontaktní místo uvedené v čl. 22 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/988 ⁽⁶²⁾ nebo v čl. 11 odst. 1 nařízení (EU) 2022/2065.

Článek 36

Informační povinnosti hospodářských subjektů

1. Při uvádění výrobku, na nějž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, na trh prostřednictvím prodeje na dálku hospodářské subjekty zajistí, aby nabídka výrobku jasně a viditelně uváděla alespoň tyto údaje:

- a) jméno, zapsaný obchodní název nebo zapsanou ochrannou známku výrobce i poštovní a elektronickou adresu, na kterých jej lze kontaktovat;
- b) v případě, že výrobce není usazen v Unii, jméno, poštovní a elektronickou adresu a telefonní číslo hospodářského subjektu usazeného v Unii ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení (EU) 2019/1020, a
- c) údaje umožňující identifikaci výrobku včetně jeho vyobrazení, typu a dalších identifikátorů výrobku.

2. Hospodářské subjekty poskytnou orgánům dozoru nad trhem na základě odůvodněné žádosti:

- a) název každého hospodářského subjektu, který jim dodal výrobek, na nějž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4;
- b) název každého hospodářského subjektu, kterému tyto výrobky dodaly, jakož i množství a přesné modely těchto výrobků.

Hospodářské subjekty zajistí, aby byly schopny tyto informace uvedené v prvním pododstavci poskytovat po dobu deseti let poté, co jim byly dotčené výrobky dodány, a po dobu deseti let poté, co tyto výrobky dodaly, ledaže byla v aktu v přenesené pravomoci uvedeném v odstavci 1 stanovena jiná lhůta. Tyto informace se poskytnou v tištěné nebo elektronické podobě do 15 dnů od obdržení žádosti příslušného orgánu dozoru nad trhem.

3. Jestliže Komise požaduje, aby výrobci, jejich zplnomocnění zástupci nebo dovozci digitálně zpřístupnili části technické dokumentace týkající se příslušného výrobku podle čl. 4 odst. 6 písm. a) bodu iii), zohlední Komise tato kritéria:

- a) potřebu usnadnit orgánům dozoru nad trhem ověřování shody výrobců, jejich zplnomocněných zástupců a dovozců s platnými požadavky; a
- b) potřebu vyhnout se nepřiměřenému administrativnímu zatížení hospodářských subjektů, zejména malých a středních podniků.

⁽⁶²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/988 ze dne 10. května 2023 o obecné bezpečnosti výrobků, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1828 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES a směrnice Rady 87/357/EHS (Úř. věst. L 135, 23.5.2023, s. 1).

Komise určí způsob, jakým mají být zpřístupněny příslušné části technické dokumentace. Je-li k dispozici digitální pas výrobku, zpřístupní se technická dokumentace jeho prostřednictvím.

Článek 37

Povinnosti hospodářských subjektů v oblasti monitorování a podávání zpráv

1. Jestliže Komise vyžaduje, aby výrobci, jejich zplnomocnění zástupci nebo dovozci Komisi zpřístupnili informace o množství výrobku podle čl. 4 odst. 6 písm. b), zohlední tato kritéria:

- a) dostupnost důkazů o pronikání příslušného výrobku na trh a nezbytných k usnadnění přezkumu aktů v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4, které se na tento výrobek vztahují;
- b) nutnost vyhnout se nepřiměřenému administrativnímu zatížení hospodářských subjektů, zejména malých a středních podniků, a
- c) užitečnost požadovaných informací a přiměřenost tohoto požadavku.

Komise stanoví období, kterého se mají týkat informace uvedené v prvním pododstavci. Tyto informace se uvedou u každého modelu výrobku zvlášť.

Komise stanoví, jakým způsobem a jak často mají být tyto informace zpřístupněny.

Komise zajistí, aby zpřístupněné informace byly zpracovány bezpečně a v souladu s právem Unie.

2. Pokud se vyžaduje, aby výrobek byl schopen měřit energii, kterou spotřebuje, nebo svou výkonnost při použití ve vztahu k jiným relevantním parametrům výrobku uvedeným v příloze I podle čl. 4 odst. 6 písm. c) bodu i), zohlední Komise tato kritéria:

- a) užitečnost údajů o výkonnosti při použití pro konečné uživatele k pochopení a řízení spotřeby energie nebo výkonnosti výrobku;
- b) technickou proveditelnost záznamu údajů o výkonnosti při použití;
- c) potřebu vyhnout se nepřiměřenému administrativnímu zatížení hospodářských subjektů, zejména malých a středních podniků, a
- d) potřebu zajistit, aby nebyly shromažďovány žádné údaje umožňující identifikaci jednotlivců nebo vyvozování závěrů o jejich chování.

3. Výrobky, na které se vztahuje požadavek stanovený podle čl. 4 odst. 6 písm. c), zaznamenávají ve vhodných případech v souladu s kritérii uvedenými v odstavci 2 tohoto článku údaje o výkonnosti při použití a zobrazují je konečnému uživateli.

4. Jestliže Komise požaduje, aby výrobci, jejich zplnomocnění zástupci nebo dovozci shromažďovali neosobní údaje o výkonnosti při použití uvedené v odstavci 2 tohoto článku a oznamovali je Komisi podle čl. 4 odst. 6 písm. c) bodu ii), zohlední Komise tato kritéria:

- a) užitečnost neosobních údajů o výkonnosti při použití pro Komisi při přezkumu požadavků na ekodesign nebo při pomoci orgánům dozoru nad trhem se statistickými informacemi pro jejich analýzu rizik a
- b) potřebu vyhnout se nepřiměřenému administrativnímu zatížení hospodářských subjektů, zejména malých a středních podniků.

5. Požadavky uvedené v odstavci 4 mohou sestávat zejména z:

- a) shromažďování neosobních údajů o výkonnosti při použití, k nimž lze na základě výslovného souhlasu konečného uživatele získat přístup na dálku prostřednictvím internetu, a

b) oznamování těchto údajů Komisi alespoň jednou ročně.

Je-li podle prvního pododstavce písm. b) vyžadováno oznamování, zahrnou dotčené údaje identifikační číslo modelu registrované v databázi výrobků podle čl. 12 odst. 1 nařízení (EU) 2017/1369, je-li dostupné, a v případě, že je to relevantní pro výkonnost výrobků, obecné zeměpisné informace o nich.

6. Komise v příslušném aktu v přenesené pravomoci stanoví podrobnosti a formát oznamování neosobních údajů o výkonnosti při použití podle odstavce 4.

7. Neosobní údaje o výkonnosti při použití obdržené podle odstavce 4 Komise pravidelně posuzuje a případně zveřejňuje agregované soubory údajů.

Článek 38

Požadavky na účastníky dodavatelského řetězce

Stanoví-li tak akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, účastníci dodavatelského řetězce:

- a) na vyžádání a bezplatně poskytnou výrobcům, oznámeným subjektům a příslušným vnitrostátním orgánům dostupné relevantní informace o produktech, které dodávají, nebo službách, které poskytují;
- b) nejsou-li informace uvedené v písmenu a) k dispozici, umožní výrobcům posoudit produkty, které dodávají, nebo služby, které poskytují, a poskytnou těmto výrobcům přístup k relevantním dokumentům nebo zařízením a
- c) umožní oznámeným subjektům a příslušným vnitrostátním orgánům ověřit přesnost relevantních informací týkajících se jejich činnosti.

KAPITOLA VIII

SHODA VÝROBKŮ

Článek 39

Metody zkoušení, měření a výpočtů

1. Pro účely stanovení shody a ověření plnění požadavků na ekodesign se provádějí zkoušky, měření a výpočty s použitím harmonizovaných norem nebo jiných spolehlivých, přesných a reprodukovatelných metod, které zohledňují nejmodernější obecně uznávané vědecké poznatky. Tyto metody musí splňovat požadavky na metody zkoušení, měření a výpočtů stanovené v příslušných aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4.

2. Při stanovování požadavku na používání digitálních nástrojů podle čl. 4 odst. 6 písm. c) bodu iii) zohlední Komise tato kritéria:

- a) potřebu zajistit harmonizované uplatňování metod výpočtů a
- b) potřebu minimalizovat administrativní zátěž hospodářských subjektů.

Digitální nástroje musí být hospodářským subjektům volně přístupné.

Článek 40

Prevence obcházení a zhoršování výkonnosti

1. Hospodářské subjekty se vyvarují chování, které ohrožuje soulad výrobků s tímto nařízením, bez ohledu na to, zda je toto chování smluvní, obchodní, technické nebo jiné povahy.

2. Výrobky, které spadají do oblasti působnosti aktu v přenesené pravomoci přijatého podle článku 4, se neuvedou na trh ani do provozu, jsou-li navrženy tak, aby během zkoušení změnily své chování nebo vlastnosti za účelem dosažení příznivějšího výsledku u některého z parametrů výrobku regulovaných v příslušných aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4.

Pro účely tohoto odstavce se za výrobky navržené tak, aby během zkoušení změnily své chování nebo vlastnosti, považují výrobky navržené tak, aby byly schopny zjistit, že jsou zkoušeny, a v reakci na to automaticky změnit svou výkonnost, a výrobky předem nastavené tak, aby během zkoušení změnily svou výkonnost.

3. Hospodářské subjekty, které uvádějí na trh nebo do provozu výrobek, na nějž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, nestanoví pokyny týkající se zkoušení, které mění chování nebo vlastnosti výrobku za účelem dosažení příznivějšího výsledku u kteréhokoli z parametrů výrobku regulovaných v příslušných aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4.

Pro účely tohoto odstavce se za pokyny týkající se zkoušení, které mění chování nebo vlastnosti výrobků, považují pokyny vedoucí k manuální změně výrobku před zkoušením, která mění výkonnost výrobků.

4. Výrobky, které spadají do oblasti působnosti aktu v přenesené pravomoci přijatého podle článku 4, se neuvedou na trh ani do provozu, pokud jsou navrženy tak, aby změnily své chování nebo vlastnosti krátce po uvedení do provozu, což vede ke zhoršení jejich výkonnosti ve vztahu ke kterémukoli z parametrů výrobku regulovaných v příslušných aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4 nebo jejich funkční výkonnosti z hlediska uživatele.

5. Aktualizace softwaru nebo firmwaru nesmí vést ke zhoršení výkonnosti výrobku pod přijatelné meze uvedené v příslušných aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4 ve vztahu ke kterémukoli z parametrů výrobku regulovaných v těchto aktech ani funkční výkonnost z hlediska uživatele, pokud je měřena zkušební metodou používanou k posuzování shody, ledaže k takovému zhoršení výkonnosti zákazník před aktualizací poskytne výslovný souhlas. Nesmí dojít k žádné změně v důsledku odmítnutí aktualizace.

Aktualizace softwaru nebo firmwaru nesmí za žádných okolností vést ke zhoršení výkonnosti výrobku uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce do té míry, že by výrobek přestal splňovat požadavky stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4 platné v době jeho uvedení na trh nebo do provozu.

Článek 41

Předpoklad shody

1. Předpokládá se, že metody zkoušení, měření nebo výpočtů uvedené v článku 39, které jsou ve shodě s harmonizovanými normami nebo jejich částmi, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, jsou ve shodě s požadavky stanovenými v uvedeném článku a s požadavky na zkoušky, měření a výpočty stanovenými v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4 v rozsahu, v jakém se na ně tyto harmonizované normy nebo jejich části vztahují.

2. Předpokládá se, že digitální pasy výrobků, které jsou ve shodě s harmonizovanými normami nebo jejich částmi, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, jsou ve shodě s požadavky stanovenými v člácích 10 a 11 v rozsahu, v jakém se na ně tyto harmonizované normy nebo jejich části vztahují.

3. Předpokládá se, že výrobky, které jsou ve shodě s harmonizovanými normami nebo jejich částmi, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, jsou ve shodě s požadavky na ekodesign stanovenými v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4 v rozsahu, v jakém se na ně tyto harmonizované normy nebo jejich části vztahují.

4. Předpokládá se, že výrobky, na které se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4 a kterým byla udělena ekoznačka EU podle nařízení (ES) č. 66/2010, splňují požadavky na ekodesign stanovené v uvedeném aktu v přenesené pravomoci v rozsahu, v jakém tyto požadavky splňují kritéria ekoznačky EU stanovená podle čl. 16 odst. 2 uvedeného nařízení.

Článek 42

Společné specifikace

1. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými pro výrobky, na něž se vztahují akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4, stanoví společné specifikace zahrnující požadavky na ekodesign, základní požadavky na digitální pasy výrobku uvedené v člancích 10 a 11 nebo metody zkoušení, měření nebo výpočtů uvedené v článku 39.

Tyto prováděcí akty se přijmou pouze tehdy, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) Komise požádala v souladu s čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) č. 1025/2012 jednu nebo více evropských normalizačních organizací, aby vypracovaly harmonizovanou normu pro požadavek na ekodesign, pro základní požadavek na digitální pasy výrobků podle článků 10 a 11 tohoto nařízení nebo pro metody zkoušení, měření nebo výpočtů podle článku 39 tohoto nařízení, a

i) tato žádost nebyla přijata;

ii) harmonizovaná norma zaměřená na tuto žádost nebyla dodána ve lhůtě stanovené v souladu s čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) č. 1025/2012, nebo

iii) harmonizovaná norma neodpovídá žádosti a

b) odkaz na harmonizované normy pro požadavky na ekodesign, pro základní požadavek na digitální pasy výrobků podle článků 10 a 11 tohoto nařízení nebo pro metody zkoušení, měření nebo výpočtů podle článku 39 tohoto nařízení nebyl zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* v souladu s nařízením (EU) č. 1025/2012 a zveřejnění žádného takového odkazu se ani v přiměřené lhůtě neočekává.

Prováděcí akty uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce se přijímají přezkumným postupem podle čl. 73 odst. 3.

2. Před vypracováním návrhu prováděcích aktů uvedených v odstavci 1 tohoto článku informuje Komise výbor uvedený v článku 22 nařízení (EU) č. 1025/2012 o tom, že se domnívá, že podmínky uvedené v odstavci 1 tohoto článku byly splněny.

3. Při přípravě návrhu prováděcích aktů uvedených v odstavci 1 zohlední Komise názory fóra o ekodesignu a skupiny odborníků z členských států, jakož i jakýchkoli dalších příslušných subjektů, a řádně konzultuje všechny příslušné zúčastněné strany.

4. Předpokládá se, že metody zkoušení, měření nebo výpočtů uvedené v článku 39, které jsou ve shodě se společnými specifikacemi stanovenými prováděcími akty podle odstavce 1 tohoto článku nebo jejich částmi, jsou ve shodě s požadavky stanovenými v uvedeném článku a s požadavky na zkoušky, měření a výpočty stanovenými v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4 v rozsahu, v jakém se na ně tyto společné specifikace nebo jejich části vztahují.

5. Předpokládá se, že výrobky spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení, které jsou ve shodě se společnými specifikacemi stanovenými prováděcími akty podle odstavce 1 tohoto článku nebo jejich částmi, jsou ve shodě s požadavky na ekodesign, se základními požadavky na digitální pasy výrobků uvedenými v člancích 10 a 11 nebo s požadavky na metody zkoušení, měření nebo výpočtů uvedené v článku 39 stanovenými v příslušných aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4 v rozsahu, v jakém se na ně tyto společné specifikace nebo jejich části vztahují.

6. Pokud evropská normalizační organizace přijme harmonizovanou normu a navrhne Komisi, aby na ni zveřejnila odkaz v *Úředním věstníku Evropské unie*, posoudí Komise tuto harmonizovanou normu v souladu s nařízením (EU) č. 1025/2012.

Jakmile jsou odkazy na harmonizovanou normu zveřejněny v *Úředním věstníku Evropské unie*, zruší Komise prováděcí akty uvedené v odstavci 1 nebo jejich části, které se vztahují na stejné požadavky na ekodesign, základní požadavky na digitální pasy výrobku a požadavky na metody zkoušení, měření nebo výpočtů.

7. Pokud se některý členský stát nebo Evropský parlament domnívá, že společná specifikace nespĺňuje zcela požadavky na ekodesign, základní požadavky na digitální pasy výrobku a požadavky na metody zkoušení, měření nebo výpočtů, informuje o tom Komisi a předloží podrobné vysvětlení. Komise toto vysvětlení posoudí, a je-li to vhodné, může změnit prováděcí akt, kterým se daná společná specifikace stanoví.

Článek 43

Posuzování shody

1. Při stanovení použitelného postupu posuzování shody podle čl. 4 odst. 5 Komise zohlední tato kritéria:
 - a) zda je dotčený modul vhodný pro daný typ výrobku a pro příslušné požadavky na ekodesign a přiměřený sledovanému veřejnému zájmu;
 - b) povahu rizik, které s sebou výrobek nese, a míru, v níž posuzování shody odpovídá povaze a úrovni těchto rizik a
 - c) pokud je povinná účast třetí strany, potřebu výrobce mít na výběr mezi moduly zabezpečování kvality a certifikace výrobků stanovenými v příloze II rozhodnutí č. 768/2008/ES.
2. Záznamy a korespondence vztahující se k posuzování shody se vypracují v úředním jazyce členského státu, ve kterém je oznámený subjekt zapojený do postupu posuzování shody uvedeného v odstavci 1 usazen, nebo v jazyce, který je pro tento subjekt přijatelný.

Článek 44

EU prohlášení o shodě

1. EU prohlášení o shodě potvrzuje, že bylo prokázáno splnění požadavků na ekodesign uvedených v příslušných aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4, nebo že platí předpoklad shody v souladu s článkem 41.
2. EU prohlášení o shodě musí být vypracováno podle vzoru uvedeného v příloze V a obsahovat prvky uvedené v příslušném postupu posuzování shody a odkaz na příslušné akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4. Musí být průběžně aktualizováno a přeloží se do jazyka nebo jazyků požadovaných členskými státy, na jehož trh se výrobek uvádí nebo dodává.
3. Pokud se na výrobek, na nějž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, vztahuje více než jeden právní akt Unie vyžadující EU prohlášení o shodě, vypracuje se pro všechny tyto právní akty Unie jediné EU prohlášení o shodě. V tomto prohlášení se uvedou dotčené právní akty Unie a odkazy na jejich vyhlášení. Může mít podobu složky tvořené příslušnými jednotlivými EU prohlášeními o shodě.
4. Vypracováním EU prohlášení o shodě přebírá výrobce odpovědnost za shodu výrobku.

Článek 45

Obecné zásady označení CE

Označení CE podléhá obecným zásadám uvedeným v článku 30 nařízení (ES) č. 765/2008.

Článek 46

Pravidla a podmínky pro umístění označení CE

1. Označení CE se viditelně, čitelně a nesmazatelně umístí na výrobek. Pokud to vzhledem k povaze výrobku není možné nebo odůvodněné, umístí se na obal a průvodní doklady.

2. Označení CE se umístí před uvedením výrobku na trh nebo do provozu.
3. U výrobku, jehož fáze řízení výroby se účastní oznámený subjekt, následuje za označením CE identifikační číslo tohoto oznámeného subjektu.

Identifikační číslo oznámeného subjektu umístí sám subjekt, nebo je umístí podle jeho pokynů výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce.

4. Za označením CE a za případným identifikačním číslem oznámeného subjektu může následovat piktogram nebo jiné označení označující zvláštní riziko nebo použití.
5. Členské státy vycházejí ze stávajících mechanismů, aby zajistily řádné uplatňování režimu označování CE, a přijmou odpovídající opatření v případě nesprávného použití tohoto označení.

Článek 47

Zvláštní pravidla pro označení

V případě výrobků, které nepodléhají požadavkům na označení CE podle práva Unie, zohlední Komise při stanovení pravidel pro označení, která vyjadřují shodu s platnými požadavky na ekodesign na základě čl. 4 odst. 6 písm. d), tato kritéria:

- a) potřebu minimalizovat administrativní zátěž hospodářských subjektů;
- b) potřebu zajistit soulad ve vztahu k jiným označením vztahujícím se na konkrétní výrobek a
- c) potřebu zabránit nejasnostem ohledně významu označení podle jiných právních předpisů Unie.

KAPITOLA IX

OZNAMOVÁNÍ SUBJEKTŮ POSUZOVÁNÍ SHODY

Článek 48

Oznámení

Pokud jsou úkoly posuzování shody třetí stranou stanoveny v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4, oznámí členské státy Komisi a ostatním členským státům subjekty, které jsou oprávněné vykonávat tyto úkoly.

Článek 49

Oznamující orgány

1. Členské státy určí oznamující orgán odpovědný za vytvoření a provádění nezbytných postupů pro posuzování a oznamování subjektů posuzování shody a kontrolu oznámených subjektů, včetně souladu s článkem 54.
2. Členské státy mohou rozhodnout, že posuzování a kontrolu uvedené v odstavci 1 provádí vnitrostátní akreditační orgán ve smyslu nařízení (ES) č. 765/2008 a v souladu s ním.
3. Pokud oznamující orgán přeneše posuzování, oznamování nebo kontrolu uvedené v odstavci 1 tohoto článku na subjekt, který není orgánem veřejné správy, nebo takový subjekt těmito úkoly jinak pověří, musí být tento subjekt právníckou osobou a musí obdobně splňovat požadavky stanovené v článku 50. Dále musí tento subjekt přijmout opatření, aby byla pokryta odpovědnost vyplývající z jeho činnosti.
4. Oznamující orgán nese za úkoly provedené subjektem uvedeným v odstavci 3 plnou odpovědnost.

Článek 50

Požadavky týkající se oznamujících orgánů

1. Oznamující orgán musí být zřízen takovým způsobem, aby nedošlo ke střetu zájmů se subjekty posuzování shody.
2. Oznamující orgán musí být organizován a fungovat tak, aby zabezpečil objektivitu a nestrannost svých činností.
3. Oznamující orgán musí být organizován takovým způsobem, aby každé rozhodnutí týkající se oznámení subjektu posuzování shody přijímaly způsobilé osoby odlišné od těch, které provedly posouzení.
4. Oznamující orgán nesmí nabízet ani poskytovat žádné činnosti, které provádějí subjekty posuzování shody, a nesmí nabízet ani poskytovat poradenské služby na komerčním či konkurenčním základě.
5. Oznamující orgán zachovává důvěrnost informací, které obdržel. Na požádání si však vyměňuje informace o oznámených subjektech s Komisí, s oznamujícími orgány jiných členských států a s jinými příslušnými vnitrostátními orgány.
6. Oznamující orgán posuzuje pouze konkrétní subjekt posuzování shody, který žádá o oznámení, a nezohledňuje kapacity nebo zaměstnance mateřských nebo sesterských společností. Oznamující orgán tento subjekt posoudí z hlediska všech příslušných požadavků a úkolů posuzování shody.
7. Oznamující orgán musí mít k dispozici dostatečný počet odborně způsobilých pracovníků a dostatek finančních prostředků, aby mohl řádně plnit své úkoly.

Článek 51

Informační povinnost oznamujících orgánů

Členské státy informují Komisi o svých postupech pro posuzování a oznamování subjektů posuzování shody a kontrolu oznámených subjektů a o veškerých změnách týkajících se těchto postupů.

Komise tyto informace zveřejní.

Článek 52

Požadavky na oznámené subjekty

1. Pro účely oznámení musí subjekt posuzování shody splňovat požadavky stanovené v odstavcích 2 až 12.
2. Subjekt posuzování shody musí být zřízen podle vnitrostátního práva členského státu a mít právní subjektivitu.
3. Subjekt posuzování shody musí být třetí stranou nezávislou na organizaci nebo výrobku, které posuzuje. Nesmí mít žádné obchodní vazby na organizace, které mají zájem na výrobcích, jež posuzuje, zejména na výrobce, jejich obchodní partnery a investory držící jejich podíly. To nevylučuje, aby subjekt posuzování shody prováděl činnosti posuzování shody pro vzájemně si konkurující výrobce.
4. Subjekt posuzování shody, jeho nejvyšší vedení a pracovníci odpovědní za vykonávání úkolů posuzování shody nesmějí být konstruktéry, výrobci, dodavateli, dovozci, distributory, instalatéry, odběrateli, vlastníky, uživatelé nebo servisními osobami výrobků, které posuzují, ani zástupci kterékoli z těchto stran. To nevylučuje používání posuzovaných výrobků, které jsou nezbytné pro činnost subjektu posuzování shody, ani používání takových výrobků k osobním účelům.

Subjekt posuzování shody, jeho nejvyšší vedení a pracovníci odpovědní za plnění úkolů posuzování shody se nesmějí přímo podílet na navrhování, výrobě nebo konstrukci, uvádění na trh, instalaci, používání ani údržbě těchto výrobků ani nesmějí zastupovat strany, které se těmito činnostmi zabývají. Nesmějí vykonávat žádnou činnost, která by mohla ohrozit

jejich nezávislý úsudek nebo důvěryhodnost ve vztahu k činnostem posuzování shody, k jejichž vykonávání jsou oznámeni. To platí zejména pro poradenské služby.

Subjekty posuzování shody zajistí, aby činnosti jejich mateřských, sesterských nebo dceřiných společností nebo subdodavatelů neohrožovaly důvěrnost, objektivitu a nestrannost jejich činností posuzování shody.

Subjekt posuzování shody nepřenese stanovení interních postupů, obecných politik, kodexů chování nebo jiných interních pravidel a dohled nad jejich dodržováním, přidělování svých pracovníků pro konkrétní úkoly nebo rozhodování o posouzení shody na subdodavatele ani na dceřinou společnost.

5. Subjekty posuzování shody a jejich zaměstnanci vykonávají činnosti posuzování shody na nejvyšší úrovni profesionální důvěryhodnosti a požadované technické způsobilosti v konkrétní oblasti. Nesmějí být vystaveni žádným tlakům a podnětům, zejména finančním, které by mohly ovlivnit jejich úsudek nebo výsledky jejich posuzování shody, zejména ze strany osob nebo skupin osob, které mají na výsledcích těchto činností zájem.

6. Subjekt posuzování shody musí být schopen plnit všechny úkoly posuzování shody, které mu ukládá příslušný akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4 a pro něž byl oznámen, ať již tyto úkoly plní sám subjekt posuzování shody, nebo jsou plněny jeho jménem a na jeho odpovědnost.

Subjekt posuzování shody musí mít vždy a pro každý postup posuzování shody a každý druh nebo kategorii výrobků, pro něž byl oznámen, k dispozici:

- a) nezbytné pracovníky s odbornými znalostmi a dostatečnými zkušenostmi potřebnými k plnění úkolů posuzování shody;
- b) nezbytné popisy postupů, podle nichž je posuzování shody prováděno, aby byla zajištěna transparentnost těchto postupů a možnost jejich zopakování, včetně popisu toho, jak příslušní pracovníci, jejich postavení a úkoly odpovídají úkolům posuzování shody, ve vztahu k nimž má subjekt v úmyslu být oznámen;
- c) náležitou politiku a postupy pro rozlišení mezi úkoly, jež plní jako oznámený subjekt, a svými dalšími činnostmi;
- d) postupy pro výkon činností, jež řádně zohledňují velikost a strukturu podniku, odvětví, v němž působí, míru složitosti dané technologie výrobku a hromadný či sériový způsob výroby.

Subjekt posuzování shody musí mít prostředky nezbytné k řádnému plnění technických a administrativních úkolů spojených s činnostmi posuzování shody a musí mít přístup k veškerému potřebnému vybavení nebo zařízení.

7. Pracovníci odpovědní za provádění činností posuzování shody musí:

- a) mít dobrou technickou a odbornou přípravu zahrnující všechny činnosti posuzování shody, pro něž byl subjekt posuzování shody oznámen;
- b) mít uspokojivou znalost požadavků souvisejících s posuzováním, která provádějí, a odpovídající pravomoc tato posuzování provádět, včetně náležitých znalostí a chápání příslušných právních předpisů, požadavků na zkoušky, měření a výpočty, příslušných harmonizovaných norem nebo společných specifikací a příslušných ustanovení tohoto nařízení a aktů v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4;
- c) být schopni vypracovávat certifikáty, záznamy, protokoly a zprávy prokazující, že posouzení byla provedena.

8. Pracovníci odpovědní za rozhodnutí o výsledku posouzení:

- a) musí být zaměstnání subjektem posuzování shody podle vnitrostátního práva oznamujícího členského státu;

- b) nesmějí být v žádném případném střetu zájmů;
 - c) musí být způsobilí k ověření posouzení provedených jinými zaměstnanci, externími odborníky nebo subdodavateli;
 - d) musí být dostatečně početní k zajištění kontinuity činnosti a jednotného přístupu k posuzování shody.
9. Musí být zaručena nestrannost subjektů posuzování shody a jejich nejvyššího vedení i pracovníků, kteří provádějí posuzování.

Odměňování nejvyššího vedení a pracovníků subjektu posuzování shody, kteří provádějí posuzování, nesmí záviset na počtu provedených posouzení ani na jejich výsledcích.

10. Subjekty posuzování shody uzavřou pojištění odpovědnosti za škodu, pokud tuto odpovědnost nepřevzal stát v souladu s vnitrostátním právem nebo pokud není za posuzování shody přímo odpovědný sám členský stát.

11. Pracovníci subjektu posuzování shody jsou povinni zachovávat služební tajemství, pokud jde o veškeré informace, které obdrželi při provádění svých úkolů posuzování shody podle příslušných aktů v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4, s výjimkou styku s oznamujícími orgány a jinými vnitrostátními orgány členského státu, v němž vykonávají svou činnost. Jsou chráněna vlastnická práva.

12. Subjekt posuzování shody se podílí na příslušných normalizačních činnostech nebo zajistí, aby byli jeho pracovníci o těchto činnostech informováni, a zohledňuje relevantní pokyny a doporučení vydané příslušnými technickými výbory evropských normalizačních orgánů.

Článek 53

Předpoklad shody subjektu posuzování shody

Pokud subjekt posuzování shody prokáže svou shodu s kritérii stanovenými v příslušných harmonizovaných normách nebo jejich částech, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, předpokládá se, že splňuje požadavky stanovené v článku 52 v rozsahu, v němž se harmonizované normy na tyto požadavky vztahují.

Článek 54

Dceřiné společnosti oznámených subjektů a zadávání subdodávek

1. Pokud oznámený subjekt zadá konkrétní úkoly týkající se posuzování shody subdodavateli nebo dceřiné společnosti, zajistí, aby subdodavatel nebo dceřiná společnost splňovali požadavky stanovené v článku 52, a informuje o tom oznamující orgán.
2. Oznámené subjekty nesou plnou odpovědnost za úkoly provedené subdodavateli nebo dceřinými společnostmi bez ohledu na to, kde jsou tito subdodavatelé nebo dceřiné společnosti usazeni.
3. Činnosti lze zadat subdodavateli nebo dceřiné společnosti pouze se souhlasem zákazníka.
4. Oznámený subjekt uchovává pro potřebu oznamujícího orgánu příslušné doklady týkající se posouzení a kontroly kvalifikace subdodavatele nebo dceřiné společnosti a práce provedené subdodavatelem nebo dceřinou společností podle příslušných aktů v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4.

Článek 55

Žádost o oznámení

1. Subjekt posuzování shody podává žádost o oznámení oznamujícímu orgánu členského státu, v němž je usazen.

2. Součástí žádosti je popis činností posuzování shody, modulu nebo modulů posuzování shody a výrobku nebo výrobků, pro něž se subjekt prohlašuje za způsobilý, jakož i osvědčení o akreditaci, pokud existuje, vydané vnitrostátním akreditačním orgánem, které potvrzuje, že subjekt posuzování shody splňuje požadavky stanovené v článku 52. Osvědčení o akreditaci se vztahuje výhradně na právní subjekt, který žádá o oznámení, a kromě příslušných harmonizovaných norem vychází ze zvláštních požadavků a úkolů posuzování shody stanovených v příslušném aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4.

3. Nemůže-li dotčený subjekt posuzování shody předložit osvědčení o akreditaci, poskytne oznamujícímu orgánu veškeré doklady nezbytné k ověření, uznání a pravidelné kontrole svého souladu s požadavky stanovenými v článku 52.

Článek 56

Postup oznamování

1. Oznamující orgány mohou oznámit pouze subjekty posuzování shody, které splňují požadavky stanovené v článku 52.

2. K oznámení Komisi a ostatním členským státům využijí oznamující orgány elektronický nástroj pro oznamování vyvinutý a spravovaný Komisí.

3. Oznámení musí obsahovat veškeré podrobnosti o dotčených činnostech posuzování shody, modulu nebo modulech posuzování shody a výrobku nebo výrobcích a příslušné potvrzení o způsobilosti.

4. Pokud se oznámení nezakládá na osvědčení o akreditaci uvedeném v čl. 55 odst. 2, poskytne oznamující orgán Komisi a ostatním členským státům doklady, které dokládají způsobilost subjektu posuzování shody, a informuje je o opatřeních, jež zajišťují, aby byl subjekt pravidelně kontrolován a i v budoucnu splňoval požadavky stanovené v článku 52.

5. Dotčený subjekt posuzování shody může vykonávat činnosti oznámeného subjektu, pouze pokud Komise nebo ostatní členské státy proti tomu nevznesly námitky do dvou týdnů od oznámení, pokud se použije osvědčení o akreditaci, nebo do dvou měsíců od oznámení, pokud se akreditace nepoužije.

Pouze takový subjekt se pro účely tohoto nařízení považuje za oznámený subjekt.

6. Oznámení nabývá účinnosti prvním dnem po zařazení subjektu Komisí na seznam oznámených subjektů podle čl. 57 odst. 2.

Dotčený subjekt může činnosti oznámeného subjektu vykonávat až poté, co oznámení nabylo účinnosti.

Pokud je Komisi známo, nebo pokud se dozví, že příslušný oznámený subjekt nesplňuje požadavky stanovené v článku 52, oznámení nezveřejní.

7. Komisi a ostatním členským státům je třeba oznámit jakékoli následné významné změny týkající se oznámení.

Článek 57

Identifikační čísla a seznamy oznámených subjektů

1. Komise oznámenému subjektu přidělí identifikační číslo.

Přidělí mu jediné číslo i v případě, že je subjekt oznámen podle několika aktů Unie.

2. Komise zveřejní seznam subjektů oznámených podle tohoto nařízení, včetně identifikačních čísel, která jim byla přidělena, a činností, pro něž byly oznámeny.

Komise zajistí, aby byl tento seznam průběžně aktualizován.

Článek 58

Změny v oznámeních

1. Pokud oznamující orgán zjistí nebo je upozorněn na to, že oznámený subjekt již nesplňuje požadavky stanovené v článku 52 nebo neplní své povinnosti, omezí, pozastaví nebo případně zruší oznámení podle toho, jak je neplnění těchto požadavků nebo povinností závažné. Informuje o tom neprodleně Komisi a ostatní členské státy.
2. V případě omezení, pozastavení nebo zrušení oznámení nebo v případě, že oznámený subjekt ukončil svou činnost, učíní oznamující členský stát vhodné kroky s cílem zajistit, aby byly spisy tohoto subjektu buď zpracovány jiným oznámeným subjektem, nebo byly na vyžádání k dispozici příslušným oznamujícím orgánům a orgánům dozoru nad trhem.

Článek 59

Zpochybnění způsobilosti oznámených subjektů

1. Komise vyšetří všechny případy, v nichž má pochybnosti nebo je upozorněna na pochybnosti o způsobilosti oznámeného subjektu nebo o tom, zda oznámený subjekt nadále plní požadavky a povinnosti, které jsou mu uloženy.
2. Oznamující členský stát předloží Komisi na vyžádání všechny informace týkající se podkladů pro oznámení nebo zachování způsobilosti dotčeného subjektu.
3. Komise zajistí, aby se se všemi citlivými informacemi získanými v průběhu tohoto šetření nakládalo jako s důvěrnými.
4. Pokud Komise zjistí, že oznámený subjekt nesplňuje nebo přestal splňovat požadavky pro své oznámení, informuje o tom oznamující členský stát a vyzve ho, aby přijal nezbytná nápravná opatření, včetně případného zrušení oznámení.

Komise aktualizuje seznam oznámených subjektů uvedených čl. 57 odst. 2 do dvou týdnů od oznámení nápravných opatření, která přijaly oznamující členské státy v souladu s prvním pododstavcem tohoto odstavce.

Článek 60

Povinnosti týkající se činnosti oznámených subjektů

1. Oznámené subjekty provádějí posuzování shody v souladu s postupy posuzování shody stanovenými v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4.
2. Posuzování shody se provádí přiměřeným způsobem, aby se zabránilo zbytečné zátěži hospodářských subjektů. Oznámené subjekty při výkonu své činnosti řádně zohlední velikost a strukturu podniku, odvětví, v němž působí, míru složitosti dané technologie výrobku a hromadný či sériový způsob výroby.

Tyto subjekty musí ovšem dodržovat míru přísnosti a úroveň ochrany, jež jsou vyžadovány, aby byl výrobek v souladu s příslušnými požadavky.

3. Pokud oznámený subjekt zjistí, že výrobce nesplnil příslušné požadavky nebo odpovídající harmonizované normy, společné specifikace nebo jiné technické specifikace, vyzve výrobce, aby přijal vhodná nápravná opatření s ohledem na konečné posouzení shody, kromě případů, kdy tyto nedostatky nelze odstranit a kdy osvědčení nebo rozhodnutí o schválení nevydává.
4. Pokud v průběhu kontroly shody po vydání certifikátu v souladu s postupy posuzování shody stanovenými v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4 či po vydání rozhodnutí o schválení oznámený subjekt zjistí, že výrobek nebo výrobce nesplňuje nebo již nesplňuje požadavky, vyzve výrobce, aby přijal vhodná nápravná opatření, a v případě nutnosti certifikát pozastaví nebo odejme.

5. Pokud nejsou nápravná opatření přijata nebo pokud nemají požadovaný účinek, oznámený subjekt podle potřeby omezí, pozastaví nebo odejme příslušné certifikáty nebo rozhodnutí o schválení.

Článek 61

Informační povinnost oznámených subjektů

1. Oznámené subjekty informují oznamující orgán:

- a) o každém zamítnutí, omezení, pozastavení nebo odnětí certifikátu;
- b) o všech okolnostech majících vliv na rozsah a podmínky oznámení;
- c) o každé žádosti o informace týkající se činností posuzování shody, kterou obdržely od orgánů dozoru nad trhem;
- d) na vyžádání o činnostech posuzování shody vykonaných v rámci působnosti jejich oznámení a o jakékoli jiné vykonané činnosti, včetně přeshraničních činností a zadávání subdodávek.

2. Oznámené subjekty poskytnou ostatním subjektům oznámeným podle tohoto nařízení, které vykonávají obdobné činnosti posuzování shody a zabývají se stejnou skupinou výrobků, příslušné informace o otázkách týkajících se negativních a na vyžádání i pozitivních výsledků posuzování shody.

3. Pokud Komise nebo orgán členského státu pro dozor nad trhem předloží oznámenému subjektu usazenému na území jiného členského státu žádost týkající se posouzení shody provedeného tímto oznámeným subjektem, zašle její kopii oznamujícímu orgánu tohoto jiného členského státu. Dotčený oznámený subjekt na tuto žádost neprodleně a nejpozději do 15 dnů odpoví. Oznamující orgán zajistí, aby oznámený subjekt tyto žádosti vyřídil.

4. Pokud oznámené subjekty mají nebo získají důkazů některé z následujících skutečností, upozorní příslušný orgán dozoru nad trhem nebo oznamující orgán, podle případu, a tento důkaz mu sdělí:

- a) jiný oznámený subjekt nespĺňuje požadavky stanovené v článku 52 nebo své povinnosti;
- b) výrobek uvedený na trh nespĺňuje požadavky na ekodesign stanovené v příslušných aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4, nebo
- c) výrobek uvedený na trh pravděpodobně představuje vzhledem ke svému fyzickému stavu vážné riziko.

Článek 62

Výměna zkušeností

Komise organizuje výměnu zkušeností mezi orgány členských států, které jsou odpovědné za politiku oznamování.

Článek 63

Koordinace oznámených subjektů

1. Komise zajistí zavedení a řádné provádění vhodné koordinace a spolupráce mezi subjekty oznámenými podle tohoto nařízení ve formě skupiny nebo skupin oznámených subjektů, včetně skupin subjektů oznámených podle stejného aktu v přenesené pravomoci přijatého podle článku 4 nebo ve vztahu k podobným úkolům posuzování shody, je-li to vhodné.

Oznámené subjekty se účastní práce jakékoli příslušné skupiny, a to přímo nebo prostřednictvím určených zástupců.

2. Oznámené subjekty se řídí veškerými relevantními dokumenty, které jsou výsledkem práce skupin uvedených v odstavci 1, jakožto obecnými pokyny.

3. Cílem koordinace a spolupráce ve skupinách uvedených v odstavci 1 tohoto článku je zajištění harmonizovaného uplatňování tohoto nařízení a aktů v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4. Tyto skupiny při tom zohlední relevantní pokyny a doporučení vydané příslušnými technickými výbory evropských normalizačních orgánů.

KAPITOLA X

POBÍDKY

Článek 64

Pobídky členských států

1. Pokud členské státy poskytují pobídky pro výrobky, na něž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, zaměří je na dvě nejvyšší výkonnostní třídy, které jsou zastoupeny na úrovni Unie, nebo případně na výrobky s ekoznačkou EU.
2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku platí, že pokud členské státy poskytují pobídky pro výrobky spojené se spotřebou energie nebo pneumatiky, na něž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4 a které rovněž podléhají požadavkům na označování energetickými štítky nebo označování účinnosti paliva, použijí se čl. 7 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1369 a článek 11 nařízení (EU) 2020/740.

Článek 65

Zelené veřejné zakázky

1. Veřejní zadavatelé a jiní zadavatelé zadávají v souladu se směrnicí 2014/24/EU nebo 2014/25/EU veřejné zakázky odpovídající minimálním požadavkům stanoveným podle odstavce 2 tohoto článku na nákup výrobků, na něž se vztahují akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4, nebo na stavební práce či služby, při nichž jsou takové výrobky používány pro činnosti, které jsou předmětem těchto zakázek („minimální požadavky“).
2. Minimální požadavky se stanoví, je-li to vhodné, s cílem stimulovat nabídku a poptávku po environmentálně udržitelných výrobcích, na něž se vztahují akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4, s přihlédnutím k hodnotě a objemu veřejných zakázek zadávaných na příslušné skupiny výrobků a k ekonomické proveditelnosti toho, aby veřejní zadavatelé a jiní zadavatelé kupovali environmentálně udržitelnější výrobky, aniž by to znamenalo nepřiměřené náklady.
3. Komisi je svěřena pravomoc stanovit prostřednictvím prováděcích aktů minimální požadavky ve formě technických specifikací, kritérií pro zadání zakázky, podmínek plnění zakázky nebo cílů.

Minimální požadavky se stanoví ve vztahu k aspektům výrobků, jimiž se zabývá akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, který se vztahuje na dané skupiny výrobků, a jež jsou pro tyto skupiny výrobků relevantní.

Minimální požadavky jsou založeny na dvou nejvyšších výkonnostních třídách, nejvyšších hodnoceních nebo, není-li toto k dispozici, na nejlepších možných úrovních výkonnosti stanovených v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4, který se na dané skupiny výrobků vztahuje.

Je-li to vhodné, musí mít kritéria pro zadání zakázky v zadávacím řízení váhu nejméně 15 % až 30 %, což jim umožní značně ovlivnit výsledek nabídkového řízení a což prospívá výběru výrobků, které jsou z hlediska životního prostředí nejudržitelnější.

Cíle musí vyžadovat, aby zakázky na nejudržitelnější výrobky z hlediska životního prostředí ve smyslu čtvrtého pododstavce tvořily v rámci ročního nebo víceletého období nejméně 50 % veřejných zakázek zadávaných na úrovni veřejných zadavatelů nebo jiných zadavatelů nebo na souhrnné celostátní úrovni.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 73 odst. 3.

KAPITOLA XI
DOZOR NAD TRHEM

Článek 66

Plánované činnosti dozoru nad trhem

1. Každý členský stát zahrne do vnitrostátní strategie dozoru nad trhem uvedené v článku 13 nařízení (EU) 2019/1020 oddíl věnovaný plánovaným činnostem dozoru nad trhem s cílem zajistit provádění vhodných kontrol, včetně případných fyzických a laboratorních kontrol, v přiměřeném rozsahu ve vztahu k tomuto nařízení a k aktům v přenesené pravomoci přijatým podle článku 4 tohoto nařízení.

Oddíl uvedený v prvním pododstavci zahrnuje alespoň:

- a) výrobky nebo požadavky určené jako prioritní v oblasti dozoru nad trhem se zohledněním společných priorit stanovených skupinou pro správní spolupráci, která byla zřízena podle čl. 30 odst. 2 nařízení (EU) 2019/1020, v souladu s čl. 68 odst. 1 písm. a) a se zprávami podle čl. 67 odst. 2;
- b) činnosti dozoru nad trhem plánované s cílem snížit nebo odstranit nesoulad u těchto výrobků nebo požadavků určených jako prioritní, včetně povahy kontrol, které mají být provedeny v období, na které se vnitrostátní strategie dozoru nad trhem vztahuje.

2. Priority v oblasti dozoru nad trhem uvedené v odst. 1 druhém pododstavci písm. a) se určí na základě objektivních kritérií, včetně:

- a) úrovní nesouladu zjištěných na trhu v působnosti orgánu dozoru nad trhem;
- b) dopadů nesouladu na životní prostředí;
- c) počtu stížností obdržených od konečných uživatelů nebo spotřebitelských organizací nebo jiných informací obdržených od hospodářských subjektů nebo sdělovacích prostředků, jsou-li k dispozici;
- d) počtu příslušných výrobků dodaných na trh v působnosti orgánu dozoru nad trhem a
- e) počtu příslušných hospodářských subjektů působících na trhu v působnosti orgánu dozoru nad trhem.

3. U kategorií výrobků, které jsou označeny jako kategorie představující vysoké riziko nesouladu, zahrnují kontroly uvedené v odstavci 1 ve vhodných případech fyzické a laboratorní kontroly založené na odpovídajících vzorcích.

V případě nedodržení aktů v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4 mají orgány dozoru nad trhem právo vymáhat od odpovědného hospodářského subjektu náklady na kontrolu dokumentů a fyzické zkoušení výrobků.

Článek 67

Podávání zpráv a referenční srovnávání

1. Orgány dozoru nad trhem zadávají do informačního a komunikačního systému uvedeného v článku 34 nařízení (EU) 2019/1020 informace o povaze a přisnosti veškerých sankcí uložených v souvislosti s porušováním tohoto nařízení.

2. Na základě informací, které orgány dozoru nad trhem zadaly do informačního a komunikačního systému uvedeného v článku 34 nařízení (EU) 2019/1020, vypracuje Komise každé čtyři roky do 30. června zprávu.

Tato zpráva obsahuje:

- a) informace o povaze a počtu kontrol provedených orgány dozoru nad trhem během předchozích čtyř kalendářních let na základě čl. 34 odst. 4 a 5 nařízení (EU) 2019/1020;
 - b) informace o mírách zjištěného nesouladu a o povaze a přísnosti sankcí uložených za předchozí čtyři kalendářní roky ve vztahu k výrobkům, na něž se vztahují akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4 tohoto nařízení;
 - c) porovnání informací uvedených v písmenech a) a b) tohoto odstavce s činnostmi plánovanými v souvislosti s oddílem věnovaným činnostem dozoru nad trhem, který byl vypracován podle čl. 66 odst. 1;
 - d) orientační referenční hodnoty pro orgány dozoru nad trhem ve vztahu k četnosti kontrol a povaze a přísnosti uložených sankcí;
 - e) seznam priorit pro orgány dozoru nad trhem, pokud jde o výrobky a požadavky.
3. Komise zveřejní zprávu uvedenou v odstavci 2 tohoto článku v informačním a komunikačním systému uvedeném v článku 34 nařízení (EU) 2019/1020 a zpřístupní ji veřejnosti. První z těchto zpráv se zveřejní do 19. července 2028.

Článek 68

Koordinace a podpora dozoru nad trhem

1. Pro účely tohoto nařízení se skupina pro správní spolupráci schází v pravidelných odstupu a v případě potřeby na odůvodněnou žádost Komise nebo dvou nebo více zúčastněných orgánů dozoru nad trhem.

V souvislosti s plněním svých úkolů stanovených v článku 32 nařízení (EU) 2019/1020 skupina pro správní spolupráci podporuje uplatňování oddílu věnovaného činnostem dozoru nad trhem, který byl vypracován podle čl. 66 odst. 1 a stanoví:

- a) společné priority v oblasti dozoru nad trhem podle čl. 66 odst. 1 písm. a) na základě objektivních kritérií uvedených v čl. 66 odst. 2;
- b) priority pro podporu Unie podle odstavce 2 tohoto článku;
- c) požadavky stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4, které se uplatňují nebo vykládají odlišně a které by měly být prioritami pro uspořádání společných školicích programů nebo přijetí pokynů podle odstavce 2 tohoto článku.

2. Na základě priorit zjištěných skupinou pro správní spolupráci Komise:

- a) organizuje společné projekty dozoru nad trhem a zkušební projekty v oblastech společného zájmu;
- b) organizuje společné investice do kapacit pro dozor nad trhem, včetně vybavení a nástrojů IT;
- c) organizuje společné školicí programy pro pracovníky orgánů dozoru nad trhem, celních orgánů, oznamujících orgánů a oznámených subjektů, mimo jiné týkající se správného výkladu a uplatňování požadavků stanovených v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4 a metod a technik, které jsou důležité pro uplatňování nebo ověřování dodržování těchto požadavků;
- d) vypracovává pokyny pro uplatňování a vymáhání požadavků stanovených v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4, včetně společných postupů a metodik pro účinný dozor nad trhem;
- e) konzultuje se zúčastněnými stranami a odborníky, je-li to vhodné.

Unie případně činnosti uvedené v prvním pododstavci písm. a), b) a c) financuje.

3. Komise poskytne technickou a logistickou podporu, aby skupina pro správní spolupráci mohla plnit své úkoly stanovené v tomto článku a v článku 32 nařízení (EU) 2019/1020, pokud tyto úkoly souvisejí s tímto nařízením.

KAPITOLA XII OCHRANNÉ POSTUPY

Článek 69

Postup pro nakládání s výrobky představujícími riziko na vnitrostátní úrovni

1. Pokud orgány dozoru nad trhem mají dostatečné důvody domnívat se, že určitý výrobek, na nějž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, představuje riziko, provedou hodnocení, zda dotčený výrobek splňuje všechny požadavky týkající se rizika a stanovené tímto nařízením nebo uvedeným aktem v přenesené pravomoci.

Pokud v průběhu tohoto hodnocení orgány dozoru nad trhem zjistí, že výrobek nesplňuje požadavky stanovené tímto nařízením nebo příslušným aktem v přenesené pravomoci přijatým podle článku 4, neprodleně vyzvou příslušný hospodářský subjekt, aby přijal vhodná a přiměřená nápravná opatření k odstranění nesouladu ve lhůtě, kterou orgány dozoru nad trhem stanoví a která je přiměřená povaze a případně stupni nesouladu. Tato nápravná opatření mohou zahrnovat mimo jiné opatření uvedená v čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) 2019/1020.

Orgány dozoru nad trhem o tom informují příslušný oznámený subjekt.

2. Domnívají-li se orgány dozoru nad trhem, že se nesoulad netýká pouze území daného členského státu, informují Komisi a ostatní členské státy o výsledcích hodnocení a o nápravných opatřeních, která má hospodářský subjekt na jejich žádost přijmout.

3. Příslušný hospodářský subjekt zajistí, aby byla přijata všechna vhodná nápravná opatření ohledně všech dotčených výrobků, které dodal na trh v celé Unii.

4. Pokud příslušný hospodářský subjekt ve lhůtě uvedené v odst. 1 druhém pododstavci nepřijme nápravná opatření nebo pokud nesoulad nadále trvá, přijmou orgány dozoru nad trhem veškerá vhodná předběžná opatření s cílem zakázat nebo omezit dodávání výrobku na trh daného členského státu nebo jej stáhnout z tohoto trhu nebo z oběhu.

O takových opatřeních neprodleně informují Komisi a ostatní členské státy.

5. Informace, které mají být poskytnuty Komisi a jiným členským státům v souladu s odstavcem 4 tohoto článku, se sdělují prostřednictvím informačního a komunikačního systému uvedeného v článku 34 nařízení (EU) 2019/1020 a jejich součástí jsou všechny dostupné podrobnosti, zejména údaje nezbytné pro identifikaci nevyhovujícího výrobku, údaje o původu výrobku, povaze údajného nesouladu a skutečného nesouladu, povaze a době trvání opatření přijatých na vnitrostátní úrovni a údaje o stanovisku příslušného hospodářského subjektu. Orgány dozoru nad trhem rovněž uvedou, zda je důvodem nesouladu některý z těchto nedostatků:

a) výrobek nesplňuje požadavky stanovené v příslušném aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4 tohoto nařízení, nebo

b) nedostatky v harmonizovaných normách nebo ve společných specifikacích uvedených v člancích 41 a 42 tohoto nařízení, na nichž je založen předpoklad shody.

6. Členské státy jiné než členský stát, který zahájil tento postup, neprodleně informují Komisi a ostatní členské státy o veškerých opatřeních, která přijaly, a o všech doplňujících údajích týkajících se nesouladu dotčeného výrobku, které mají k dispozici, a v případě nesouhlasu s oznámeným vnitrostátním opatřením o svých námitkách.

7. Jestliže do tří měsíců od obdržení informací uvedených v odstavci 4 nevznese žádný členský stát ani Komise námitku proti předběžnému opatření přijatému členským státem, považuje se uvedené opatření za důvodné. Za účelem zohlednění specifických vlastností dotčených výrobků nebo požadavků může toto předběžné opatření stanovit lhůtu jinou než tři měsíce.

8. Členské státy zajistí, aby byla v souvislosti s dotčeným výrobkem bezodkladně přijata vhodná omezující opatření, jako je stažení tohoto výrobku z jejich trhu.

Článek 70

Ochranný postup Unie

1. Pokud jsou po dokončení postupu stanoveného v čl. 69 odst. 3 a 4 vzneseny námitky proti opatření přijatému členskými státy nebo pokud se Komise domnívá, že je vnitrostátní opatření v rozporu s právními předpisy Unie, zahájí Komise neprodleně konzultace s členskými státy a příslušným hospodářským subjektem nebo subjekty a provede hodnocení vnitrostátního opatření. Na základě výsledků tohoto hodnocení Komise prostřednictvím prováděcího aktu rozhodne, zda je vnitrostátní opatření důvodné, či nikoli.

Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 73 odst. 3.

Rozhodnutí Komise je určeno všem členskými státům; Komise ho neprodleně sdělí členskými státům a příslušnému hospodářskému subjektu nebo subjektům.

2. Pokud je vnitrostátní opatření považováno za důvodné, všechny členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby byl nevyhovující výrobek stažen z jejich trhu, a informují o tom Komisi.

Je-li vnitrostátní opatření považováno za nedůvodné, dotčený členský stát toto opatření zruší.

3. Pokud je vnitrostátní opatření považováno za důvodné a je-li nesoulad výrobku přisuzován nedostatkům v harmonizovaných normách, jak je uvedeno v článku 41 tohoto nařízení, použije Komise postup stanovený v článku 11 nařízení (EU) č. 1025/2012.

4. Pokud je vnitrostátní opatření považováno za důvodné a je-li nesoulad výrobku přisuzován nedostatkům ve společných specifikacích uvedených v článku 42, Komise neprodleně přijme prováděcí akty, kterými se dotčené společné specifikace mění nebo zrušují.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 73 odst. 3.

Článek 71

Formální nesoulad

1. Členský stát vyzve příslušný hospodářský subjekt, aby odstranil nesoulad, pokud zjistí jeden z následujících nedostatků:

a) označení CE bylo umístěno v rozporu s článkem 30 nařízení (ES) č. 765/2008 nebo článkem 46 tohoto nařízení;

b) označení CE nebylo umístěno;

c) identifikační číslo oznámeného subjektu bylo umístěno v rozporu s článkem 46 nebo nebylo umístěno, ač je požadováno;

d) nebylo vypracováno EU prohlášení o shodě;

e) EU prohlášení o shodě nebylo vypracováno správně;

f) chybí technická dokumentace nebo je neúplná či obsahuje chyby;

g) chybějí informace podle čl. 27 odst. 6 nebo čl. 29 odst. 3 nebo jsou nesprávné nebo neúplné;

h) nebyl splněn jiný administrativní požadavek uvedený v článku 27 nebo 29 nebo v příslušném aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4.

2. Pokud nesoulad uvedený v odstavci 1 nadále trvá, přijme členský stát veškerá vhodná opatření s cílem omezit nebo zakázat dodávání výrobku na trh nebo zajistit, aby byl stažen z oběhu nebo z trhu.

KAPITOLA XIII

PŘENESENÉ PRÁVOMOCI A POSTUP PROJEDNÁVÁNÍ VE VÝBORU

Článek 72

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 4, čl. 10 odst. 1 druhém pododstavci, čl. 11 třetím pododstavci, čl. 12 odst. 4 a čl. 25 odst. 3 a 5 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne 18. července 2024. Komise vypracuje zprávu o výkonu přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament ani Rada nevypraví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 4, čl. 10 odst. 1 druhém pododstavci, čl. 11 třetím pododstavci, čl. 12 odst. 4 a čl. 25 odst. 3 a 5 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, čl. 10 odst. 1 druhého pododstavce, čl. 11 třetího pododstavce, čl. 12 odst. 4 nebo čl. 25 odst. 3 nebo 5 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevypraví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevypraví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 73

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

KAPITOLA XIV
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 74

Sankce

1. Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy neprodleně oznámí Komisi uvedená pravidla a opatření a veškeré jejich pozdější změny.
2. Členské státy zajistí, aby sankce stanovené podle tohoto článku náležitě zohledňovaly:
 - a) povahu, závažnost a dobu trvání porušení;
 - b) ve vhodných případech skutečnost, zda k porušení došlo úmyslně, nebo z nedbalosti;
 - c) finanční situaci fyzické nebo právnické osoby považované za odpovědnou;
 - d) ekonomické výhody plynoucí z porušení fyzickou nebo právnickou osobou považovanou za odpovědnou, pokud je lze určit;
 - e) škody na životním prostředí způsobené porušením;
 - f) jakákoli opatření přijatá fyzickou nebo právnickou osobou považovanou za odpovědnou na zmírnění nebo nápravu způsobené škody;
 - g) zda k porušení došlo opakovaně, nebo jednorázově;
 - h) jakoukoli jinou přitěžující nebo polehčující okolnost vztahující se na okolnosti daného případu.
3. Členské státy musí být schopny v případě porušení tohoto nařízení uložit alespoň tyto sankce:
 - a) pokuty;
 - b) dočasné vyloučení z postupů zadávání veřejných zakázek.

Článek 75

Monitorování a hodnocení

1. Jako součást příslušných přípravných dokumentů pro aktualizaci pracovního plánu v souladu s čl. 18 odst. 3 vypracuje Komise zprávu o požadavcích na ekodesign s cílem monitorovat zlepšování environmentální udržitelnosti a oběhivosti výrobků, na něž se vztahuje toto nařízení.
2. Komise provede hodnocení tohoto nařízení a jeho přínosu pro fungování vnitřního trhu, a to i pokud jde o odvětví opětovného použití a renovací, vozidla uvedená v čl. 1 odst. 2 písm. h) a povinnosti stanovené v kapitole VI, zejména výjimky pro malé podniky a mikropodniky, a pro zlepšení environmentální udržitelnosti výrobků do 19. července 2030 a poté každých šest let. V rámci tohoto hodnocení Komise posoudí, zda je možné u výrobků, které jsou uváděny na trh, zavést automatickou úpravu požadavků na ekodesign na základě zlepšení výkonnosti výrobku. Zprávu o hlavních zjištěních svého hodnocení předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů a zveřejní ji.
3. Členské státy poskytnou Komisi informace nezbytné pro vypracování zpráv uvedených v odstavcích 1 a 2.

4. Do 19. července 2028 Komise posoudí případný přínos zahrnutí požadavků na sociální udržitelnost do oblasti působnosti tohoto nařízení. Zprávu o hlavních zjištěních svého hodnocení předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů a zveřejní ji.

5. Bude-li to vhodné, přiloží Komise ke zprávám podle odstavců 2 a 4 legislativní návrh na změnu tohoto nařízení.

Článek 76

Poskytnutí náhrady spotřebiteli

V případě nesouladu výrobku s požadavky na ekodesign stanovenými v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4 odpovídají za škodu, kterou spotřebitel utrpí, tyto hospodářské subjekty:

- a) výrobce, nebo
- b) v případě, že výrobce není usazen v Unii, a aniž je dotčena jeho vlastní odpovědnost, dovozce nebo zplnomocněný zástupce výrobce, nebo
- c) v případě, že dovozce není usazen v Unii nebo neexistuje zplnomocněný zástupce výrobce, poskytovatel služeb kompletního vyřízení objednávek.

Odpovědností těchto hospodářských subjektů za náhradu škody není dotčeno použití jiných prostředků nápravy, které mají spotřebitelé k dispozici podle práva Unie nebo vnitrostátního práva.

Článek 77

Změna směrnice (EU) 2020/1828

V příloze I směrnice (EU) 2020/1828 se bod 27 nahrazuje tímto:

„27) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1726 ze dne 13. června 2024 o vytvoření rámce pro stanovení požadavků na ekodesign udržitelných výrobků, o změně směrnice (EU) 2020/1828 a nařízení (EU) 2023/1542 a o zrušení směrnice 2009/125/ES (Úř. věst. L, 2024/1726, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1726/oj>).“

Článek 78

Změna nařízení (EU) 2023/1542

V článku 77 nařízení (EU) 2023/1542 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„10. Hospodářský subjekt uvádějící baterii na trh nebo do provozu vloží do registru uvedeného v čl. 13 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1726 (*) jedinečný identifikátor.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1726 ze dne 13. června 2024 o vytvoření rámce pro stanovení požadavků na ekodesign udržitelných výrobků, o změně směrnice (EU) 2020/1828 a nařízení (EU) 2023/1542 a o zrušení směrnice 2009/125/ES (Úř. věst. L, 2024/1726, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1726/oj>).“

Článek 79

Zrušení a přechodná ustanovení

1. Směrnice 2009/125/ES se zrušuje s účinkem ode dne 18. července 2024, vyjma:

- a) články 1 a 2, čl. 8 odst. 2, články 11, 14, 15, 18 a 19 a přílohy I, II IV, V a VII směrnice 2009/125/ES ve znění použitelném ke dni 17. července 2024, které se nadále použijí místo článků 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 19 a 20 a příloh I, II, III a IV tohoto nařízení:
- i) do 31. prosince 2026, pokud jde o fotovoltaické panely, ohřívače pro vytápění vnitřních prostor a kombinované ohřívače, ohřívače vody, lokální topidla na tuhá paliva, klimatizátory vzduchu včetně tepelných čerpadel vzduch-vzduch a komfortních ventilátorů, kotle na tuhá paliva, ohřívače vzduchu a chladicí zařízení, větrací jednotky, vysavače, kuchyňské spotřebiče, vodní čerpadla, průmyslové ventilátory, oběhová čerpadla, vnější napájecí zdroje, počítače, servery a datová úložiště, výkonové transformátory, profesionální chladicí zařízení a zobrazovací zařízení;
 - ii) do 31. prosince 2030, pokud jde o výrobky, na něž se vztahují prováděcí opatření přijatá podle článku 15 směrnice 2009/125/ES, avšak pouze v rozsahu, v jakém jsou změny nezbytné pro řešení technických problémů souvisejících s těmito prováděcími opatřeními;
- b) čl. 1 odst. 3, článek 2, čl. 3 odst. 1, články 4, 5 a 8, čl. 9 odst. 3, články 10, 14 a 20 a přílohy IV, V a VI směrnice 2009/125/ES ve znění platném ke dni 17. července 2024, které se nadále použijí namísto článků 1, 2, 27 a 29, čl. 41 odst. 4, čl. 43 odst. 2, článků 44, 45, 46 a 74 a příloh IV a V tohoto nařízení u výrobků, na které se vztahují prováděcí opatření přijatá podle článku 15 uvedené směrnice, dokud nebudou tato opatření zrušena nebo prohlášena za zastaralá.

Písmeno b) tohoto odstavce se použije, jakmile Komise přijme prováděcí opatření podle článku 15 směrnice 2009/125/ES pro výrobky uvedené v písm. a) bodech i) a ii).

2. Články 3, 40 a 66 až 71 tohoto nařízení se použijí na výrobky, na něž se vztahují prováděcí opatření přijatá podle článku 15 směrnice 2009/125/ES.
3. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou v příloze VIII.
4. U výrobků uvedených na trh nebo do provozu podle směrnice 2009/125/ES přede dnem použitelnosti aktu v přenesené pravomoci přijatého podle článku 4 tohoto nařízení týkajícího se stejných výrobků výrobce zajistí, aby byla po dobu deseti let ode dne, kdy byl vyroben poslední z uvedených výrobků, elektronická verze dokumentace týkající se posouzení shody a prohlášení o shodě k dispozici pro účely kontroly do deseti dnů od obdržení žádosti orgánů dozoru nad trhem nebo Komise.

Článek 80

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13. června 2024.

Za Evropský parlament
předsedkyně
R. METSOLA

Za Radu
předsedkyně
H. LAHBIB

PŘÍLOHA I

Parametry výrobku

Jako základ pro zlepšení aspektů výrobku se jednotlivě nebo v kombinaci použijí tyto parametry, v případě potřeby doplněné dalšími:

- a) trvanlivost a spolehlivost výrobku nebo jeho součástí vyjádřená zaručenou dobou životnosti výrobku, technickou životností, střední dobou mezi poruchami, uvedením informací o skutečném používání na výrobku, odolností vůči namáhání nebo mechanismům stárnutí;
- b) snadnost oprav a údržby vyjádřená charakteristikami, dostupností, dodací lhůtou a cenovou dostupností náhradních dílů, modularitou, kompatibilitou s běžně dostupnými nástroji a náhradními díly, dostupností pokynů k opravám a údržbě, počtem použitých materiálů a součástí, použitím standardních součástí, použitím norem označování součástí a materiálů pro identifikaci součástí a materiálů, počtem a složitostí potřebných procesů a tím, zda jsou třeba specializované nástroje, snadnou nedestruktivní demontáží a opětovnou montáží, podmínkami přístupu k údajům o výrobku, podmínkami přístupu k potřebnému hardwaru a softwaru nebo jejich používání;
- c) snadnost modernizace, opětovného použití, repasování a renovace vyjádřená počtem použitých materiálů a součástí, použitím standardních součástí, použitím norem označování součástí a materiálů pro identifikaci součástí a materiálů, počtem a složitostí potřebných procesů a nástrojů, snadnou nedestruktivní demontáží a opětovnou montáží, podmínkami přístupu k údajům o výrobku, podmínkami přístupu k potřebnému hardwaru a softwaru nebo jejich používání, podmínkami přístupu ke zkušebním protokolům nebo běžně nedostupnému zkušebnímu zařízení, dostupností záruk specifických pro repasované nebo renovované výrobky, podmínkami přístupu k technologiím chráněným právy duševního a průmyslového vlastnictví nebo jejich používání, modularitou;
- d) design pro recyklovatelnost, snadnost a kvalita a recyklace vyjádřená použitím snadno recyklovatelných materiálů, bezpečným, snadným a nedestruktivním přístupem k recyklovatelným součástem a materiálům nebo součástí a materiálům obsahujícím nebezpečné látky a složením a homogenitou materiálů, možností třídění s vysokou čistotou, počtem použitých materiálů a součástí, použitím standardních součástí, použitím norem označování součástí a materiálů pro identifikaci součástí a materiálů, počtem a složitostí potřebných procesů a nástrojů, snadnou nedestruktivní demontáží a opětovnou montáží, podmínkami přístupu k údajům o výrobku, podmínkami přístupu k potřebnému hardwaru a softwaru nebo jejich používání;
- e) vyhnutí se technickým řešením, která jsou na újmu opětovnému použití, modernizaci, opravám, údržbě, renovaci, repasování a recyklaci výrobků a součástí;
- f) používání látek, a zejména těch, které vzbuzují obavy, ať už samotných jako složek látek nebo ve směsích, během výrobního procesu výrobků nebo procesů vedoucích k jejich přítomnosti ve výrobcích, a to i ve stadiu, kdy se výrobky stanou odpadem, a jejich dopad na lidské zdraví a životní prostředí;
- g) použití nebo spotřeba energie, vody a jiných zdrojů v jednom nebo více stádiích životního cyklu výrobku, včetně vlivu fyzikálních faktorů nebo aktualizací softwaru a firmwaru na výkonnost výrobku a včetně dopadu na odlesňování;
- h) použití nebo obsah recyklovaných materiálů a využití materiálů, včetně kritických surovin;
- i) použití nebo obsah udržitelných obnovitelných materiálů;
- j) hmotnost a objem výrobku a jeho obalu a poměr výrobku k obalu;
- k) začlenění použitých součástí;
- l) množství, charakteristiky a dostupnost spotřebních materiálů potřebných k řádnému používání a údržbě vyjádřené mimo jiné výtěžností, technickou životností, schopností opětovného použití, opravy a repasování, účinným využíváním zdrojů a interoperabilitou;
- m) environmentální stopa výrobku vyjádřená v souladu s příslušným aktem v přenesené pravomoci jako kvantifikace dopadů životního cyklu výrobku na životní prostředí, ať už ve vztahu k jedné nebo více kategoriím dopadů na životní prostředí, nebo k celému souboru kategorií dopadů;

- n) uhlíková stopa výrobku;
- o) materiálová stopa výrobku;
- p) uvolňování mikroplastů a nanoplastů vyjádřené uvolňováním během příslušných stadií životního cyklu výrobku včetně stadií výroby, přepravy, použití a konce životnosti;
- q) emise do ovzduší, vod nebo půdy uvolňované v jednom nebo více stadiích životního cyklu výrobku vyjádřené množstvím a povahou emisí včetně hluku;
- r) množství vyprodukovaného odpadu, včetně plastového odpadu a obalového odpadu, a snadnost jeho opětovného použití a množství vyprodukovaného nebezpečného odpadu;
- s) funkční výkonnost a podmínky pro použití vyjádřené mimo jiné schopností sloužit k zamýšlenému účelu, bezpečnostními opatřeními pro použití, požadovanými dovednostmi a kompatibilitou s jinými výrobky nebo systémy;
- t) lehká konstrukce vyjádřená nižší spotřebou materiálu, zátěžovou a stresovou optimalizací struktur, integrací funkcí do materiálu nebo do jedné složky výrobku, použitím materiálů s nižší hustotou nebo vyšší pevností a hybridních materiálů, pokud jde o úspory materiálů, recyklaci a další aspekty oběhovosti, a snížením množství odpadu.

PŘÍLOHA II

Postup při stanovení požadavků na výkonnost

Požadavky na výkonnost týkající se konkrétních výrobků nebo horizontální požadavky na výkonnost se stanoví takto:

V technické, ekologické a ekonomické analýze se vybere řada reprezentativních vzorků dotčeného výrobku nebo výrobků dostupných na trhu a stanoví se technické možnosti zlepšení výkonnosti výrobku, pokud jde o parametry výrobku uvedené v příloze I, přičemž se přihlíží k ekonomické únosnosti těchto možností a předchází se významnému zvýšení jiných dopadů životního cyklu výrobku na životní prostředí a významnému snížení použitelnosti nebo účelnosti výrobku pro spotřebitele.

V analýze uvedené v prvním odstavci se rovněž s ohledem na zvažovaný parametr určí nejvýkonnější výrobky a technologie, které jsou dostupné na trhu, jakož i nová technologická řešení.

Při vypracovávání analýzy uvedené v prvním odstavci a při určování požadavků se přihlíží k výkonnosti výrobků dostupných na mezinárodních trzích a ke kritériím stanoveným v právních předpisech jiných zemí.

Na základě analýzy uvedené v prvním odstavci a při zohlednění ekonomické a technické proveditelnosti, včetně dostupnosti klíčových zdrojů a technologií, jakož i potenciálu pro zlepšení, se stanoví úrovně nebo nekvantitativní požadavky.

Všechny koncentrační limity pro látky uvedené v písmenu f) přílohy I musí vycházet z důkladné analýzy udržitelnosti látek a jejich určených alternativ a nesmějí mít závažné nepříznivé účinky na lidské zdraví nebo na životní prostředí. Všechny požadavky na výkonnost látek uvedených v písmenu f) přílohy I zohlední stávající posouzení chemické bezpečnosti provedená u dotčených látek příslušnými subjekty Unie, jakož i kritéria koncepční bezpečnosti a udržitelnosti u chemických látek a materiálů vypracovaná Komisí. Navrhované koncentrační limity zohlední rovněž aspekty vymahatelnosti, jako jsou meze detekce.

Analýza uvedená v prvním odstavci v relevantních případech zohlední pravděpodobné dopady změny klimatu na výrobek během jeho předpokládané životnosti a potenciál výrobku zlepšovat odolnost vůči změně klimatu během svého životního cyklu.

Provede se analýza citlivosti zahrnující relevantní faktory, například cenu energie nebo jiných zdrojů, náklady na suroviny a nezbytné technologie, výrobní náklady, diskontní sazby, a případně i externí náklady pro životní prostředí, včetně emisí skleníkových plynů, kterým lze zabránit.

Při provádění analýzy uvedené v prvním pododstavci se zohlední relevantní informace, které jsou dostupné v rámci jiných činností Unie, včetně mimo jiné stávajících odvětvových plánů uvedených v nařízení (EU) 2021/1119, a které zahrnují technické informace použité jako základ pro nařízení (ES) č. 66/2010, směrnici 2010/75/EU, technická screeningová kritéria přijatá podle nařízení (EU) 2020/852 a kritéria Unie pro zadávání zelených veřejných zakázek nebo jsou z nich odvozené.

Totéž platí pro informace ze stávajících programů prováděných v ostatních částech světa k určení zvláštních požadavků na ekodesign výrobků, které jsou předmětem obchodu s hospodářskými partnery Unie.

PŘÍLOHA III

Digitální pas výrobku**(uvedený v člancích 9 až 12)**

Požadavky týkající se digitálního pasu výrobku stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4 stanoví, které údaje uvedené v následujících položkách mají nebo mohou být uvedeny v digitálním pasu výrobku:

- a) informace požadované podle čl. 7 odst. 2 písm. b) a odst. 5 nebo podle jiných právních předpisů Unie platných pro příslušnou skupinu výrobků;
- b) jedinečný identifikátor výrobku na úrovni uvedené v příslušném aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4;
- c) globální číslo obchodní položky ve smyslu normy Mezinárodní organizace pro normalizaci / Mezinárodní elektrotechnické komise ISO/IEC 15459-6 nebo jeho ekvivalent u výrobků nebo jejich částí;
- d) příslušné kódy zboží, jako je kód TARIC definovaný v nařízení (EHS) č. 2658/87;
- e) dokumentace o shodě a informace požadované podle tohoto nařízení nebo jiného právního předpisu Unie, který se na výrobek vztahuje, jako je prohlášení o shodě, technická dokumentace nebo osvědčení o shodě;
- f) příručky pro uživatele, pokyny, varování nebo bezpečnostní informace vyžadované jinými právními předpisy Unie, které se na výrobek vztahují;
- g) informace týkající se výrobce, jako je jeho jedinečný identifikátor subjektu a informace uvedené v čl. 27 odst. 7;
- h) jedinečné identifikátory subjektu jiné než identifikátory výrobce;
- i) jedinečné identifikátory zařízení;
- j) informace týkající se dovozce, včetně informací uvedených v čl. 29 odst. 3 a jeho registračního a identifikačního čísla hospodářských subjektů (EORI);
- k) jméno, kontaktní údaje a jedinečný identifikátor hospodářského subjektu usazeného v Unii, který odpovídá za plnění úkolů stanovených v článku 4 nařízení (EU) 2019/1020 nebo v článku 15 nařízení (EU) 2023/988 nebo podobných úkolů podle jiných právních předpisů Unie, které se na výrobek vztahují;
- l) odkaz na poskytovatele služeb souvisejících s digitálním pasem výrobku, u něhož je uložena záložní kopie digitálního pasu výrobku.

Nosič údajů, jedinečný identifikátor výrobku uvedený v písmenu b), jedinečné identifikátory subjektů uvedené v písmenech g), h) a k) a jedinečné identifikátory zařízení uvedené v písmenu i) musí, je-li to pro dotčené produkty relevantní, splňovat normy ISO/IEC 15459-1:2014, ISO/IEC 15459-2:2015, ISO/IEC 15459-3:2014, ISO/IEC 15459-4:2014, ISO/IEC 15459-5:2014 a ISO/IEC 15459-6:2014.

Akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4 stanoví informace týkající se požadavků na ekodesign, které mohou výrobci uvést v digitálním pasu výrobku vedle informací požadovaných podle čl. 9 odst. 2 písm. a), včetně informací o zvláštních nepovinných štítcích použitelných u výrobku. Uvede se rovněž informace o tom, zda byla výrobku udělena ekoznačka EU v souladu s nařízením (ES) č. 66/2010.

PŘÍLOHA IV

Interní řízení výroby

(modul A)

1. Interní řízení výroby je postupem posuzování shody, kterým výrobce plní povinnosti stanovené v bodech 2, 3 a 4 a na svou výhradní odpovědnost zaručuje a prohlašuje, že výrobek splňuje požadavky aktu v přenesené pravomoci přijatého podle článku 4.
2. Technická dokumentace
Výrobce vypracuje technickou dokumentaci. Dokumentace musí umožňovat posouzení shody výrobku s požadavky aktu v přenesené pravomoci přijatého podle článku 4. Technická dokumentace musí uvádět příslušné požadavky a v míře nutné pro posouzení se musí vztahovat na návrh, výrobu a fungování výrobku. Technická dokumentace musí obsahovat, je-li to relevantní, alespoň tyto prvky:
 - obecný popis výrobku a jeho zamýšlené použití,
 - koncepční návrh a výrobní výkresy a schémata součástí, podsestav, obvodů atd.,
 - popisy a vysvětlivky potřebné pro pochopení těchto výkresů, schémat a fungování výrobku,
 - seznam harmonizovaných norem, společných specifikací nebo jiných odpovídajících technických specifikací, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie* a které byly zcela nebo zčásti použity, a popis řešení zvolených ke splnění požadavků, pokud tyto harmonizované normy použity nebyly. V případě částečně použitých harmonizovaných norem se v technické dokumentaci uvedou ty části, jež byly použity,
 - výsledky provedených konstrukčních výpočtů, provedených přezkoušení atd.,
 - výsledky měření provedených v souvislosti s požadavky na ekodesign, včetně údajů o shodě těchto měření s požadavky na ekodesign stanovenými v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4,
 - protokoly o zkouškách a
 - kopii údajů poskytnutých v souladu s požadavky na informace podle článku 7.
3. Výroba
Výrobce přijme veškerá nezbytná opatření, aby výrobní proces a jeho kontrola zajišťovaly shodu výrobku s technickou dokumentací podle bodu 2 a s požadavky aktu v přenesené pravomoci přijatého podle článku 4.
4. Označení CE a EU prohlášení o shodě
Výrobce umístí požadované označení shody na každý jednotlivý výrobek, který splňuje požadavky aktu v přenesené pravomoci přijatého podle článku 4.
Výrobce vypracuje pro každý model výrobku písemné prohlášení o shodě v souladu s článkem 44 a spolu s technickou dokumentací je uchovává pro potřebu příslušných vnitrostátních orgánů po dobu deseti let od uvedení výrobku na trh nebo do provozu. V prohlášení o shodě je uveden výrobek, pro nějž bylo vypracováno.
Kopie prohlášení o shodě se na požádání poskytne příslušným orgánům.
5. Zplnomocněný zástupce
Povinnosti výrobců stanovené v bodě 4 mohou být jejich jménem a na jejich odpovědnost splněny jejich zplnomocněným zástupcem, pokud jsou tyto povinnosti uvedeny v pověření.

PŘÍLOHA V

EU prohlášení o shodě**(uvedené v článku 44)**

- 1) Č. ... (jedinečná identifikace výrobku):
- 2) Jméno (název) a adresa výrobce a jeho případného zplnomocněného zástupce:
- 3) Toto prohlášení o shodě se vydává na výhradní odpovědnost výrobce:
- 4) Předmět prohlášení (popis výrobku dostatečný pro jeho jednoznačnou identifikaci a umožňující vysledovatelnost; je-li to pro identifikaci výrobku nezbytné, může obsahovat vyobrazení):
- 5) Předmět prohlášení uvedený v bodě 4 je ve shodě s tímto nařízením, s aktem v přenesené pravomoci přijatým podle článku 4 a případně s jinými harmonizačními právními předpisy Unie:
- 6) Odkazy na příslušné harmonizované normy nebo na společné specifikace, které byly použity, nebo odkazy na jiné technické specifikace, na jejichž základě se shoda prohlašuje:
- 7) Je-li to relevantní: oznámený subjekt ... (název, číslo) ... provedl ... (popis zásahu) ... a vydal certifikát nebo rozhodnutí o schválení ... (číslo):
- 8) Odkaz na případné jiné použité právní předpisy Unie týkající se připojování označení CE:
- 9) Jméno a podpis osoby oprávněné jednat jménem výrobce nebo zplnomocněného zástupce výrobce:
- 10) Další informace:
Podepsáno za a jménem:
(místo a datum vydání):
(jméno, funkce) (podpis):

PŘÍLOHA VI

Kritéria pro samoregulační opatření**(uvedené v článku 21)**

Při posuzování samoregulačních opatření v souladu s článkem 21 se použije tento nevyčerpávající seznam kritérií:

1. Otevřená účast

Samoregulační opatření musí být otevřená účasti všech subjektů, které uvádějí na trh výrobek, na nějž se samoregulační opatření vztahuje, včetně subjektů ze třetích zemí a malých a středních podniků, a to v přípravné fázi i ve fázi provádění. Hospodářské subjekty, které mají v úmyslu zavést určité samoregulační opatření, by svůj záměr měly veřejně oznámit dříve, než se na opatření začne pracovat.

2. Udržitelnost a přidaná hodnota

Samoregulační opatření musí vycházet z politických cílů tohoto nařízení a musí být v souladu s hospodářským a sociálním rozměrem udržitelného rozvoje. Samoregulační opatření musí uplatňovat integrovaný přístup k ochraně životního prostředí, zájmů spotřebitelů, zdraví, kvality života a hospodářských zájmů.

3. Reprezentativnost

Podniky a jejich sdružení, které se účastní samoregulačního opatření, musí představovat výraznou většinu příslušného hospodářského odvětví v souladu s čl. 21 odst. 3 prvním pododstavcem písm. b). Je třeba zajistit dodržování právních předpisů Unie v oblasti hospodářské soutěže, zejména článku 101 Smlouvy o fungování EU o protisoutěžních dohodách.

4. Kvantifikované a postupné cíle

Cíle, které si signatáři ve svých samoregulačních opatřeních vytknou, musí být formulovány tak, aby byly srozumitelné, výčíslitelné a jednoznačné, přičemž je třeba vycházet z přesně vymezených zásad. Pokud se samoregulační opatření týká delšího období, je třeba stanovit rovněž prozatímní cíle. Musí být možné dostupným a věrohodným způsobem za použití jednoznačných a spolehlivých ukazatelů monitorovat, zda jsou konečné a prozatímní cíle dodržovány.

5. Zapojení občanské společnosti

Za účelem zajištění transparentnosti je třeba samoregulační opatření propagovat, a to rovněž online na veřejně dostupné a volně přístupné internetové stránce a prostřednictvím jiných elektronických prostředků šíření informací.

Zúčastněné strany včetně členských států, podniků, nevládních organizací působících v oblasti životního prostředí a sdružení spotřebitelů jsou vyzvány k podání připomínek k samoregulačnímu opatření.

6. Monitorování a podávání zpráv

S cílem monitorovat dodržování samoregulačního opatření signatáři musí být vybrán a jmenován nezávislý inspektor. V samoregulačním opatření musí být nezávislému inspektorovi svěřena pravomoc ověřovat souladu s jeho požadavky. V samoregulačním opatření musí být rovněž stanoven postup, jakým se bude nezávislý inspektor vybírat, a pravidla k zajištění toho, aby nebyl ve střetu zájmů a měl nezbytné dovednosti pro ověřování souladu s jeho požadavky.

Každý signatář musí každoročně podávat zprávy o všech informacích a údajích nezbytných k tomu, aby nezávislý inspektor mohl spolehlivě ověřit, zda signatář samoregulační opatření dodržuje.

Nezávislý inspektor musí na konci každého jednoletého vykazovaného období vypracovat zprávu o dodržování požadavků.

Pokud některý signatář požadavky samoregulačního opatření nedodržuje, musí přijmout nápravná opatření. Nezávislý inspektor oznámí ostatním signatářům, kteří se účastní samoregulačního opatření, že daný signatář nedodržuje požadavky, a nápravné opatření, které tento signatář hodlá přijmout.

Nezávislý inspektor zohlední výsledky jakékoli činnosti dozoru nad trhem prováděné orgánem dozoru nad trhem, při nichž bylo zjištěno nedodržení požadavků samoregulačních opatření, a to zejména ve zprávě o souladu, a přijmou se nápravná opatření.

7. Nákladová efektivita provádění samoregulačního opatření

Náklady na provádění samoregulačního opatření, zejména pokud jde o monitorování, nesmějí vytvářet nepřiměřenou administrativní zátěž ve srovnání s cíli iniciativy a s jinými dostupnými nástroji.

PŘÍLOHA VII

Spotřební výrobky, jejichž ničení hospodářskými subjekty je zakázáno

Kódy zboží a popisy pocházejí z kombinované nomenklatury uvedené v čl. 1 odst. 2 nařízení (EHS) č. 2658/87 a stanovené v příloze I uvedeného nařízení, ve znění platném ke dni 28. června 2024.

Kód zboží	Popis
1. Oděvy a oděvní doplňky	
4203	Oděvy a oděvní doplňky z přírodní nebo kompozitní usně
61	Oděvy a oděvní doplňky, pletené nebo háčkované
62	Oděvy a oděvní doplňky, jiné než pletené nebo háčkované
6504	Klobouky a jiné pokrývky hlavy, splétané nebo zhotovené spojením pásků z jakéhokoliv materiálu, též podšívané nebo zdobené
6505	Klobouky a jiné pokrývky hlavy, pletené nebo háčkované nebo zhotovené z krajek, plsti nebo jiných textilních materiálů, v metráži (nikoliv však v pásech), též podšívané nebo zdobené; sítky na vlasy z jakéhokoliv materiálu, též podšívané nebo zdobené
2. Obuv	
6401	Nepromokavá obuv se zevní podešví a se svrškem z kaučuku nebo z plastů, jejíž svršek není k podešvi připevněn ani s ní spojen šitím, přínýtováním, přibitím hřebíčky, přišroubováním, přibitím kolíky nebo podobným způsobem
6402	Ostatní obuv se zevní podešví a svrškem z kaučuku nebo plastů
6403	Obuv se zevní podešví z kaučuku, plastů, usně nebo kompozitní usně a se svrškem z usně
6404	Obuv se zevní podešví z kaučuku, plastů, usně nebo kompozitní usně a se svrškem z textilních materiálů
6405	Ostatní obuv

PŘÍLOHA VIII

Srovnávací tabulka

Směrnice 2009/125/ES	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 2
Článek 3	—
Článek 4	Článek 29
Článek 5	Články 44, 45 a 46
Článek 6	Článek 3
Článek 7	Články 69, 70 a 71
Článek 8	Články 27 a 43
Článek 9	Článek 41
Článek 10	—
Článek 11	Článek 38
Článek 12	Článek 68
Článek 13	Článek 22
Článek 14	Článek 7
Článek 15	Články 4 a 5
Článek 16	Článek 18
Článek 17	Článek 21
Článek 18	Článek 19
—	Článek 24
—	Článek 28
—	Články 30 až 40
—	Článek 42
—	Články 47 až 67
—	Článek 72
Článek 19	Článek 73
Článek 20	Článek 74
Článek 21	Článek 75
Článek 22	—
Článek 23	—
Článek 24	Článek 79
Článek 25	Článek 80
Článek 26	—
Příloha I	Články 5 a 7, příloha I
Příloha II	Příloha II
—	Příloha III

Směrnice 2009/125/ES	Toto nařízení
Příloha III	—
Příloha IV	Příloha IV
Příloha V	—
Příloha VI	Příloha V
Příloha VII	Článek 8
Příloha VIII	Příloha VI
Příloha IX	—
Příloha X	Příloha VIII